

இரணியூர்க் கோயில்

ACCNO 38810

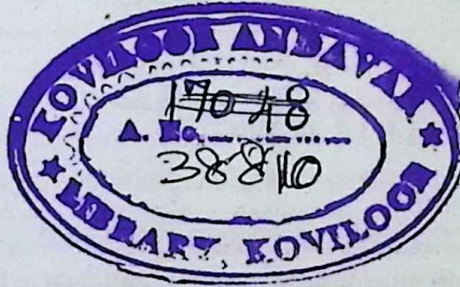
மா. சந்திரமூர்த்தி எம்.ஏ.,

இரணியூர்க் கோயில்

(தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பரிசு பெற்றநூல்)

[28.6.2007 - இரணியூர்க்கோயில் திருக்குட நன்னீராட்டு
விழா நாளில் இந்நூல் வெளியிடப் பெற்றது]

தொல்லியல் அறிஞர்
மா. சந்திரமூர்த்தி எம்.ஏ.,
மேனாள் துணை இயக்குநர்
தொல்லியல் துறை

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

31, சிங்கர் தெரு, பாரீமுனை,
சென்னை-600108.

முதல் பதிப்பு : சூலை, 1990

திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு : சூன், 2008

திருவள்ளுவர் ஆண்டு : 2038

உரிமை : ஆசிரியர்க்கு

விலை : ரூ. 50.00

மணிவாசகர் வெளியீட்டு எண் : 1376

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ச. மெய்யப்பனார்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் இவர் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்.

‘வள்ளுவம்’ இதழின் நிறுவன ஆசிரியர்.

குன்றக்குடி அடிகளார் ‘தமிழவேள்’ என்றும், தருமபுரம் ஆத்னத் தலைவர் ‘செந்தமிழ்க் காவலர்’ என்றும் விருதுகள் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

‘பதிப்புச் செம்மல்’ என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

கிடைக்குமிடம் :

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல் சன்னதி, சிதம்பரம் - 608001. ☎:230069

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600108. ☎:25361039

6, சிவஞானம் தெரு, தி. நகர், சென்னை - 600017. ☎:24357832

110, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625001. ☎:2622853

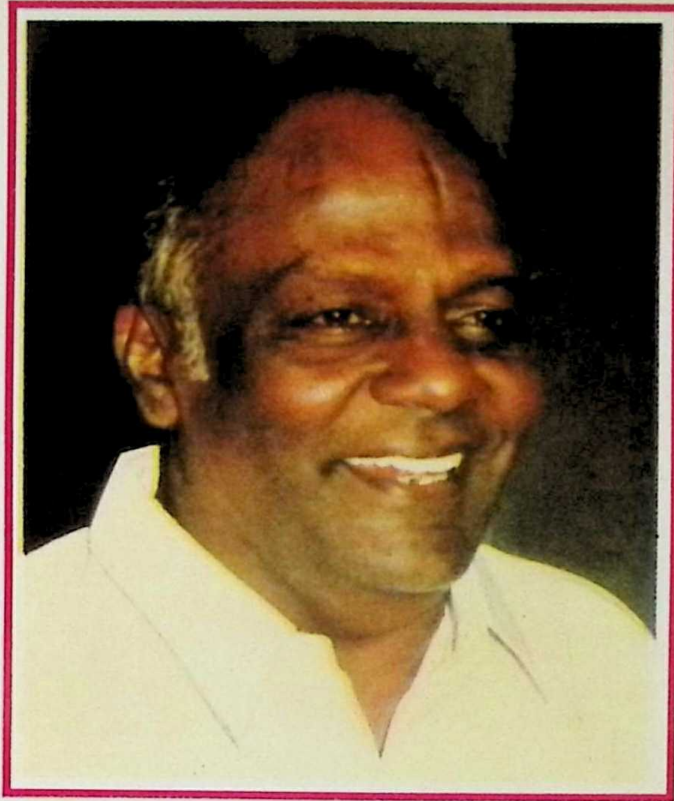
15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641001. ☎:2397155

78, செரி சாலை, சேலம்-636001. ☎:3207722

28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620002. ☎:2706450

அச்சிட்டோர் : மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை - 600 021, தொலைபேசி : 25954528

காணிக்கை!

அமரர் பதிப்புச்செம்மல்
ச. மெய்யப்பனார் அவர்களுக்கு
இந்த நூல் காணிக்கை

மா. சந்திரமூர்த்தி

செட்டி நாட்டுக் கோயில் கலைப்பாணி

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

தமிழகம் திருக்கோயில்கள் நிறைந்த நாடு. அவை கலைகளின் கருவூலங்களாகவும், காப்பகங்களாகவும் விளங்கி வருகின்றன. நமது பண்பாட்டை விளக்கும் அக்கலைச் செல்வங்களைப் பற்றி மணிவாசகர் பதிப்பகம் திருக்கோயில் வரிசை எனும் தலைப்பில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. கோயில்களின் பல்வகைச் சிறப்புகளை இந்நூல்கள் விளக்குகின்றன. செட்டிநாட்டுக் கலைக்களஞ்சியம் பெரிய அளவில் உருவாக்கி வருகிறோம். 76 ஊர்களைப் பற்றிய விபரங்களும், நகரச் சிவன் கோயில்கள் பற்றிய விபரமும் நகரத்தார் திருப்பணிகள், கட்டடக்கலை, நகரக்கோயில் ஒன்பது, அணிகலன்கள், பண்பாடு, செட்டிநாட்டுத் தமிழ், பதிப்புப்பணி, தொழில்வளம், கல்விப்பணிகள், பெருமக்கள், சுதந்திர போரில் நகரத்தார் பங்கு, நகரத்தார் நடத்திய இதழ்கள் எனப் பல்வேறு தலைப்புகளில் பெரிய அளவில் நடந்து வரும் பெருந்திட்டத்தில் நகரக்கோயில் ஒன்பதும் ஒரு பகுதியாகும்.

நகரத்தார் சமூகம் மக்கட்தொகையில் ஒரு சிறிய சமூகம். குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் ஒரு சேர வாழ்வது தனிச்சிறப்பு. மக்கட் தொகையில் ஒரு லட்சத்திற்கும் குறைவாக இருந்தாலும் சாதனையால் சிறந்து வரும் பெரிய சமூகம். திரைகடலோடி திரவியம் குவித்து அன்ன சத்திரங்கள் ஆயிரம் அமைத்து திருக்கோயில் திருப்பணிகளுக்கு அள்ளிக் கொடுத்து கணக்கில்லா செல்வத்தை கல்விக்கு வழங்கி சைவமும் தமிழும் வளர்ப்பதில் தம்மை முழுதும் ஈடுபடுத்திக்

கொண்டுள்ளது. தொழில் வளர்ச்சிகளிலும் தமிழ் நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இச்சமூகம் செய்த அளப்பரும் பணி இனிமேல் தான் ஆராயப்பெறல் வேண்டும்.

புகழ் பெற்ற மக்கட் தொகை கணக்கியல் நிபுணர் அறிஞர், சந்திரசேகரன் அவர்கள் இச்சிறிய சமூகத்தின் பெரிய கொடையினை ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார். சாதனைகளை வியந்து போற்றியுள்ளார். இந்நூல் வரிசை அவர்தம் ஆய்வு முடிவுகளுக்கு அரணாய் அமைவன. இது உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

இரணியூர், இரணியன் வரலாறு கம்ப இராமாயணத்தில் இரணியன் வதைப்படலத்தில் மிகச் சிறப்பாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. இந்த தொன்மையான புராணக்கதை அரிய தத்துவத்தை உள்ளடக்கி இருக்கிறது. ஆணவத்தின் மொத்த வடிவமாக இரணியன் விளங்குகிறான். பக்தியின் அன்புருவாக பிரகலாதன் விளங்குகிறான். தன் பெயரை உச்சரிக்கச் சொல்லி செய்யும் கொடுமைகள் கணக்கிலடங்கா. இறைவன் திருநாமத்தை சொல்லிப் பிரகலாதன் உயர்ந்த கதையினை கம்பர் ஒவியமாக்கியுள்ளார். இந்த கம்ப சித்திரத்திற்கு இரணியூர் சிறப்பங்கள் விளக்கம் தருகின்றன. இரணிய சம்ஹாரத்தைக் கம்பனைப்போல உணர்ச்சி பூர்வமாக யாரும் பாட இயலாது.

இரணியன் கதை காவியமாகிறது. காவியத்தை ஒவியத்தில் காண்கிறோம். காவியமும் ஒவியமும் இரணியூரில் களி நடனம் புரிகின்றன. இந்தத் தொன்மரபுக்கதையின் தொன்மையினை ஆசிரியர் மா. சந்திரமூர்த்தி அவர்கள் இந்நூலில் ஆய்வு அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார்.

நகரக்கோயில் ஒன்பது வரிசை நூல் எழுதுவதில் ஆசிரியர் தம்மை முழுதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளார். நூலைப் பார்த்து நூல் எழுதாமல் செய்திகளைக் கேட்டு எழுதாமல் கோயில்களுக்குப் பலமுறை சென்று, அங்கே தங்கி மண்ணோடும் - மக்களோடும் உறவாடி, கலந்து பேசி, அலசி ஆராய்ந்து வரலாற்று அடிப்படையில் நூலை அமைத்துள்ளார். ஆசிரியர் தொல்லியல் துறை வல்லுநர். தொன்மைசால் நாகரீகங்களை உணர்ந்தவர். ஒவியம், சிற்பக்கலையில் ஈடுபாடு கொண்டவர். அறிவியல் அணுகு முறையும், வரலாற்றுப் பார்வையும் அமைந்த ஆய்வாளர். தேடல் அவரது தொழில். கண்டு பிடித்தல் அவரது செயல். எடுத்துரைத்தல் அவரது பணி. செட்டிநாடு பற்றிய முழுமையான வரலாற்றுக் களஞ்சியத்தை உருவாக்குவதைத் தம் வாழ்நாள் பணியாகக் கொண்டுள்ளார். உண்ணாமல் உறங்காமல், பசி நோக்காது, கண் துஞ்சாது, காடுமேடுகளில் அலைந்து கிராமங்களில் சுற்றி அலைந்து திரிந்து விபரங்களைச் சேகரித்துள்ளார். எதனையும் மிகைப்படுத்தாமல் துல்லியமாகக் கூறும் திறம் நூலுக்கு வலிமை அளிக்கிறது.

அறிவியல் அணுகுமுறையில் வரலாற்று உண்மைகள் வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தியாக உணர்வுடன் பல ஆண்டுகளாக இந்தப் பெரிய பணியில் அரிய பணியில் ஆசிரியர் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகிறார். ஒரு பெரிய சமூகத்தின் கொடைகளை அளவிடுவதும், வெளிக்கொணர்வதும், மதிப்பீடு செய்வதும் தமது தலையாய பணி என்று கருதி உழைத்து வரும் ஆசிரியர் சந்திரமூர்த்தி அவர்களுக்கு நகரத்தார் சமூகம் மட்டுமின்றி தமிழ்ச் சமூகமும் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவரது அயராத கடின உழைப்பு இவருக்கு மட்டுமல்ல நகரத்தார் சமூகத்திற்கும் இப்பெருந்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்ற பதிப்பகத்தாருக்கும் பேரும், புகழும் சேர்க்கும்.

தமிழ்நாட்டில் செட்டி நாடு குறிப்பிடத்தக்க கலாச்சார, பண்பாட்டு, நாகரீகக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு சங்காலம் தொடங்கி கண்ணதாசன் காலம் வரை வழங்கியிருக்கின்ற அளப்பருங் கொடையினை ஆராய்ச்சி முறையில் வெளியிடுவது பதிப்பத்தின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும். செவிவழிச் செய்திகளையும், ஆதாரமற்ற செய்திகளையும், பொய்யான வதந்திகளையும் தவிர்த்து மெய்யான வரலாற்றை உருவாக்க வேண்டும் என்பது நூலாசிரியரின் - பதிப்பாசிரியரின் கொள்கையாகும். நகரத்தாரின் உயர்தரும் நெறிகளை, அறக்கோட்பாடுகளை, திருப்பணி நலன்களைப் பற்றிய செய்திகளைச் சரியான முறையில் தமிழகத்திற்கு வழங்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்நூல் வெளிவருகிறது.

நகரத்தார் சமூக அமைப்பே கோயிலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒவ்வொரு நகரத்தார் கோயிலும் ஒரு கலைப்பேழை. பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், நாயக்கர் கலைப்பாணியைப் போல் நகரத்தார் கலைப்பாணி உருவாகியுள்ளதை இவ்வாசிரியர் கண்டுபிடித்துள்ளார். இது இவரது அரிய பணி. கட்டடக்கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, கல்வெட்டு, செப்பேடு, காகித் ஆவணங்கள், செப்புப் பாடிமங்களைக் கொண்டு இவற்றை நிறுவுகிறார்.

நகரக்கோயில் வரிசை நூல்களுக்கு நகரத்தார் பெருமக்கள் ஆதரவளித்து குலம் உயர, குடி உயர, கோயில்களின் சிறப்புப் பரவ உதவ வேண்டுகிறோம்.

ச.மெய்யப்பன்

நதியரசர்
அரு.இலக்குமணன்

உச்ச நீதிமன்ற
மூன்னாள் நீதிபதி
இந்திய அரசு

அணிந்துரை

நகரத்தார் ஒன்பது குலமரபுக் கோயில்களில் இரணியூர்க் கோயிலும் ஒன்று. இக்கோயில் 700 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மைச் சிறப்பினை உடையது. இக்கோயில் வரலாறு, கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, படிமக்கலை, ஒலியக்கலை, அணிகலன்கள், பரிகலன்கள், வாகனங்கள், கோயில் குடிகள், நிர்வாகம், நாள் வழிபாடு, திருவிழாக்கள், சுற்றுக்கோயில்கள், சிறு தெய்வங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் பற்றியும் ஆய்வு முறைகள் வரிசைப்படுத்திக் கூறுகிறது இந்நூல்.

நகரத்தார் கோயில்கள் வரலாற்றுச் சிறப்பு பெற்றவை. ஒலியங்கள், சிற்பங்கள், செப்புத் திருமேனிகள், இவற்றின் கருவூலங்கள். நுண்கலையும், வளர்கலையும் வளர்க்கும் வாழ்வு மையங்கள். கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஆவணங்கள் அடிப்படையில் இரணிக்கோயில் வரலாறும் கோயிற் கலை வரலாறும் முதன் முறையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் இரணிக்கோயில் வரலாற்றினையும், நகரத்தார் பெருமை பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்து எழுதப்பட்ட பெருமையைப் பெறுகிறது.

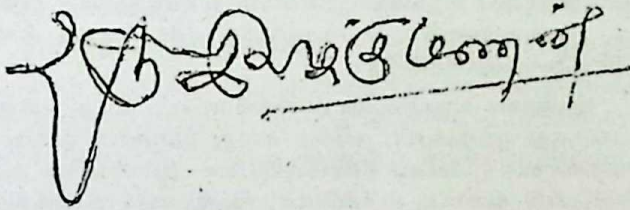
இந்நூல் ஆசிரியர் அறிஞர் மா. சந்திரமூர்த்தி அவர்கள் இந்தியப் பண்பாட்டில் இளங்கலைப் பட்டமும், தொல்லியலில் முதுகலைப் பட்டமும், ஆவணக்காப்பியலில் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றவர். தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில் கல்வெட்டாய்வாளர், தொல்பொருள் ஆய்வாளர், பதிவு அலுவலர், ஆழ்கடல் ஆய்வாளர், துணை இயக்குநர் ஆகிய பதவிகளில் பணியாற்றி வந்துள்ளார்.

இவர் எழுதிய இலுப்பைக்குடிக் கோயில், மாத்தூர் கோயில் என்னும் இரு நூல்கள் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்களின் போற்றுதலையும், நாளிதழ்கள், திங்களிதழ்கள் ஆகியவற்றின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளது. இந்நகரத்தார் கோயில் வரிசையில் இரணியூர்க் கோயில் என்னும் நூல் மூன்றாவதாக மலர்கிறது.

சோழர், பாண்டியர், விஜயநகரர், நாயக்கர், மராத்திய மன்னர்களுக்குப் பிறகு மன்னர்பின் வந்தோரான நகரத்தார்களை கோயில் கலைகளின் நீண்ட பாரம்பரியம் மிக்க தமிழக வரலாற்றோடு தங்களை இணைத்துக் கொண்டவர்கள் என்பதை ஆசிரியர் விரிவாக எழுதும் நோக்கில் இரணியூரில் 25 நாட்கள் தங்கியிருந்து கள ஆய்வு செய்து மக்களிடம் கலந்து பேசி, கல்வெட்டு, செப்பேடுகளைத் தேடி ஆய்வு செய்து எழுதியுள்ளார். சோழர், பல்லவர், பாண்டியர்களைப் போல் நகரத்தார் வளர்த்த கோயில் கலைகளை 'நகரத்தார் கலை' என்று இவர் முதன் முறையாகக் கண்டறிந்து இந்நூல் வரிசையில் நிறுவி வருகிறார்.

டாக்டர் திரு. ச. மெய்யப்பன் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெரிய பொறுப்பில் இருந்து வந்தார்கள். வணிக நோக்கில் இல்லாமல் தொண்டு மனப்பான்மையில் 1500 - க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுப் பரிசுகள் பல பெற்றுள்ளார்கள். ஆக்ஸ்போர்டு, மாக்மில்லன் போன்ற ஆங்கிலேயக் கம்பெனிகள் புத்தக வெளியீட்டில் நிலையான இடம் பெற்றுள்ளது போல் மணிவாசகர் பதிப்பகம் மூலம் டாக்டர் திரு. ச. மெய்யப்பன் அவர்கள் தரமான நூல்கள் வெளியிடுவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

தமிழ் புத்தக உலகில் டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் அவர்களுக்கும், மணிவாசகர் பதிப்பகத்திற்கும் என்றும் நிலையான இடம் உண்டு என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

ச. மெய்யப்பன்

ஆசிரியர் உரை

நகரத்தார் கோயில் வரிசையில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் 17 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இக்கோயில் குடநீராட்டு விழாவையொட்டி இரண்டாம் பதிப்பாக மீண்டும் வெளியிடப்படுகிறது. நகரத்தாரின் குலமரபுக் கோயில்கள் ஒன்பதில் ஒன்றான இரணியூர்க் கோயிலின் தோற்றம், வரலாறு, கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, படிமக்கலை, கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்து விரிவாக எழுதப்பட்ட முதல் நூலாகும் இது.

தமிழர் நாகரிகம், மொழி, கலை, பண்பாடு சிறக்கும் வகையில் தமிழ் மணம் கமழத் தனித்தன்மை வாய்ந்த அரிய பல நூல்களை வெளியிட்டு, தமிழுக்கும், தமிழ் இனத்திற்கும் தொண்டு செய்தவர் பதிப்புச்செம்மல் டாக்டர். ச. மெய்யப்பனார் அவர்கள் ஆவார். இக்கோயில் ஆய்வுப்பணி தொடர்பாக, எனக்குத் தொடக்க காலம் முதல் உடனிருந்து ஊக்கமளித்து நல்ல பல கருத்துக்களை நல்கி வந்தார்கள். அவரைத் தொடர்ந்து அவரது அன்பு மகனும் மணிவாசகர் பதிப்பக உரிமையாளருமான திரு. ச.மெ. மீனாட்சி சோமசுந்தரம் அவர்கள் இந்நூலை இரண்டாம் பதிப்பாகப் பதிப்பித்துள்ளார். அவர்களது அன்பிற்கு அகங்கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்கு இரணியூர் சென்றபோது உற்சாகத்தோடு ஊக்கமளித்து ஒத்துழைப்பு நல்கியவர் இக்கோயிலின் முன்னாள் நிர்வாக அறங்காலவர் கொத்தமங்கலம் திரு. சி.வெ.சி. சின்னக் கருப்பன் செட்டியார் அவர்கள். அன்னாருக்கு என் நன்றி. இப்பணி முழுமையடைய முழு ஒத்துழைப்பு நல்கிய இரணிக் கோயில் நகரத்தார்கள் அனைவருக்கும், இரணியூர் ஊரவர்களுக்கும் நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் மகுடமாகச் சிறந்ததொரு அணிந்துரையை வழங்கிய முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதியரசர் மாண்புமிகு அரு. இலக்குமணன் அவர்களுக்கும் என் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டபோது என்னுடன் இடையறாது உடனிருந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய எனது துணைவி திருமதி. லட்சுமி மூர்த்தி அவர்களையும், இரணியூர் நண்பர் திரு. எஸ். இராமநாதன் அவர்களையும் இங்கு நன்றியோடு நினைவு கூர்கிறேன். இந்நூலைக் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப கவனத்தோடு சுருக்கியும், மெய்ப்புத் திருத்தியும் உதவிய திருமதி. ச. குர்யா அவர்களுக்கு என் அன்பும் ஆசியும்.

இரணியூர்க் கோயில் எனும் இந்நூல் 1990 ஆம் ஆண்டு தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிறந்த நூலுக்கான பரிசு பெற்றதை இந்நாளில் நினைவு கூர்கிறேன். இந்நூலைச் சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டு உதவிய பதிப்பக மேலாளர் இராம. குருமூர்த்தி அவர்களுக்கு எனது அன்பும் நன்றியும்.

தமிழகக் கோயிற்கலை ஆர்வலர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், கோயிலையே கோத்திரமாகக் கொண்ட நகரத்தார் பெருமக்களுக்கும் இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என நம்புகிறேன்.

கலைத்தாய் இல்லம்,

19, ரோஜாதெரு, குறிஞ்சி நகர்,

போளூர், சென்னை - 116.

அன்பன்,

மா. சந்திரமூர்த்தி

வாழ்த்துரை

சி.வெ.சி. சின்னக்கருப்பன் செட்டியார்.

நிர்வாக அறங்காவலர்,
ஆள.சிவ. தேவஸ்தானம்
இரணியூர்.

நாடெங்கிலும் கோயில்களைக் கட்டி நகரத்தார்கள் தாங்கள் வாழும் பகுதிகளில் தங்களுக்கென நகரக் கோயில்கள் ஒன்பதையும் அமைத்துக் கொண்டனர். அவற்றில் ஒன்று இரணியூர்க் கோயிலாகும். இக்கோயில் பிரிவினர் தங்களைக் கல்வாசல் நாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில், இரணியூர் மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரத்தில், இரணியூர்த் திருவேட்பூருடையார் எனத் தங்களைக் குறித்துக் கொள்கின்றனர். பொதுவாக நகரத்தார்களின் குடிவழி அறிதற்கும், புள்ளிக் கணக்கு அறிதற்கும், மக்கள் தொகை அறிதற்கும் இந்நகரக் கோயில்கள் அடிப்படையாகத் திகழ்கின்றன.

வரலாற்றுச் சிறப்பும், கலைச் சிறப்பும் வாய்ந்த வளமான இரணிக் கோயிலைப் பற்றி திரு. மா. சந்திரமூர்த்தி எழுதிய இந்நூல் கோயில் அமைப்பு, கட்டடக்கலை, கல்வெட்டு, ஓவியம், சிற்பம், கோயில்குடி, நிர்வாகம் ஆகிய அனைத்துச் செய்திகளையும் தாங்கி முதல் மூலநூலாக வருகிறது. இரணிக் கோயிலைப் பற்றி தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் நூலும், முழு நூலும் இதுவே ஆகும்.

நாடும் ஏடும் போற்றும் 1500-க்கும் மேற்பட்ட நல்ல பல தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டு, தமிழ் உலகிற்கும், இந்து சமயத்திற்கும் பெருமை சேர்த்து வரும் மணிவாசகர் பதிப்பகம், நகரத்தார் கோயில் வரிசை நூல்கள் வெளியிடுவதைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இத்தொண்டினைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் போற்றிப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இவ்வரிய நூல் இத்திருக்கோயிலின் குடநீராட்டு விழாவில் வெளி வருவது ஆட்கொண்டநாதர் - சிவபுரந்தேவி அருளேயாகும். பதிப்பாசிரியர், பேராசிரியர் டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் அவர்களின் பணிகள் செப்பேடுகளில் பதிக்கத்தக்கவை. நவமணிகள் போன்று விளங்கும் ஒன்பது நகரக்கோயில் நூல்களுக்கு நகரத்தார் பெருமக்கள் ஆதரவளித்து குலமும் குடியும் உயர, கோயில்களின் சிறப்புப் பரவ உதவ வேண்டுகிறேன்.

இவண்,

சி.வெ.சி. சின்னக்கருப்பன் செட்டியார்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயில்	11
2. கட்டடக்கலை	20
3. சிவப்புரந்தேவி அம்மன் கோயில்	31
4. இராஜகோபுரச் சிற்பங்கள்	37
5. இலட்சுமி மண்டபச் சிற்பங்கள்	57
6. நவதுர்க்கை மண்டபச் சிற்பங்கள்	62
7. செப்புத் திருமேனிகள்	69
8. ஓவியங்கள்	98
9. மரச் சிற்பங்கள்	106
10. வழிபாடு - விழாக்கள்	108
11. அணிகலன்கள் - பரிகலன்கள்	111
12. ஊருணி விநாயகர் கோயில்	114
13. நீலமேகப் பெருமாள் கோயில்	116
14. இரணியூர் - சிறு தெய்வங்கள்	119
15. ஊருணிகள்	121
16. செப்பேடுகள்	122

1. இரணியூர் - ஆட்கொண்ட நாதர் கோயில்

நகரத்தார்களின் ஒன்பது குலமரபுக் கோயில்களில் இரணியூரும் ஒன்றாகும். ஏனைய எட்டுக் கோயில்களான இலுப்பைக்குடி, இளையாத்தங்குடி, வைரவன் கோயில், மாத்தூர், நேமம், சூரக்குடி, பிள்ளையார்பட்டி, வேலங்குடி போன்று இந்தக்கோயிலும் சிவசங்கை மாவட்டத்தில் திருப்புத்தூர் வட்டத்தில் கீழ்சிவல்பட்டி அருகில் உள்ளது.

கலியுகம் 3815-இல் கொடுக்கப் பெற்றது. (கி.பி. 714)

இறைவன் - ஆட்கொண்ட நாதர்

இறைவி - சிவபுரந்தேவி

இத்திருக்கோயில் சிவசங்கை மாவட்டத்தில் காரைக் குடியிலிருந்து பிள்ளையார்பட்டி, வயிரவன்பட்டி வழியாக விராமதி செல்லும் சாலையின் இடப்புறம் பிரியும் கிளைச் சாலையில் 24 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. நரசிம்ம அவதாரத்தில் இரணியனைக் கொன்ற பாவம் நீங்க திருமால் வழிபட்ட தலம் எனத் தலப்புராணம் கூறுகிறது.

பிரிவுகள்

(1) கல்வாசனாட்டில் இளையாத்தன்குடியான குலசேகர புரத்தில், இரணியூர் மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரத்தில், இரணியூர்த் திருவேப்பூருடையார்.

ஊரும் பேரும்

இரணியூர் என்பது இன்றைய வழக்குப் பெயராக இருப்பினும் பண்டைய நாளில் இரணி, இரணியம், மருதங்குடி, இராசநாராயணபுரம் என்ற பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கி.பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இரணியூர் என்னும் பெயரே கல்வெட்டுகளிலும், செப்பேடுகளிலும் நடைமுறையில் பெருவழக்காக இருந்து வருகிறது. இவ்வூர் கல்வாயில் நாட்டைச் சார்ந்த ஊர்களில் ஒன்றாகும். இரணிய சம்ஹாரத்திற்குப் பிறகும் சீற்றம் தணியாத சிங்க பெருமானை இவ்வூர் இறைவன் ஆட்கொண்டதாகத் தலப்புராணம் கூறுவதால் இறைவன் ஆட்கொண்டநாதர் என்று தமிழிலும், நரசிம்மேஸ்வரர் என்று

வடமொழியிலும் அழைக்கப்பட்டு வருகிறார். எனினும் கல்வெட்டுகளில் இவ்விறைவனது பெயர் ஆட்கொண்டயீசுவரமுடையார், ஆட்கொண்டசுவரமுடைய நாயனார், ஆட்கொண்டநாதர் என்று குறிக்கப்படுகிறது. எனவே 700 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவ்வூர் இரணியூர் என்ற பெயரிலேயே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

பாண்டிய மன்னர்கள் இப்பகுதியை ஆண்ட பொழுது அவர்கள் விருதுப் பெயர்களில் ஒன்றான இராசநாராயணன் என்ற பெயர் இவ்வூருக்குச் சூட்டப்பட்டு இராசநாராயணபுரம் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. வரலாற்றுச் சிறப்பும், சமயச் சிறப்பும் பெற்ற இவ்வூர் இரணியூர் என்றும், பின்னர் மருதங்குடி என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

பல வரலாற்றுச் சிறப்புகளை உடைய ஊர்களைத் தன்னருகில் கொண்டு விளங்கும் இரணியூர் தொடர்ந்து கி.பி. 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னர்களான சுந்தரபாண்டியன், குலசேகரபாண்டியன், வீரபாண்டியன் ஆகியோர்களது வரலாற்றுத் தொடர்பினைப் பெற்று விளங்குகிறது. கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியை ஆட்சி செய்த மன்னர் மரபினரது கல்வெட்டுகளும் இவ்வூரில் உள்ளன. கி.பி. 17 - ஆம் நூற்றாண்டில் இரணியூர்ப் பகுதி நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியிலும், கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் சிவகங்கை மன்னரது ஆளுகையிலும் இருந்து வந்துள்ளது. கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கல்வாசல் நாட்டு இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்து திருவேட்புருடையார்கள் இரணியூருடனும் இவ்வூர் கோயிலுடனும் நெருங்கியத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள் என கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

கல்வெட்டுச் சிறப்புகள்

இரணியூர் பற்றிக் கூறும் பத்துக் கல்வெட்டுகள் மத்திய அரசால் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் இரணியூர் பத்திரக் காளியம்மன் கோயில் கல்வெட்டு மட்டும் இன்று எஞ்சியுள்ளது. எனைய கல்வெட்டுகள் 18 - 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த திருப்பணிகளின்போது கோயில் முழுவதும் புதுப்பிக்கப்பட்டதால் அக்கல்வெட்டுகள் மறைந்து பட்டன. இக்கல்வெட்டுகள் சுந்தர பாண்டியன், குலசேகர பாண்டியன், வீரபாண்டியன் ஆகிய மன்னர்கள் காலத்தவை. தவிர 16 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு ஒன்றும், 19 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டுகள் இரண்டும் இவ்வூரில் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகள் இரணியூர் ஆட்கொண்டநாதர் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலக்கொடையை பற்றியும், இறைவனுக்கு அளித்த நிவந்தங்கள் பற்றியும், பத்திரக் காளியம்மன், அஸ்திரதேவர் ஆகிய தெய்வச்சிலைகளை கோயிலுக்குச் செய்தனித்தமை பற்றியும் விரிவாகக் குறிக்கின்றன.

இக்கல்வெட்டுகள் பல்வேறு அரசியல் அதிகாரிகளைப் பற்றியும், அவர்களுடைய பணிகளைப் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகிறது.

1. காங்கேயன்

வீரபாண்டிய தேவனுடைய 11 - ஆம் ஆட்சியாண்டில் காங்கேயன் ஆணைப்படி அற்புதக்கூத்தன் ஊருணிக்கு 1/2 மா நிலம் தந்ததுடன் பல்வேறு வரிகளையும் நீக்கித் தந்துள்ளான். காங்கேயன் ஆணையை நிறைவேற்றி வைத்த அதிகாரிகள், குலசேகர மூவேந்த வேளாண், சிங்கராயன், வில்லவராயன், வேணாட்டரையன், ஆளவந்த பிள்ளை, சீனத்தரையன் என்றறிகிறோம். இதே காங்கேயனின் மற்றொரு ஆணைப்படி ஆலங்குடியான ஜனநாத சதுர்வேதிமங்கலத்து நரசிங்கபட்டன் மகன் அருளாளப் பட்டனுக்கு 1 மா நிலம் குடிதாங்கிக் கோலால் அளந்து வழங்கப்படுகிறது. இதைப் பெற்ற பட்டன் ஆட்கொண்டீஸ்வர முடையாருக்குச் செலுத்தவேண்டிய நிவந்தம் செலுத்த வேண்டும். குலசேகர பாண்டியன் மூன்றாவது ஆட்சியாண்டில் காங்கேயன் உத்தரவுபடி முதலியார்க்கு ஒருவன் குரு தட்சணைக்கு நிலம் வழங்கியுள்ளான்.

2. காங்கேயன் சேனாவரையன்

மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் 16 - வது ஆட்சியாண்டில் இரணியூரைச் சேர்ந்த முதலியார் மலையான் தேவர் சிடர்களில் ஒருவன், தட்சிணாமூர்த்தி சேதிசிவன் இரணியூர் காங்கேயனான சேனாவரையன் பேரில் நிலம் வாங்கி மடப்புறமாக விடுகிறான். சபை இறை இழித்துத் தருகிறது. வடகங்கை கோமப் பல்லவதரையன், தமிழ்ப் பல்லவதரையன், சூரங்காமப் பல்லவதரையன், கண்டன்குரைபரன், கங்கை கொண்ட சோழ பல்லவதரையன், நாட்டுவேளாண் போன்ற அதிகாரிகள் ஆவணத்தில் சான்றிட்டுள்ளனர். சேனாவரையன் என்ற பெயர் தமிழ் இலக்கண நூல் அறிந்தோர்க்குப் பரிச்சயமானதாகும். இங்கும் ஒரு சேனாவரையரைக் காண்கிறோம்.

3. கண்டன் உதையஞ் செய்தானான காங்கையன்

சுந்தர பாண்டியனுடைய 15 - வது ஆட்சியாண்டில் கண்டன் உதயம் செய்தானான காங்கையன் வரி நீக்கி கல்வெட்டித் தருகிறான். திருப்புத்தூரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீராமன் திருத்தளிக் கூத்தன் என்பவன் சங்கரந்திதேவன், பெருமாள் இருவரிடமும் விலைக்கு வாங்கிய நிலத்தை ஏற்கனவே கோயிலுக்கு வழங்கியிருந்தான். அந்த நிலத்திற்கு இவன் வரி நீக்கித் தந்தான். இவனே சுந்தர பாண்டியனுடைய மூன்றாவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டிலும் வருகிறான்.

4. நல்ல மங்கை பிள்ளையார்

இராஜராஜ சுந்தர பாண்டியன் 13 - வது ஆட்சியாண்டில் நல்லமங்கை பிள்ளையார் சில நிலங்களை ஊர்ச்சபையிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கி உள்ளார்.

5. அரும்பர்கிறார் மாணிக்கத்தான் பெரிய பெருமாள்

ஊராருக்காக கலிய காலப்பெருந்தெருவில் ஊருணி எடுப்பித்துள்ளான். இவ்வூர் ஊர் கல்வாய் நாடாகும்.

6. பிறவிக்கு நல்லான்

கேரளசிங்க வளநாட்டு பிரம்ம தேயமான திருப்புத்தூர் முலபருஷ மகா சபை நிலம் வாங்கியதைப் பொறித்துள்ளது. விலைக்கு வாங்கி சபையிடம் வழங்கியப் பிறவிக்கு நல்லான் திருமேனிப்பாடி பிள்ளையாரையும் எழுந்தருளிவிக்கிறான். நினைத்தது முடித்த தேவர் என்ற பெயரும் இவனுக்குண்டு. இவன் ஊர் சாத்தனேரி.

7. எழுந்தான் கண்ணாலன்

குலசேகரபுரத்தில் நிலமும் மனையும் கோயிலுக்கு வாங்கி விட்டவனாவான். காலம் சக ஆண்டு 1448 ஆகும்.

8. பெரியநாட்டு முத்தரையன்

சுந்தரபாண்டியன் ஏழாவது ஆட்சியாண்டில் வலையர் பிள்ளான் ஆளவந்தானான பெரிய நாட்டு முத்தரையன் கோயிலுக்கு வழங்கிய நிலத்திற்கு ஊரவை இறை இழிச்சித்து தருகிறது. இது தொடர்பாக முனையதரையன் கூத்த பெருமான் தஞ்சாண்டார், வேளார், செழியன் பல்லவதரையன், கங்கனான சீனத்தரையன் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

9. சேரமான் பெருமானான சீவலமாராயன்

சுந்தர பாண்டியனுடைய 3 - ஆவது ஆட்சியாண்டில் மதுரையாகிய நான்மாடக் கூடலில் வாழும் கைக்கோளர் மரபில் வந்த தவம் செய்தான் சேரமான் பெருமானான சீவல மாராயன் நிலம் விலைக்கு வாங்கி வழங்குகிறான். பல்வேறு வரிகளை நீக்கி இறையிலியாகக் கோயிலுக்கு வழங்கப்படுகிறது. கண்டன் உதையன் செய்தானான காங்கையனும் முக்கோடி மூவேந்த வேளானும் மேற்படி கல்வெட்டை வெட்டி வைத்துள்ளார்கள்.

10. கந்தன் ஆளுடையான்

சுந்தர பாண்டியனின் 7 - ஆவது ஆட்சியாண்டில் கோயிலுக்கு வரி விதித்த அதிகாரிகளில் ஒருவன். இவன் கல்வாயில் நாட்டைச்

சேர்ந்த பெருந்தெருவில் வாழ்ந்தவனாவான். விண்ணகர் எம் பெருமானுக்கு மிருகசீரிஷ நட்சத்திரத்தில் விசேஷ பூஜைக்கு இவனே ஏற்பாடு செய்கிறான். மற்றொரு கல்வெட்டில் இரண்டு வணிகர்களிடமிருந்து நிலம் வாங்கி கோயிலுக்கு வழங்கியுள்ளான். குலசேகரனின் 27 - ஆவது ஆட்சியாண்டில் நொந்தாவிளக்கு ஒன்று வைக்க ஏற்பாடு செய்கிறான். தேவன் தில்லை நாயகன் இதற்கு நிலம் வழங்குகிறான். சுந்தர பாண்டியனின் 7 - ஆவது ஆட்சியாண்டில் இவனே இரண்டு விளக்குகளை வைக்க ஏற்பாடு செய்கிறான். திருக்காமக்கோட்ட நாச்சியாருக்கு ஐம்பொன் சிலையை செய்து வைத்தவனும் இவனே ஆவான். இவன் கல்வாயில் நாடாள்வான் என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளான்.

11. விசயாலய தேவன்

கிருஷ்ணராயர் என்ற விசய நகர அரசர் காலத்தில் சகஆண்டு 1444 - இல் வைரவதேவ நாயனார் மகன் விசயாலய தேவன் நண்பகல் வழிபாட்டிற்காக மன்னன் பிறந்த உத்திர தினத்தன்று தானம் செய்துள்ளான். இவனே இளையாத்தங்குடி இறைவனுக்கு திருவிடையாட்டமாக பூசை மற்றும் செலவுகளுக்கும் தானம் அளித்துள்ளான்.

ஊர்ச் சபைகள்

இரணியூர்க் கல்வெட்டுகள் மூலம் ஊர்ச் சபைகள் ஆற்றியுள்ள அருந்தொண்டுகளைப் பார்க்கலாம். வீர பாண்டியன் காலத்தில் உய்யவந்த கூத்தர் எடுப்பித்த குளத்திற்கு ஊர்ச்சபை வரி நீக்கித் தந்துள்ளது. இரணியூர் ஊரோம் என்ற பெயரைக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கக் காண்கிறோம். நல்லமங்கை பிள்ளையாரும் மற்றவர்களும் நிலம் வாங்கிக் கோயிலுக்கு விட்டதைக் கோயிலில் சபை குறித்து வைத்துள்ளது. இரணியூர் சபை போல மூலப் பருஷ மகாசபையும் திருப்புத்தூரில் இருந்துள்ளது. கல்வெட்டுகளிலும் ஊர்ச்சபையின் பணிகள் விரிவாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

பத்திரக்காளி அம்மன் பற்றிய கல்வெட்டு

கி.பி. 1501 - ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு இரணியூர் வடக்கு வாசலில் உள்ள நல்ல தண்ணீர் ஊருணியையும், அதற்கு வடபால் அமைந்துள்ள பத்திரக்காளி அம்மன் கோயிலையும் மூல வேதகத்தையும் கல்வாச நாட்டு இளையாத்தங்குடியான குலசேகர புரத்தில் திருவேட்பூருடையார்களும் பிறரும் தர்மம் செய்ததைக் குறிக்கிறது. திருவேட்பூருடையார்கள் இளையாத்தங்குடிக் கோயிலைச் சேர்ந்த பிரிவினர் ஆவர். இச்செய்தி மூலம் இவ்வூர் நல்ல தண்ணீர் ஊருணியான அம்மன் சேங்கைக்கு திருவேட்பூருடையான் என்ற பெயர் இருந்தது தெரிகிறது.

இக்கல்வெட்டின் இரண்டாம் பகுதி சகம் 1423 (கி.பி. 1501) இரௌத்திரி வருஷம் தைமாதம் 2 - ஆம் தேதி கல்வாசல் நாட்டு இளையாத்தங்குடி என்ற குலசேகரபுரத்து திருவேட்பூருடையார்கள் இரணியூர் பத்திரக்காளி அம்மன் கோயிலுக்குச் செய்த கொடையைக் கூறி பின் வீதி எழுந்தருளுகின்ற பிடாரியார் என்ற உற்சவ சிலையையும், அஸ்திர தேவர் சிலையையும் பிறர் தர்மமாகச் செய்துக் கொடுத்ததைத் தெரிவிக்கிறது. இதனைக் கல்வெட்டு இன்றை நாள் சொக்கனாரான நியாய பரிபாலரும், இன்பவனப் பெருமானான வடிவதரையும், இவர் தம்பி ஆளுடையாரும், அளக்க கோனார் மெய்யரான அமைய பரிபாலரும் ஆக இவர்கள் உடன் பாதியும் மற்றும் சூரிய தேவரான சமய பரிபாலரும், திருநெல்வேலி உடையாரான இசையராயரும், ஆளுடையாரான கனகபரிபாலரும் இவர்கள் உடன்பாதியாகவும் சேர்ந்து எழுந்தருளுகின்ற பிடாரியாரையும், அஸ்திர தேவரையும் தர்மமாக செய்து அளித்ததை விரித்துக் கூறுகிறது. முதலில் சொன்ன நால்வரும் இரண்டாவது கூறப்பட்ட மூவரும் ஆக இவர்கள் தர்மத்தை சரிபாதியாகப் பகிர்ந்து அளித்துள்ளனர்

இக்கல்வெட்டின் மூன்றாம் பகுதி இரணியூர் பத்திரக் காளியம்மனுக்கு தானமாக இரணியூர் வயலில் வளத்து வாச்சாந்தடி இரண்டு, நிலம் இரண்டு, தியாக வல்லி வயலில் ஆலஞ்செய் நிலம் ஒரு மாவும், செங்கழுநீர் புஞ்சையும் இவ்வூரிலேயே விலைக்கு வாங்கிக்கொடுத்ததைத் தெரிவிக்கிறது.

இக்கல்வெட்டின் நான்காம் பகுதி இக்கோயில் தர்மகர்த்தாவுக்கு இவ்வூரின் மேலத்தெருவில் ஆறுமனையும், திங்கள், திவசம் திருநாளுக்கு பரிவட்டமும் கட்டி, அம்பாள் அருள்பாடு முதலிய மரியாதைகளும் கொடுத்தமையைக் குறிக்கிறது. இக்கல்வெட்டின் இறுதிப்பகுதி சூரியதேவரான சொன்ன வண்ணம் செய்தார் உள்ளிட்டாருக்கும், சொக்கனாரான நியாய பரிபாலருக்கும் இரணியூர் ஊரார் பிரமாணம் பண்ணிக் கொடுத்த செய்தி அறியப்படுகிறது.

இறுதியில் இந்த அறச்செயல்களுக்குச் சாட்சியாக தொண்டைமான், பெரியவனான முனைய தரையன், மெய்யரான முத்தரையன், உதயபெருமானான முன்சோழியத்தரையன், பெரிய பெருமானான மீனத்தரையன் ஆகியோர் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

ஊர் வரிகள்

இக்கல்வெட்டுகளில் கோயிலுக்கு நிலக்கொடை அளிக்கப் பட்டபோது வரி நீக்கி இறையிலியாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டுகளால் பண்டைய நாளில் இருந்த பல்வேறு வரிகளை

அறிய முடிகிறது. அவை அச்சவரி, அந்தராயம், கடமை, காராண்மை, பொன்வரிசில் வரி, பெருவரி, எச்சோறு, கூற்றரிசி, வெட்டிமுட்டி, வாள் வினியோகம், ஊர் வினியோகம், குறுவை, கோட்டைப் போகம் ஆகிய வரிகள் குறிக்கப்படுகின்றன. எனவே இத்தகைய வரிகள் பண்டைய நாளில் வசூலிக்கப்பட்டு வந்ததை அறிகிறோம். பயிர் பார்த்து வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. நெல்லுக்கு ஒரு வரி, புஞ்செய் பயிருக்குக் குறைவான வரி எனத் தரத்திற்கேற்ப வரி வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. குறுவை விளைந்த நெல்லுக்கு பாதி வசூலிக்கப்பட்டது. பயிர்த்தலை பாத்து சுழிவு நீக்கி நின்ற நிலத்துக்கு வரி நீக்க வேண்டும் என்று காங்கையன் உத்தரவிட்டதை ஒரு கல்வெட்டில் காண்கிறோம்.

இறைவன் - இறைவி

பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் இறைவன் ஆட்கொண்ட ஈசுவரமுடைய நாயனார் என்றும் ஆட்கொண்ட ஈசுவரமுடையார் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்காலச் செப்பேடுகளில் ஆட்கொண்டநாதர் கோயில் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில் சிறப்பு

இவ்வூரின் மையத்தில் கல்லூருணியின் தென்மேற்குப் பகுதியில் இயற்கையான சூழலில் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலின் நான்கு திசைகளிலும் தேரோடும் வீதிகள் அமைந்துள்ளன. கோயில் கீழ்த்திசையில் நெடிதுயர்ந்த இராஜ கோபுரம் பொலிவோடு காட்சியளிக்கிறது.

கோயிலுக்கு மேற்புறம் நீலமேகப் பெருமாள் கோயில் உள்ளது. வடபுறம் பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் உள்ளது. தென்புறம் ஐயனார் கோயில் உள்ளது. இவை அனைத்தும் பெரிய கோயிலின் பொறுப்பிலேயே நடைபெறுகிறது. ஆட்கொண்ட நாதர், சிவபுரந்தேவி தேவஸ்தானம் என்பதை ஆள. சிவ. தேவஸ்தானம் என விலாசமிட்டு குறிப்பிடும் மரபு போற்றத்தக்கது.

சிற்பச் சிறப்பு

நகரத்தாரின் சிற்பக்கலைக்கு கருவூலமாக இரணியூர் கோயில் விளங்குகிறது. நகரத்தார் காலக் கலைக்கு சிறப்பளிக்கக் கூடிய பல சிற்பங்களை இங்கே காண்கிறோம். சுவாமி சன்னிதி முன்புறம் உள்ள மண்டபத்தில் பிட்சாடனர், அகோரமூர்த்தி, வீரபத்திரர், முப்புரம் எரித்த திரிபுராந்தக மூர்த்தி, கால சம்ஹார மூர்த்தி, ருத்ர மூர்த்தி, கல்யாண சுந்தர மூர்த்தி ஆகிய சிற்பங்களைக் காணலாம். நகரத்தார் காலச் சிற்பங்களுக்கு இவை மகுடமாகத் திகழ்கின்றன.

சிவபுரந்தேவி சன்னிதி எதிரே நவதுர்க்கை மண்டபத்தில் ஒன்பது சக்திகளின் உருவங்கள் அழகிய சிற்பங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. நவ துர்க்கை, ருத்ர துர்க்கை, ஸ்தூல துர்க்கை, மகிடாகர மர்த்தினி, சூலினி துர்க்கை, ஜல துர்க்கை, மகா துர்க்கை, பிரம்ம துர்க்கை, விஷ்ணு துர்க்கை ஆகிய வடிவங்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன.

இரணியூர் இராஜகோபுரச் சிற்பங்கள் புகழ் பெற்றவை. இங்கு சிவனது பல்வகை வடிவங்களையும், வைணவ தெய்வங்களையும், எண்ணிசைக் காவலர்களையும் இரதி மன்மதன் ஆகியோரின் அழகிய சிற்பங்களையும் செதுக்கி உள்ளனர். இவற்றில் குபேரன், வாயு பகவான், வருணன், ஈசான மூர்த்தி, எமதர்மன் போன்ற திசைக்காவலர்களைப் படைத்து அவர்களுக்குரிய வாசனங்களோடு சிற்பங்களை உருவாக்கியுள்ள திறன் போற்றுவதற்குரியது.

அவ்வாறு அஷ்ட லட்சுமி மண்டபத்தை எண்வகை லட்சுமிகளின் உருவங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. வீரலட்சுமி, தான்ய லட்சுமி, சௌபாக்கிய லட்சுமி, சந்தான லட்சுமி, தனலட்சுமி, விஜய லட்சுமி, ஆதி லட்சுமி, அன்ன லட்சுமி ஆகிய இச்சிற்ப வடிவங்கள் பார்ப்போர் அனைவரையும் பரவசப்படுத்துபவையாகும். தவிர பாரத மாதா, சுதர்க்கொடி சிற்பங்கள் முதலியனவும் இக்கோயிலில் காணலாம். விடுதலைப்போராட்ட காலத்தில் இக்கோயில் திருப்பணி செய்யப்பட்டவை என்பதை இச்சிற்பங்கள் நினைவுபடுகின்றன. இந்திய விடுதலைக்குக் காரணமான மகாத்மா காந்தியின் சிற்பத்தையும் இங்கு காணலாம்.

நகரத்தார் கலைப்பாணி

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் குலமரபுக் கோயில்களில் ஒன்றான இரணியூர் கோயில் இரணியூர் நகரத்தாரது கலைப்பணியாக விளங்குகிறது. இக்கோயில் பண்டைய காலம் முதல் பாண்டியர் காலம் வரை பல்வேறு திருப்பணிகளை, கலைச் செல்வங்களைப் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளது. ஆனால் கால வெள்ளத்தில் சிதைந்து விட்ட பாண்டியர் காலக்கோயிலின் அடித்தளத்தின் மேல் இப்பொழுது நகரத்தார்கள் கோயில் இலக்கணத்தைத் தழுவி அமைத்துள்ள பெருங்கோயிலையே நாம் காண்கிறோம். எழுவன் கோட்டை சிற்பிகளின் வழியினர் செய்தளித்த செழுமையான சிற்பங்களையும் சீரிய படைப்புகளையும் இங்கே காணமுடிகிறது. கடந்த 200 ஆண்டுகளாக செட்டி நாட்டு மண்ணிலே நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் பண்டைய கோயில் கலை அழியா வண்ணம் காத்து அளித்த பெருமையே இன்று நகரத்தார் கலை தோன்றுவதற்குக் காரணமாயின.

நகரத்தார் கலை என்பது சோழர் பாண்டியர் விஜயநகரர், நாயக்கர் ஆகிய அரச மரபினர் வளர்த்த கலைப்பாணியின் தொடர்ச்சியே என்றாலும் அது ஒரு வகையில் செட்டிநாட்டின் மண்ணின் மணத்தையும், மக்கள் வளத்தையும் படைக்கப்பட்ட காலத்தின் பண்பாட்டையும், வட்டார வளத்தையும், அன்றைய அரசியல் திருப்பங்களையும் சிற்பிகளின் சீரிய சிந்தனைகளையும் வெளிக்காட்டும் கண்ணாடியாக அமைந்து விளங்குகிறது.

இந்திய சுதந்திரத்தின் தந்தையான மகாத்மா காந்தியை தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் ராய் செளத்திரி என்னும் கலைஞர் தோற்றுவிப்பதற்கு முன் எழுவன் கோட்டை சிற்பிகள் இரணியூர்கோயிலில் காந்தி முதலிய சிற்பங்களையும், சுதை உருவங்களையும் உருவாக்கி முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளனர் என்பதையும் காண்கிறோம்.

2. கட்டடக்கலை

இக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், முக மண்டபம், அம்மன் சன்னிதி, பைரவர் சன்னிதி, நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம், திருச்சுற்று, திருச்சுற்று மாளிகைப்பத்தி, பரிவார ஆலயங்கள், வாகன அறை, உற்சவ மண்டபம், பள்ளியறை, கருவூலம், யாகசாலை, வியஞ்சன அறை, மடைப்பள்ளி, அலங்கார மண்டபம், இராஜகோபுரம், லட்சுமி மண்டபம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், மகாலட்சுமி, சண்டிகேசுவரர், பைரவர், சூரியன், சந்திரன் ஆகிய பரிவாரத் தெய்வங்களுக்குரிய சிற்றாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர திருச்சுற்றின் தென்மேற்கு மூலையில் சோமாஸ்கந்தர் சன்னிதியும், வடகிழக்குப் பகுதியில் நவக்கிரகங்களுக்கு உரிய மேடையும் அமைந்துள்ளது.

இவை தவிர திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தியின் தென்மேற்கு மூலையில் நர்த்தன கணபதி, அண்ணாமலையார், நான்முகன், துர்க்கை ஆகிய தெய்வ உருவங்கள் யாவும் வழிபாட்டில் உள்ளது. இவை இக்கோயிலின் முதல் திருப்பணியின்போது அமைக்கப்பட்டு கருவறை மற்றும் அர்த்த மண்டப தேவகோட்டங்களை அலங்கரித்ததவை. பின்னர் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் இரணியூர் ஊரார் நடத்திய இரண்டாவது திருப்பணியின் போது சுவாமிக் கோயில் பளப்பளப்பான கருப்புக்கல்லில் எழுப்பப் பட்டதால் இவற்றை தேவகோட்டங்களில் வைக்க இயலாமல் இளங்கோயிலில் வைக்கப்பட்டது. பின்னர் நூதனமான கோயில் கோட்டங்களில் சுற்சிலைகள் வைக்க இயலாத காரணத்தால் உலோகச் சிலைகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை கி.பி. 18 - 19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. தமிழகத்திலேயே முதன் முதலாக தேவகோட்டங்களில் உலோகச் சிலைகள் காண்பது இரணியூரில் மட்டுமே.

மேலும் பைரவர் சன்னிதிக்கு நேர் எதிரே வெளிப் பிரகாரத்தில் முனீசுவரர் பீடம் வழிபாட்டில் உள்ளது. சுவாமி கோயிலின் வெளியே தென்கிழக்கு மூலையில் திருக்குளமான கல்லூருணியும், ஊருணி விநாயகர் ஆலயமும் அமைந்துள்ளது.

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயில் கிழக்கு நோக்கிய சன்னிதியை உடையது. இதன் கருவறை சதுரமான வடிவமானது.

சுருவறை நடுவே வட்டமான ஆவுடையார் மீது அமைந்துள்ள லிங்கம் ஆட்கொண்ட நாதர் என்ற பெயரில் வழிபாட்டில் உள்ளது. இக்கோயில் சுருவறையில் நிலைகளின் இரு பக்கங்களிலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த அரைத்தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

சுருவறையைச் சுற்றியுள்ள புறச்சுவர்கள் சிற்பங்களின்றி எளிமையான கட்டட வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றன. இவை சுருமையாகவும், பளப்பளப்பாகவும் காட்சியளிக்கின்றன. அதிட்டானம் முதல் கபோதகம் வரை உள்ள கட்டடப்பகுதிகள் எளிமையாக அமைந்து விளங்குகின்றன. சுவாமிக்கோயில் சுருவறை, அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் ஆகிய பகுதிகளை அலங்கரிக்கும் சுருமை நிறக் கற்கள் யாவும் திருச்சி உறையூர் பகுதியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

விமானம்

இக்கோயில் விமானம் பீடம், கால், கூரை, கழுத்து, தலை, குடம் என்ற ஆறு பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டு கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஒவ்வொரு பகுதியும் பல நுணுக்கமான அங்கங்களை அளவோடும் அழகோடும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

அதிட்டானம்

இதன் அதிட்டானம் எனும் பீடப்பகுதி உபானம், பத்மம், கண்டம்., கபோதகம், பத்ம ஜகதி, குமுதம், கண்டம், பட்டிகை, கண்டம், வேதிகை ஆகிய பல பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இவற்றில் உபானம் எளிமையான அமைப்புடையது. உபானத்தின் மீதுள்ள பத்ம வரி விரிந்த பத்மம், கபோதகம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இங்கு பத்ம வரியில் உள்ள இதழ்கள் மடித்த நிலையில் நீர்த்தாரையை ஒத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை அதிட்டானத்தின் கட்டட அமைப்பில் தனிச் சிறப்பாகக் காணலாம்.

தேவகோட்ட மாடங்களுக்குக் கீழ் உள்ள ஜகதிப்படை வரியில் மட்டும் மலர்ந்த பத்மங்கள் காட்டப்பட்டு, ஏனைய பகுதிகள் எளிமையாக அமைந்து விளங்கக் காண்கிறோம். ஜகதி மீது அமைந்துள்ள குமுதப்படை முப்பட்டை வடிவிலும் வட்ட வடிவிலும் மாறி மாறி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குமுதப்படையின் மீதுள்ள கண்டத்திலும் சதுரப்பட்டைகளிலும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்படாமல் எளிமையாக உள்ளன.

கண்டத்தின் மீதுள்ள பட்டிகைப் பகுதி எளிமையாகவும், தேவகோட்டங்களின் கீழ்ப்பகுதியில் மட்டும் கபோதகம் என்ற அமைப்புடன் காணப்படுகிறது. அவ்வாறு வேதிகைப் பகுதி

தேவகோட்டங்களின் கீழ் பட்டையாக அமைந்தும் ஏனைய பகுதிகள் இதழ்களாகப் பிரிந்தும் அமைந்து வனப்பூட்டுகின்றன.

பிற்காலப் பாண்டியர் காலக் கட்டடக்கலையில் அதிட்டானத்தில் ஏற்பட்ட புதுமையான அமைப்பு முறை கி.பி. 16 - 17 - ஆம் நூற்றாண்டில் நாயக்கர் காலத்தில் கோயில்களில் மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டு இருப்பினும் இம்முறை, நகரத்தார் காலத்திலும் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. இது கட்டடக்கலையில் நகரத்தார் பின்பற்றிய பாரம்பரிய கலைமரபின் தொடர்ச்சி யினையும் அவர்களது கலை வளர்ச்சியையும் காட்டுவதாக அமைகிறது.

கவர்

கால் பகுதியான சுவர்ப்பகுதி அரைத்தூண்களையும், தேவகோட்ட மாடங்களையும் பெற்று விளங்குகிறது. கருவறைப் புறச்சுவரைச் சுற்றிலும் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய மூன்று திசைகளிலும் தேவகோட்ட மாடங்கள் சற்று முன்னோக்கிய நிலையில் வெளிப்பட்டு காணப்படுகிறது. தேவகோட்டத்தின் இரு மருங்கிலும் இரு அரைத்தூண்களைக் கொண்ட கோஷ்ட பஞ்சரம் அலங்கரிக்கிறது.

தேவகோட்டங்களின் பக்கச் சுவர்களில் இடையிடையே பல அரைத்தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்கள் யாவும் வழுவழப்பாக வட்ட வடிவிலும் எண்பட்டை வடிவிலும் செங்குத்தாக வரம்புகள் வெட்டப்பட்டு வேலைப்பாடு மிக்கதாக விளங்குகின்றன. இத்தூண்கள் ஒவ்வொன்றும் கால் முதல் போதிகை வரை பல உறுப்புகளைப் பெற்று விளங்குகிறது.

கும்ப பஞ்சரம்

கருவறைக்கும் அர்த்த மண்டபத்திற்கும் இடையே உள்ள புறச்சுவர் பகுதியை கும்ப பஞ்சரம் அணி செய்கிறது. இதன் கும்பத்தின் கீழ்ப்பகுதி விசிறி மடிப்புடன் கூடிய பல வரம்புகள் வெட்டப்பட்டு வனப்பாக விளங்குகிறது. இதன் மேலிரு பக்கங்களிலும் பாயும் இரு யாளிகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் நிலையில் கொடிக்கருக்குகளும் வேலைப்பாடு மிக்க தோரணங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கருவறையின் வடதிசைப் புறச்சுவரின் அதிட்டானத்தை யொட்டி யாளியின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டு வரும் நிலையில் நீர்த்தாரை என்ற கோமுகி அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. இக்கோமுகியின் முகம் மலர் போதிகையில் வளைந்து நிற்கும் நாணுதலை ஒத்து பூமுனையுடன் காணப்படுகிறது.

இரணியூர் கோயில் கட்டடக்கலையில் மற்றொரு வியப்புக்குரிய அங்கமும் காணப்படுகிறது. கோயில் மேல் மட்டத்தில் பெய்யும் மழைநீர் அனைத்தும் ஓடிவர இரும்பு அல்லது சிமெண்டு குழாய்கள் வைக்கப்படாமல் வெள்ளைக் கல்லால் ஆன கல் குழாய்களையே வைத்துள்ளனர். கல்லாலான இக்குழாய்கள் சுமார் 4 மீட்டர் உயரமும், 120 மீட்டர் சுற்றளவும் உடையவை. கல்லாலான தூண் போன்ற இக்குழாய்கள் பண்டைய சிற்ப வல்லுனரின் திறமைக்குச் சான்றாகும். இத்தகைய அமைப்பில் இக்கோயிலில் மூன்று கல்குழாய்கள் உள்ளன. அவை சுவாமிகோயில் அர்த்தமண்டபத்தின் வடபுறமும், தென்புறமும் அம்மன் கோயில் மற்றும் பைரவர் கோயிலின் இடையிலும் அமைந்துள்ளது.

பிரஸ்தரம்

கூரை எனும் பிரஸ்தரம் கருவறையை மூடும் அங்கமாக உள்ளது. கூரைப்பகுதியின் கீழ் பூத கணங்களின் உருவங்களுக்கு பதிலாக பூவிதழ்கள் மதளைகளை ஒத்து வரிசையாக அணி செய்கின்றன. கூரைப்பகுதியில் உள்ள கபோதகம் நாசிக் கூடுகளுடன் நிறைந்து காணப்படுகிறது. அந்நாசிக்கூடுகளில் பல்வகை சிறிய சிற்பங்களும், தெய்வ உருவங்களும் அலங்கரிக்கின்றன. கபோதகத்தின் மேலுள்ள யாளி வரியில் உருவங்களின்றி எளிமையான அமைப்பினைக் கொண்டது. அதன் மேல் மூலைப்பகுதியில் மட்டும் மகரக் கட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

தட்சிணாமூர்த்தி கொரடு

கருவறையின் தென்புறம் தட்சிணாமூர்த்தி சன்னிதி அமைந்துள்ள கல் மண்டபப் பகுதி தட்சிணாமூர்த்தி கொரடு என அழைக்கப்படுகிறது. இதன் கீழுள்ள மேடையின் மீது இரு அமர்ந்த சிம்மங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளது. அச்சிம்மங்கள் தலையில் தாங்கும் நிலையில் இரு தூண்களைக் கொண்ட வடிவத்தில் கல்மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல் மண்டபத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்கள் இரண்டும் உருவத்தில் பெரியவை. கட்டட வேலைப்பாடு மிக்கவை. சிற்பங்கள் நிறைந்தவை. பார்ப்போரின் கருத்தையும், சுவனத்தையும் ஈர்ப்பவை. மரத்தில் செதுக்கியது போன்ற கல்வேலைப்பாடுகள் கொண்டு விளங்குபவை. இதன் கூரைப்பகுதி உட்புறத்தில் நீண்ட கம்பிகளைக் கொண்டும், முறுக்குக் கம்பிகளைக் கொண்டும், உருட்டுக் கம்பிகளைக் கொண்டும் அமைக்கப்பட்டது போன்ற கல்வேலைப்பாடுகள் அனைவரையும் களிப்பில் ஆழ்த்துபவை. அவ்வாறு பொருத்தப் பட்ட சட்டங்களும், அச்சட்டங்களின் மீது அறையப்பட்டுள்ள கல் ஆணிகளும் குமிழ்களும் பண்டைய மரவேலைப்பாடுகளை நினைவூட்டுகிறது.

விமான அமைப்பு

தேவகோட்டத்தின் தலைப்பாகம், விமானத்தின் கீழ்த்தள கூரையின் உட்புறம் செருகப்பட்டது போன்று காணப்படுகிறது. கருவறைக்கு மேல் இரு தளங்கள் சாலைகளாலும், செங்குத்தான கர்ண கூடங்களாலும் மாறி மாறி அலங்கரிக்கின்றன. சாலைகளும், கர்ண கூடுகளுக்கும் இடையே நீண்ட பஞ்சரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

விமானத் தளங்களில் உள்ள கோட்டங்களில் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய திசைகளில் முறையே சனகாதி முனிவர்கள் இருவர் அருகில் தோன்ற வீணை வாசிக்கும் தட்சிணாமூர்த்தி, நிலமகள் - திருமகள் ஆகியோருடன் தோன்றும் திருமால், சரசுவதி - சாவித்திரி ஆகிய தேவியருடன் தோன்றும் திசைமுகன், இரு தேவியருடன் தோன்றும் சிவன் ஆகியோரது சுதை உருவங்கள் சிற்பங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

அவ்வாறு விமானத் தளங்களைத் தாங்கி நிற்கும் ஆண் பெண் உருவங்களும் கண்டு களிக்கத் தக்கது. இவ்விமானத்தின் கிரீவம் வட்ட வடிவமுடையது. இதன் வேதியாகிய அடிப்படையின் கோடிகளில் இரட்டை நந்திகளும் அவற்றின் நடுவே, கர்ணக் கூடுகளும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக இரு நந்திகளின் நடுவே காணப்படும் சிவகணங்கள் இங்கு காட்டப்படவில்லை. கிரீவ கோட்டங்களின் நான்கு திசைகளிலும் வனப்புடைய தெய்வச் சிலைகளைக் காணலாம். இதன் சிகரமும் தூபியும் கிரீவத்தைப் போன்று வட்ட வடிவமானது.

அர்த்த மண்டபம்

கருவறை முன்னுள்ள அர்த்த மண்டபம் செவ்வக வடிவமானது. இது தூண்களின்றி எளிமையான அமைப்புடன் திகழ்கிறது. அர்த்த மண்டப வாயிலின் மேற்புறம் உள்ள சுபோதக கூடுகளின் நடுவே கஜலட்சுமியின் உருவமும், அருகில் இரு லிங்க வடிவங்களும் உள்ளன. வாயிலை ஒட்டி நிலைக்காலின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள அரைத்தூண்கள் கருமையும் திரட்சியும் கொண்டு பளப்பளப்பாயும் வனப்போடும் திகழ்கிறது. இவற்றில் ஒன்று வட்ட வடிவிலும், மற்றொன்று எண் பட்டை வடிவிலும் உள்ளன.

மகா மண்டபம்

அர்த்த மண்டபத்தின் முன்னுள்ள மகா மண்டபம் சதுர வடிவமானது. அதன் வடக்கிலும், தெற்கிலுமாக சுவரையொட்டி பிள்ளைக்கால்களுடன் நான்கு தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. இம்மண்டபத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் உற்சவ சிலைகள் வைக்கும் வகையில் சுவரை ஒட்டி கல்மேடைகள் அமைந்துள்ளன.

இம்மண்டபத்தின் நடுவே உள்ள மேடையின் மீது நந்தி, பீடம், கண்ணாடி ஆகியன நித்திய வழிபாட்டில் உள்ளன.

மகா மண்டபத்தின் வடதிசையில் நடராசர் சபை அமைந்துள்ளது. இது தென்திசை நோக்கி அமைந்து காணப்படுகிறது. இச்சபை நீள்சதுர வடிவுடையது. சபையின் வடபுறத்தை ஒட்டி நீண்ட கல்மேடை மீது நடராசர், சிவகாமி, மாணிக்க வாசகர் ஆகிய உலோகச்சிலைகளை வைத்துள்ளனர்.

நடராசர் சபைக்குரிய விமானம் ஒரு தளத்தை உடையது. நடராசர் சபையை அலங்கரிக்கும் விமானப்பகுதி நீண்ட வண்டிக்கூரையை ஒத்த சாலை வடிவில் அமைந்துள்ளது. நடராசர் சபைக்குரிய திருநிலைக்காலும், நிலைப்படியும் சுவாமி சன்னிதியின் வாயிலை ஒத்த கட்டடப் பாணியில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு கருவறை, விமானம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், நடராசர் சபை யாவும் கருப்புக்கல்லைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இவை கி.பி. 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்தது. இவை இரணியூர் நகரத்தாரின் இரண்டாவது திருப்பணியின் போது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருப்பணி கி.பி. 1930 - ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1944 - ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்துள்ளது. இதனை நகரத்தாரின் பிற்காலக் கலையாகக் கருதலாம்.

முக மண்டபம்

மகா மண்டபத்தின் முன்புறம் சுவாமி சன்னிதிக்கும், அம்மன் சன்னிதிக்கும் பைரவர் சன்னிதிக்கும் பொதுவாக முக மண்டபம் விளங்குகிறது. இது மிக விசாலமாக விரிந்து காட்சியளிக்கிறது. இம்முக மண்டபத்திலிருந்து சுவாமி சன்னிதியினையும், அம்மன் சன்னிதியையும், பைரவர் சன்னிதியையும் அடியார்கள் தரிசிக்கும் வகையில் நன்கு திட்டமிட்டு கட்டப்பட்டுள்ளது.

நவதுர்க்கை மண்டபம்

இம்மண்டபத்தின் வடதிசையில் அம்மன் சன்னிதியும், பைரவர் சன்னிதியும் அமைந்துள்ளன. அம்மன் சன்னிதி எதிர்ப்புறம் நவதுர்க்கை மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இரு வரிசைகளில் மூன்று தூண்கள் வீதம் ஆறு தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. அவ்வாறு சுவாமி சன்னிதியின் எதிரே மகா மண்டபத்தின் முன்புறம் இரு வரிசைகளில் பத்து தூண்கள் உள்ளன. கர்ணக்கால் வகையைச் சார்ந்த இத்தூண்கள் கம்பீரமாக உயர்ந்து மகா மண்டபத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இம்மண்டபத்தின் முன்பு உள்ள கல்மேடைமீது நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம் முதலியன சுவாமி சன்னிதியை நோக்கியவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேல் சுற்றுப் பிரகாரம்

ஆட்கொண்ட நாதர், சிவபுரந்தேவி, பைரவர், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய சன்னிதிகளைச் சுற்றி வலம் வருவதற்கு ஏற்ற வகையில் மேல் சுற்றுப் பிரகாரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சுற்றுப் பிரகாரத்தில் இரண்டு பத்திகளில் தூண்கள் அமைந்துள்ளன. இத்தூண்கள் மேலும் கீழும் நடுவிலும் சதுரமாக அமைந்து இடையே உள்ள பகுதி பதினாறு பட்டை வடிவமானதாக அமைந்து விளங்குகிறது. இத்தூண்களின் சதுரப்பட்டைகளில் அன்னம், அமர்ந்த சிம்மம், யானை மீது அமர்ந்த சிம்மம், யாளி, மான், பூந்தொட்டிகளுடன் கூடிய பூச்செடிகள், கொடிக்கருக்குகள் போன்ற சிற்பங்கள் உள்ளன. இதில் மிருகத்தின் உடலும், அன்னப்பறவையின் தலையும் இறக்கையும் கொண்ட ஒரு விசித்திர உருவம் நேரில் கண்டு களிக்கத்தக்கது. இம்மேல்சுற்றுப் பிரகாரத்தை நாற்பது தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

பைரவர் சன்னிதி

இது இக்கோயில் முக மண்டபத்தின் அம்மன் சன்னிதியை அடுத்துத் தென்திசையை நோக்கியுள்ளது. இது சிறிய கருவறையையும், நீர்சதுர அர்த்த மண்டபத்தினையும் உடையது. அதிட்டானம் முதல் கபோதகம் வரை வெள்ளைக்கல்லாலும் விமானம் செங்கல்லாலும், சுதையாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பைரவர் சன்னிதி ஒரு விமானத்தை உடையது. கருவறை மற்றும் அர்த்த மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் அரைத்தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்களின் கீழ்ப்பட்டைகளில் பைரவரின் பல்வேறு திருக்கோலங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு மொத்தம் 68 சிறிய பைரவர் சிற்பங்கள் உள்ளன.

பைரவர் சன்னிதியின் கருவறையில் பைரவர் நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். மேற்கைகள் இரண்டும் உடுக்கையையும், ஆடும் அரவத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழ்க்கைகள் இரண்டும் திரிகுலத்தையும், கபாலத்தையும் பற்றியுள்ளது. பைரவரின் பக்கத்தில் அவரது வடுக வாகனம் காத்து நிற்கிறது. இவரது உருவம் அளவோடும் அழகோடும் அமைந்துள்ளது.

சண்டிகேசுவரர் சன்னிதி

மேற் பிரகாரத்தின் வடதிசையில் சண்டிகேசுவரருக்கு தனிச் சன்னிதி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இது அதிட்டானத்திலிருந்து கபோதகம் வரை வெள்ளைக்கல்லாலும், அதன் விமானப்பகுதி செங்கல் சுதையாலும் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் அதிட்டானம், உபானம், பத்மம், கண்டம், கபோதகம், வேதிகை ஆகிய

உறுப்புகளைக் கொண்டு அமைந்து விளங்குகிறது. சுவரைச் சுற்றிலும் அரைத்தூண்களும், தேவகோட்ட மாடங்களும் அலங்கரிக்கின்றன. இச்சன்னிதி ஒரு தள விமானத்தை உடையது.

சன்னிதியின் நடுவே இடது காலை மடித்து வலது காலைத் தொங்கவிட்ட நிலையில் சண்டிகேசுவரரின் உருவம் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இவரது வலது கை கோடரியைத் தாங்கியும் இடது கை தொடை மீது அமைந்தும் உள்ளது. இது நகரத்தார் கால முதல் திருப்பணியின் போது பிரதிஷ்டை செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருச்சுற்று

திருச்சுற்றை வலம் வருவதற்கு நீண்ட அகன்ற திருச்சுற்றுப் பாதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது மேல் சுற்றுப் பிரகாரத்திற்கும் திருமதிலை ஒட்டியுள்ள திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்திக்கும் இடையே அமைந்து நீண்டும் விரிந்தும் செல்கிறது.

திருச்சுற்று மாளிகை

திருச்சுற்றுப் பிரகாரத்தையொட்டி திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இப்பத்தியில் மொத்தம் 68 தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவற்றில் நான்கு தூண்கள் கர்ணக்கால் தூண்களாக அமைந்து கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. 58 தூண்கள் அணியொட்டிக்கால் வகையையும், எட்டுத் தூண்கள் சித்திரக்கால் வகையையும், ஏனைய இரண்டு பிள்ளைக்கால் வகையையும் சார்ந்தவையாக உள்ளது.

கர்ணக்கால் வகையைச் சார்ந்த தூண்கள் முகப்பு மண்டபத்தில் உள்ள கொடி மரத்திற்கு எதிரே இரண்டும், அம்மன் சன்னிதி எதிரே உள்ள நவதுர்க்கை மண்டபத்திற்கு முன்புறம் இரண்டுமாக கம்பீரமாக அமைந்துள்ளன. அணியொட்டித் தூண்களில் சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கி வரும் அனுமன், வில்லும் அம்பும் ஏந்தி நிற்கும் இராமபிரான், ஓயிலாக நிற்கும் பெண் அணங்கு போன்ற சில சிற்பங்கள் தவிர பெரும்பாலும் பூச்செடிகளும் கொடிக்கருக்குகளும் மட்டுமே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தூண்களில் கட்டக்கலையின் சிறப்பு மிகுந்தும் சிற்பங்கள் குறைந்தும் காணப்படுகின்றன.

இன்றைக்கு சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (1944) எழுப்பப்பட்ட இத்திருச்சுற்றும், திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தியும் நாயக்கர் சேதுபதி காலத்து கட்டடக்கலையின் தொடர்ச்சியினைக் காட்டுகிறது. எனினும் இங்குள்ள கம்பீரமான கர்ணக்கால் தூண்களும், அணியொட்டிக்கால் தூண்களும், அத்தூண்கள் தாங்கி நிற்கும் சிற்ப வடிவங்களும் சீறிப்பாயும் சிம்மங்களும்

நகரத்தார் காலத்தில் வளர்க்கப்பட்ட கட்டடக்கலையை அடையாளம் காட்டும் வகையில் தனித்தன்மையோடு விளங்கக் காண்கிறோம். கோயில் கலையிலும் கட்டடக்கலை நிர்மாணிக்கும் ஆற்றலிலும் சைவ சமயத்திலும் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் களுக்கு உள்ள ஈடுபாட்டை இவை தெளிவாகக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

திருச்சுற்று மாளிகையின் மேல் திசையில் சோமாஸ்கந்தர், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், மகாலட்சுமி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு தனிச் சன்னிதிகள் காணப்படுகின்றன.

சோமாஸ்கந்தர் சன்னிதி

திருச்சுற்று மாளிகையின் தென்மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது கீழ்த்திசையை நோக்கியுள்ள இச்சன்னிதி அதிட்டானம் முதல் கபோதகம் வரை வெள்ளைக்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. சன்னிதியின் முகப்பு வாயிலை கஜலட்சுமியின் சிற்பம் அலங்கரிக்கிறது. இதன் இரு பக்கங்களிலும் இரு பணிப்பெண்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். சன்னிதியின் சுவர்ப் பகுதியை வடக்கிலும் தெற்கிலுமாக இரு தேவகோட்ட மாடங்களும் அரைத்தாண்களும் அணி செய்கின்றன. சன்னிதியின் விமானத்தை ஒருதள விமானம் அழகு செய்கிறது. சன்னிதியில் சோமாஸ்கந்தர், தனியம்மன் ஆகிய தெய்வங்கள் நித்திய வழிபாட்டில் உள்ளன.

விநாயகர் சன்னிதி

சோமாஸ்கந்தர் சன்னிதியை அடுத்து பரிவார தெய்வங்களில் ஒன்றான விநாயகப்பெருமானுக்கு சன்னிதி அமைந்துள்ளது. சன்னிதியின் நடுவே நான்கு கரங்களுடன் வீற்றிருக்கும் இடம்புரி விநாயகரின் திருக்கோலம் காட்சியளிக்கிறது. விநாயகர் மேற்கைகளில் அங்குசம், பாசம் ஏந்தி கீழ்க்கரங்களில் தந்தம், மோதகம் கொண்டு காட்சியளிக்கிறார். இடம்புரியாக வளைந்துள்ள துதிக்கையிலும் மோதகம் ஒன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சன்னிதி அதிட்டானம் முதல் கபோதகம் வரை வெள்ளைக் கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் விமானம் ஒரு தளத்தையுடையது. இவ்விமானம் செங்கல்லும் சுதையும் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது.

உற்சவ மண்டப மேடை

விநாயகர் சன்னிதியை அடுத்து விநாயகர், சுப்பிரமணியர் போன்ற தெய்வ படிமங்களுக்காக நீண்ட மேடை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இம்மேடையில் படிமங்கள் ஏதும் அமைக்கப்படாமல் மகா மண்டபத்திலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளன.

சுப்பிரமணியர் சன்னிதி

இச்சன்னிதி திருச்சுற்று மாளிகையின் வடமேற்கு பகுதியில் அமைந்துள்ளது. சன்னிதியின் நடுவே சுப்பிரமணியர் நான்கு கைகளுடன் மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி யளிக்கிறார். மேற்கைககளில் வச்சிரப்படையும், சக்திப் படையும் கொண்டு கீழ்க்கைகளால் அபய வரதம் அளிக்கிறார். சுப்பிரமணியரின் இருபுறமும் அவரது தேவியர்களான வள்ளியும் - தெய்வயானையும் தாமரை மலரையும், அல்லி மலரையும் ஏந்தி மயில் வாகனத்தில் தனித்தனியே அமர்ந்து காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறு முருகப்பெருமானின் தேவியர் இருவரும் தனித்தனியே மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்து காட்சியளிப்பது பண்டைய சிற்பங்களில் காண்பது அரிது. இது முந்தைய நகரத்தார் காலத்திய சிற்பக் கலையின் சிறப்பு அம்சமாகக் கருதலாம். கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இச்சன்னிதி 1944 - ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நகரத்தார் திருப்பணியின் பேர்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கபோதகம் வரை வெள்ளைக்கல் கொண்டும் ஏனைய பகுதிகள் செங்கல் சுதைக் கொண்டும் அமைந்துள்ளது. இச்சன்னிதியும் ஒருதளத்தையுடையது.

மகாலட்சுமி சன்னிதி

திருச்சுற்று மாளிகையின் வடமேற்குப் பகுதியில் சுப்பிரமணியர் சன்னிதியை அடுத்து இச்சன்னிதி அமைந்துள்ளது. சன்னிதி கீழ்த்திசையை நோக்கியது. சன்னிதியின் நடுவே திருமாலின் தேவி நான்கு கரங்களுடன் வீற்றிருக்கும் கோலம் காணப்படுகிறது. மகாலட்சுமியின் மேற்கரங்கள் தாமரை மலர்களைப் பற்றியவாறும், கீழ்க்கரங்கள் அபய - வரதம் அளித்தும் அருள் பாலிக்கிறது தேவியின் இரு புறமும் யானைகள் அமுதக் குடத்தை தூக்கிப் புனித நீர் சொரியும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஏகதள விமானத்தைக் கொண்டுள்ள இச்சன்னிதியும் வெள்ளைக்கல்லால் கட்டப் பட்டுள்ளது. சன்னிதியின் சுவரை அரைத்தூண்களும் மாடங்களும் அலங்கரிக்கின்றன.

பள்ளியறை

திருச்சுற்று மாளிகையின் வட திசையில் அமைந்துள்ளது பள்ளியறைச் சன்னிதி. இதன் அதிட்டானம் முதல் கபோதகம் வரை கருப்புக் கல்லாலும், அதன் மேலுள்ள ஒரு தள விமானம் செங்கல்லினாலும், சுதையாலும் கட்டப்பட்டுள்ளது. பள்ளியறையில் கேடக ஊஞ்சலில் பள்ளியறை அம்மன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். அதிகாலையில் தொடங்கும் திருவனந்தல், காலை 'சந்தி ஆகிய காலங்களிலும் இரவு சந்தியின்' போதும்

பள்ளியறை திறக்கப்பட்டு பூசை நடைபெறுகிறது. இதன் நிலைவாயிலும் முகப்பும் வேலைப்பாடு மிக்கவையாகத் திகழ்கின்றன. இச்சன்னிதியின் மேல் முகப்பை கஜலட்சுமியின் சிற்ப வடிவம் அலங்கரிக்கிறது.

வாகன அறை

வடக்குத் திருச்சுற்று மாளிகையில் பள்ளியறையை ஒட்டி பின்புறம் வாகனஅறை விசாலமாக அமைந்துள்ளது. பொதுவாக இக்கோயில் திருச்சுற்றில் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள வாகன அறை புதிய அம்சமாகும். இத்தகைய வாகன அறையை செட்டி நாட்டுப் பகுதியில் வேறு எங்கும் காண்பது அரிது. ஒன்பது நகரக்கோயில்களில் இரணியூரில் மட்டுமே இத்தகைய தனிச்சிறப்பு உள்ளது.

அலங்கார மண்டபம்

திருச்சுற்றுமாளிகையின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அலங்கார மண்டபம் அமைந்துள்ளது. சிற்பங்கள் நிறைந்த அணியொட்டித் தூண்கள் தாங்கும் இம்மண்டபம் திருவிழாக்காலங்களில் தெய்வத் திருவுருவங்களுக்கு அலங்காரம் செய்யப் பயன்படுகிறது.

மேலும் திருச்சுற்றின் வடகிழக்குப் பகுதியில் கோயில் கருவூலமும், அதன் தென்புறம் யாகசாலை அறையும் பெரிய அளவில் பாதுகாப்புடன் சுட்டப்பட்டுள்ளது. யாகசாலையின் தென்புறம் நவக்கிரக மண்டபம் அமைந்துள்ளது. ராஜகோபுரத்தின் உட்புறம் முகப்பு வாயிலை ஒட்டி வடதிசையிலும், தென் திசையிலுமாக சூரியன், சந்திரன் ஆகிய பரிவார தேவதைகளின் உருவச் சிலைகள் உள்ளன. இவற்றில் சூரியன் உருவம் தாமரை மலர்களைக் கைகளில் ஏந்தியும், சந்திரனின் உருவம் அல்லி மலர்களைக் கைகளில் பிடித்தும் காட்சியளிக்கிறது.

3. சீவபுரந்தேவி அம்மன் கோயில்

ஆட்கொண்டநாதர் கோயில் முகமண்டபத்தின் வடதிசையில் அமைந்துள்ளது அம்மன் சன்னிதி. இச்சன்னிதி தென்திசையை நோக்கிய வண்ணம் அமைந்துள்ளது. சன்னிதி கருவறை, அர்த்த மண்டபம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. சதுர வடிவான கருவறையின் நடுவே அம்மன் சிவபுரந்தேவி என்ற பெயரில் வழிபாட்டில் உள்ளாள்.

அம்மனின் திருவுருவம் தாமரைப் பீடத்தில் இரண்டு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. வலக்கை நீலோற்பல மலரைப் பிடித்த நிலையிலும், இடக்கை தாழ்கையாக மேலெழுந்த நிலையிலும் அமைந்துள்ளது. தேவியின் தலையை கரண்ட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. காதுகளில் மகரக் குண்டலங்களும், கழுத்தில் மங்கல நாணும், கல்பதித்த சரப்பளியும், கைகளில் வளையல்களும், மார்பில் நூலும், இடையில் கச்சையும், காலில் பாதசரமும் அணிந்து அழகே உருவாக அம்பிகை காட்சியளிக்கிறாள்.

அர்த்த மண்டபம்

கருவறை முன்பாக உள்ள அர்த்த மண்டபம் வடக்குத் தெற்காக நீண்டு செவ்வக வடிவில் காணப்படுகிறது. அர்த்த மண்டப வாயிலைத் திருநிலைக்கால்களும், அரைத்தூண்களும் அலங்கரிக்கின்றன. அர்த்த மண்டப வாயிலின் முகப்பை கஜலட்சுமியின் சிற்ப வடிவம் அலங்கரிக்கிறது. திருமகளின் அருகில் சாமரம் வீசும் நிலையில் இரு பணிப்பெண்களும், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய உருவங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அம்மன் கோயில் கருவறைப் புறச்சுவர் வேலைப்பாடும் சிற்ப நுணுக்கமும் மிகுந்து காணப்படுகிறது. இச்சன்னிதி அதிட்டானம், உபானம், பத்மம், கண்டம், கபோதகம், பத்மம், ஜகதி, முப்பட்டைக் குமுதம், கண்டம், பட்டிகை, கண்டம், வேதிகை ஆகிய உறுப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. அம்மன்கோயில் கருவறை அர்த்த மண்டபப் புறச்சுவர்களை வேலைப்பாடு மிக்க தேவகோட்ட மாடங்களும், அதன் பக்கங்களில் செங்குத்தாக வரம்புகள் வெட்டப்பட்ட வனப்புடைய தூண்களும் கோட்ட பஞ்சரங்களும், கும்ப பஞ்சரங்களும், அரைத்தூண்கள் பலவும் அமைந்து

அலங்கரிக்கின்றன. இவை சுவாமி கோயிலை விட நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விமானம் ஒரு தளத்தை உடையது. எனினும் விமானம் வெள்ளைக்கல்லைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது.

சிற்பங்கள்

சுருவறை அர்த்த மண்டபப் புறச்சுவரை அலங்கரிக்கும் அரைத்தூண்களின் அடிப்பட்டையில் எழில் வாய்ந்த சிற்பங்கள் பல நேர்த்தியாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் விநாயகப்பெருமான், சுப்பிரமணியர், துவார சக்தி, சங்கு ஊதும் பூதகணங்கள், சாமரம் ஏந்திய பணிப்பெண்கள், கன்னிமார் எழுவர் ஆகியோரது சிற்ப உருவங்களைக் காணலாம். இவற்றில் பிராமி, மாகேசுவரி, இந்நிராணி, வைஷ்ணவி, கௌமாரி, வராகி, சாமுண்டி ஆகிய மகளிர் எழுவரும் தனித்தனியாக அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றனர்.

சங்கு, சக்கரம், அங்குசம், பாசம், வில், அம்பு, குறுவாள், சுத்தி, கைமணி, சுபாலம், திரிகுலம் ஆகிய பல்வகை ஆயுதங்களை நான்கு, எட்டு, மற்றும் பத்து கைகளில் ஏந்திய வண்ணம் தேவியின் வடிவங்கள் பல காட்சியளிக்கின்றன. இவை அடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் நிலையிலும், அசுரர்களை அழிக்கும் நிலையிலும், ஐந்து அசுரர்களை அடுக்கி படுக்கையாக அவர்கள் மீது அமர்ந்த கோலத்திலும், பத்து கைகளையும், ஐந்து தலைகளையும் கொண்டும் காணப்படுகின்றன. அம்பும் - சுரும்பும் ஏந்தி நிற்கும் அம்மனாகவும், மழுவும் - மானும் ஏந்தி காளை வாகனத்தில் சாய்ந்து நிற்கும் பெண் தெய்வமாகவும், லிங்க பூசை செய்யும் பெண் தெய்வமாகவும், தம் குழந்தைகளோடு தோன்றும் தாய் தெய்வமாகவும் பல நிலைகளில் தேவியை படைத்துள்ள பாங்கு நேரில் கண்டு களிக்கத்தக்கது. இங்கு காணப்படும் சிற்பங்களுள் பார்வதி தேவி தம் இளைய மகனான முருகப்பெருமானை இடுப்பில் ஏந்திக்கொண்டு, மூத்த மகனான விநாயகப்பெருமானை நடத்தி அழைத்து கொண்டு வருவது போன்ற தாய் தெய்வச் சிற்பக்காட்சி நேரில் கண்டு களிக்கத்தக்கது. இது வழுவுர், திருவாரூர் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் செப்புப் படிமங்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. செட்டி நாட்டு சீரிய கலைத்திறனையும், அவர்கள் போற்றிக் காத்துவந்த கலைப்பாணியையும் இது வெளிக்காட்டுகிறது.

அம்மன் கோபுரம்

அம்மன் கோபுரம் தெற்கு வாயிலில் அழகுறக் காட்சியளிக்கிறது. அம்மன் கோபுரம் அதிட்டானம் முதல் கூரை வரை வெள்ளைக் கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோபுரம் அடி முதல் சிகரம் வரை முறையான அங்கங்களைப்

பெற்றுத் திகழ்கிறது. கோபுர வாயிலின் இரு பக்கங்களையும் அலங்கரிக்கும் திருநிலைக்கால்கள் ஒரே கல்லால் எளிமையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நுழைவாயிலின் பக்கச் சுவரில் கொடிப் பெண்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

இக்கோபுரத்தில் கபோதகமும், கொடுங்கையும். கவனத்தோடு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கபோதகத்தின் உட்பகுதியில் மரத்தை செதுக்கியது போன்ற கல் வேலைப்பாடு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. கூரையின் உட்பகுதி கல்லால் ஆன சாத்துக்களுக்கு இடையே நீண்ட கல் கம்பிகள் செருகப்பட்டு, கல் ஆணிகள் அறையப்பட்டு ஏனைய நகரத்தார் கோயில்கள் போன்றே கட்டடக்கலையைப் பெற்று விளங்குகிறது.

இக்கோபுரம் இராஜகோபுரம் போன்று ஐந்து நிலைகளை உடையது. ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் சாலை, கர்ணக் கூடம், பஞ்சரம் ஆகிய பகுதிகள் மாறி மாறி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் இடையிடையே தெய்வ உருவங்களும், கோபுரம் தாங்கி பதுமைகளும், சிவ கணங்களும் அமைந்து அலங்கரிக்கின்றன.

முதல் நிலையில் உள்ள மைய சாலையில் தட்சிணாமூர்த்தி அருகில் இரு துவார சக்திகள் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் இருவரும் சிம்மத்தின் மீது ஒரு காலை நிறுத்தி நின்ற வண்ணம் காணப்படுகின்றனர். இவர்களது வலது கையில் குலமும், இடது கையில் சதாயுதமும் கொண்டுள்ளனர். இவர்களது பக்கத்தில் பணிப் பெண்கள் இருவர் உள்ளனர். வலப்புறம் எண்தோள் காளியின் உருவமும், அருகில் பணிப்பெண் உருவமும் காணப்படுகிறது. தென்மேற்கு மூலையில் வயது முதிர்ந்து, உடல் தளர்ந்த நிலையில் மூதாட்டி ஒருத்தியைக் காண்கிறோம். இடப்புறம் எண்தோள் காளியின் உருவமும் அருகில் பணிப்பெண் ஒருத்தியும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

தென்கிழக்கு மூலையில் வலது காலை தரையில் ஊன்றி இடது காலை முன்னால் மடித்து ஆயர் குலத்து இடையனைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் வயது முதிர்ந்த பெரியோனின் உருவமும், இச்சிறப்பங்களின் மேற்பகுதியில் கந்தர்வ பெண்கள் இருவர் கோபுரம் தாங்கிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றனர்.

முதல் நிலையின் மேல் திசையில் சாலைக்கும் கர்ணக் கூடங்களுக்கும் இடையில் நான்கு கைகளுடன் கூடிய அம்மனது உருவம் காணப்படுகிறது. அம்மனது வலப்புறம் மற்றொரு பெண்தெய்வம் கரங்களில் அங்குசம் பாசம் ஆகிய ஆயுதங்களைப் பற்றி கீழ்க்கைகளால் அபய வரதம் அளிக்கிறது. அருகில் பணிப்பெண் ஒருத்தி காட்டப்பட்டுள்ளாள். அவ்வாறு முதல் தளத்தின் கீழ்த்திசையில் தலையில் அனல் மகுடம் தரித்து காளி தேவியும் அருகில் பணிப்பெண்ணும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

அம்மன் கோபுரத்தின் இரண்டாவது தளத்தில் தென்திசையில் மைய சாலையின் இரு மருங்கிலும் இரு துவார சக்திகள் மற்றும் இரு பணிப்பெண்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இப்பணிப்பெண்கள் ஆடை மற்றும் தலைகோலம் இவைகளைக் காணும்போது நகரத்தார் காலச் சிற்பங்களில் ஐரோப்பியர் காலத்து நாகரிகத் தாக்கங்களைக் காண முடிகிறது.

இரண்டாம் நிலையில் வலப்புறம் எண்தோள் காளியும், வடகோடியில் அஞ்சலித்து நிற்கும் ஆடவனும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். மேல்திசையில் உள்ள சாலையின் நடுவே அம்மனது உருவம் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. அம்மனது இரு மருங்கிலும் இரு பணிப்பெண்கள் சாமரை ஏந்திய நிலையில் காத்து நிற்கின்றனர். இவர்களின் வடபுறத்தில் இளம் பிள்ளையின் உருவமும், இடப்புறம் சங்கு சக்கரம் ஏந்தி நிற்கும் துர்க்கையின் உருவமும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கீழ்த்திசையில் உள்ள சாலையின் நடுவே அருள் பாலிக்கும் அன்னையின் உருவம் பணிப்பெண்களோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. சாலைக்கும் கர்ண கூடத்திற்கும் இடையே உடுக்கையையும், பாசத்தையும் பிடித்து நிற்கும் அம்மனது நின்ற கோலத்தினைக் காணலாம். இத்தளத்தின் வடதிசையில் துவார சக்திகள், பணிப்பெண்கள், சிறு பாலகனின் பதுமைகள் ஆகியவை அலங்கரிக்கின்றன. நான்கு திசைகளிலும் கோபுரம் தாங்கிகளின் உருவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாவது தளத்தின் தென்திசையில் உள்ள சாலையின் இரு மருங்கிலும் சுதாயுதம் பற்றி நிற்கும் இரு துவார சக்திகளையும், அருகில் பணிப்பெண்களையும் காண்கிறோம். மேலும் அல்லி மலர் பற்றிய அன்னையையும், தாமரை மலரைப் பற்றிய தேவியையும் மற்றும் கோபுரம் தாங்கிகளையும் காண்கிறோம். இத்தளத்தில் கைக்குழந்தையைத் தம் தொடையில் இருத்திக் கொண்டு வெளிப்புறக் காட்சிகளை குழந்தைக்குச் சுட்டி மகிழும் கோபுரம் தாங்கியின் பெண் உருவமும், மறுபுறத்தில் வீரன் ஒருவன் உருவிய வாளுடன் போர்க்களம் செல்லும் காட்சியும் நேரில் கண்டு களிக்கத்தக்கது. அருகில் அவனது தலைவி கையில் புறாவை வைத்துக் கொண்டு வீரனைப் போருக்கு வழியனுப்பி வைக்கும் காட்சியும் கண்டு களிக்கத்தக்கது.

மேல் திசையில் பணிப்பெண்களோடு தோன்றும் தேவியின் அமர்ந்த கோலமும், அருகில் வணங்கி நிற்கும் ஆடவரது உருவமும், அவ்வாறே கீழ்த்திசையில் உடுக்கை ஏந்திய அன்னையின் உருவமும், பணிப்பெண்கள் மற்றும் பதுமைகளின் வடிவங்களும், வட திசையில் துவார சக்திகள், மலர் ஏந்தி நிற்கும் மங்கையர்கள், அஞ்சலித்து நிற்கும் ஆடவர்கள், ஆடும் பெண்கள் ஆகியோர்களது உருவங்களும் காணத்தக்கது.

இவ்விதமே நான்காவது நிலையிலும், ஐந்தாவது நிலையிலும் அழகிய சுதைச் சிற்பங்கள் அணி செய்யக் காண்கிறோம். இக்கோபுரத்தில் காணப்படும் கோபுரந்தாங்கிகள் அனைவரும் அன்றாட வாழ்க்கை நிலையினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக மாறுபட்ட தோற்றங்களுடன் வேறுபட்ட வடிவங்களுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இச்சுதைச் சிற்பங்கள் யாவும் நேர்த்தியான வண்ணம் பூசப்பட்டு கோபுரத்தினை அழகுற அலங்கரிக்கின்றன.

கோபுரத்தின் ஐந்தாவது நிலையில் கிரீவப்பகுதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிரீவத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் சிவகணங்கள் இரு நந்தியுடன் காட்டப்பட்டுள்ளன. சிகரம் சாலை வடிவில் அமைந்துள்ளது. சிகரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் மகா நாசிகள் வனப்போடு கர்ட்டப்பட்டுள்ளன. இதனைச் சுற்றிலும் கந்தர்வ பெண்கள் விண்ணிலே மலர் மாலை ஏந்திய வண்ணம் பூமாலை சொரியும் காட்சி காட்டப்பட்டுள்ளது. சிகரத்தின் மீது மகாபத்மம், கண்ணாடி சட்டம், சுட்டுமாலை, பாலிகை, அலுங்குகள் முதலியன வனப்போடு அமைந்து விளங்குகிறது. கோபுரத்தின் உச்சியில் கலசங்கள் அழகுறத் திகழ்கின்றன. இது நகரத்தாரின் இரண்டாவது திருப்பணியின் போது கட்டப்பட்டதாகும்.

கோபுர முகப்பு மண்டபம்

அம்மன் கோபுரத்தின் முன்புறம் இம்மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இதனை எட்டுத் தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. முதல் வரிசையில் உள்ள நான்கு தூண்களில் தென்கிழக்கிலும் தென்மேற்கு மூலையிலுள்ள இரு தூண்கள் மட்டும் கர்ணக்கால் வகையைச் சார்ந்தது. ஏனைய ஆறு தூண்களும் அணியொட்டிக் கால் வகையைச் சார்ந்தது. தென் கிழக்கு மூலையில் உள்ள கர்ணக்கால் தூணின் கால் பகுதியில் பத்ம வரிக்கும் சுபோதக வரிக்கும் இடையில் சங்குதும் பூதகணங்கள், அமர்ந்த சிம்மம், ஆகிய உருவங்கள் அணிசெய்கின்றன. இதன் மீதுள்ள சதுரப் பட்டைகளில் மானுக்குத் துளிர் கொடுக்கும் அண்ணல், சந்திர சேகர மூர்த்தி, சந்திரசேகர அம்மன், அஞ்சலித்து நிற்கும் முனிவர், நந்தீசுவரர், நடமாடும் பெண், தவம் செய்யும் பெரியோன் ஆகிய சிற்பங்களைக் காணலாம்.

இத்தூணின் நடுவே உள்ள பட்டைகளில் யாளியின் தலையினையும், பறவையின் உடலும் கொண்டு இரு புராணப்பறவைகளின் உருவங்களும் அழகிய அன்னத்தின் உருவமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தூணில் இணைந்துள்ள பிள்ளைக்கால்களின் நடுவே முகபத்திரம் அலங்கரிக்க அதன் மீது கந்தர்வ கணம் ஒன்று பூச்சொரியும் காட்சியைக் காணலாம். தூணின் சதுரப்பட்டையில் யானையும், யானைப்பாகனும் காட்டப்

பட்டுள்ளனர். பிள்ளைக்கால்களின் மேலுள்ள மதளைகளின் இடையிடையே நாட்டியமாடும் பெண்ணும் கைத்தாளமிடும் நடனவாங்கமும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

தென்மேற்கு மூலையில் உள்ள கர்ணக்காலின் சதுரப்படைகளில் முயலகன் மீது நடனமாடும் நடராசர், குழல் ஊதும் கண்ணன், விரிந்த தாமரை, லிங்கத்திற்குப் பால் சொரியும் பசு, இரு விருட்சங்களுக்கு நடுவே தலலிங்கம் ஆகியவை காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தூணின் பிள்ளைக்கால்களில் தவம் செய்யும் பெரியோன், மணிவாசகப் பெருமான், நடனமாடும் நங்கை, தவம் செய்யும் முனிவர், தண்டாயுத பாணி, இடும்பன், அஞ்சலிக்கும் முனிவர் ஆகியோரது சிற்பங்கள் உள்ளன. பிள்ளைக்கால்களின் இடையே உள்ள முகபத்திரத்தின் மேல் கைகளில் மாலை ஏந்திய கந்தர்வர்களின் உருவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தூண்களின் மேலுள்ள மதளைகளின் நடுவே சங்குதும் பூதகணம், படமெடுத்தாடும் பாம்பு, இறக்கைகளுடன் கூடிய கந்தர்வ மகளிர் ஆகியோரின் சிற்பங்களைக் காணலாம்.

கர்ணக்காலின் இடையே உள்ள இரு அணியொட்டிக் கால்களின் படைகளில் லிங்கத்திற்கு பால் சொரியும் பசு, இலைக்கொத்தைப் பிடித்து நிற்கும் யானை, சின்முத்திரைக் காட்டி நிற்கும் பெரியோன், வலுவான கால்களுடன் சிறிப்பாயும் சிங்கம், அக்கமாலை ஏந்திய முனிவர், தழைக்கொம்பை துதிக்கையினால் பிடித்து நிற்கும் யானை, சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கி வரும் அனுமன், தல மரத்தின் கீழுள்ள லிங்கம் ஆகியவை உள்ளன. ஏனைய அணியொட்டிக்கால் தூண்களில் புருஷாமிருகம், பூதகணம், ஓலைக்கூடை எடுத்து வரும் குறத்தி ஆகிய சிற்பங்களைக் காணலாம்.

அம்மன் கோபுர முகப்பு மண்டபத்தினைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்கள் யாவும் குன்றக்குடி மலையில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டவை. அம்மன் கோபுரத்திலுள்ள வெள்ளைக்கற்களை விட இவை காலத்தால் முற்பட்டது. இதன் மீது கரும்புள்ளிகள் விழுந்துள்ளதால் கலையம்சம் குறைந்து காணப்படுகிறது. இத் தூண்களைத் தாங்கி நிற்கும் நீண்ட உத்தரங்களும் அதன் மீது விமானத்தில் அடுக்கடுக்காக நீண்ட பாவுக்கற்களும் புதுக் கோட்டை மாவட்டம் குருவிகொண்டான்பட்டி குட மலையில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாகச் செவிவழிச் செய்தி கூறுகிறது.

4. இராஜகோபுரச் சிற்பங்கள்

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயிலின் இராஜகோபுரம் விண்ணைத் துஞ்சும் அளவில் கம்பீரமாக உயர்ந்து விளங்குகிறது. இரணியூரின் தனிச் சிறப்புகளில் இராஜ கோபுரமும் ஒன்று. இக்கோபுரம் வெள்ளைக்கல்லைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோபுரம் கட்டடக்கலைத்திறனும், சிற்பக்கலைத்திறனும் ஒருங்கே கொண்டு விளங்குகிறது. இக்கோபுரச் சிற்பங்கள் யாவரும் கண்குளிக்கும் வண்ணம் செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள் தோற்றுவித்து உள்ளனர். இச்சிற்பங்களை இக்கோபுரத்தின் சுவர்ப் பகுதியில் காணலாம்.

சிற்பங்களைக் கோபுரச் சுவர்களில் தோற்றுவிக்கும் வழக்கம் சோழர் காலம் முதல் தமிழகத்தில் இருந்து வருகிறது. இராசராசன் எடுத்த தஞ்சைப் பெரியகோயில் மற்றும் சோழர்களினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தாராசுரம், திருபுவனம் போன்ற கோயில் கோபுரங்களிலும் அழகிய சிற்பங்கள் சிறப்பாக விளங்கக் காணலாம். சோழர்களைத் தொடர்ந்து பாண்டியர், விசய நகரர், நாயக்கர் காலத்திலும் கோபுரங்களில் பல தெய்வ உருவங்களைச் செதுக்கும் பணி தொடர்ந்துள்ளது. இவற்றைப் பின்பற்றி நகரத்தார்காலச் சிற்பிகளும் கோபுரங்களில் சிற்பங்களைச் செதுக்கும் பணியில் அம்மரபினைத் தொடர்ந்துள்ளனர். இதற்குச் சான்றாக இரணியூர் இராஜகோபுரத்தைக் கூறலாம்.

இரணியூர் இராஜகோபுர சுவரைச் சுற்றிலும் எழில் மிகு சிற்பங்களைக் காண்கிறோம். கோபுரத்தின் வெளிப்புறம் உள்ள வலப் பக்கச் சுவரில் துவாரபாலகர், சுப்பிரமணியர், மாணிக்கவாசகர், இந்திரன், முப்புரமெரித்த விரிசடைக் கடவுள், வீரபத்திரர், ஈசான மூர்த்தி, கௌரியம்மன், அகோர மூர்த்தி, பிரம்மன் ஆகிய சிற்பங்களை வரிசையாகக் காணலாம்.

அவ்வாறு இராஜகோபுரத்தின் வெளிப்புறம் உள்ள இடப்பக்கச் சுவரில் துவார பாலகர், கூத்தாடும் விநாயகர், துர்வாசர், அக்கினி மூர்த்தி, திருவேங்கடமுடையான், மாதொருபாகர், அட்டபுயகாளி, வைரவர், எமதர்மன், தட்சிணாமூர்த்தி ஆகிய சிற்பங்களைக் காண்கிறோம். இராஜகோபுரத்தின் உட்புறமுள்ள வலப்புறச் சுவரில் இரண்ய சம்ஹாரம், கல்யாண சுந்தரமூர்த்தி, வருணன், மகா விஷ்ணு, சரப

முர்த்தி, நிருதி, மன்மதன், இரதி, வாயு பகவான், காளிக் கூத்து, ஊர்த்துவ தாண்டவர், மகிஷமர்த்தினி, மதுரை வீரன், குபேரன் ஆகிய சிற்பங்களைக் காண முடிகிறது.

துவாரபாலகர்

இவ்வுருவம் வலது காலைச் சிம்மத்தின் மீது ஊன்றி தூக்கிய இடது காலை மற்றொரு சிம்மத்தின் தலை மீது கொண்டு நான்கு கரங்களுடன் கீழ்த்திசை நோக்கிய வண்ணம் காத்து நிற்கிறது. துவாரபாலகரின் மேற்கரங்கள் இரண்டும் அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை சூசி முத்திரைக் காட்டி எச்சரிக்கிறது. இடக்கை நீண்ட சுதாயுதத்தின் மீது அமைந்துள்ளது. பல்வேறு அணிகலன்கள் துவாரபாலகரை அலங்கரிக்கிறது.

மயில்வாகனன்

சுப்பிரமணியர் மயில் மீது வலது காலைக் குத்திட்டு இடது காலை தொங்கவிட்டு அமர்ந்த கோலத்தில் காணப்படுகிறார். நான்கு கரங்களுடன் மயில் வாகனராகக் காட்டப்பட்டுள்ள இவரின் மேற்கரங்கள் இரண்டும் வச்சிரப்படையையும், சக்திப்படையையும் கொண்டுள்ளது. கீழ் வலக்கை அம்பையும், இடக்கை நீண்ட வில்லையும் பிடித்துள்ளது. கரண்ட மகுடம், நெற்றிப் பட்டம், மகர குண்டலம், லிங்கம் கோர்த்த கழுத்தணி, பதக்கம் கோர்த்த இரட்டை வடம், தோள்வளை, காப்பு, வங்கி, இடைக்கச்சை, கழல் ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்க முகத்தில் வீரச்சுவை பொலிய வில்லேந்திய வேலவனாகக் காட்சியளிக்கிறார்.

மாணிக்கவாசகர்

பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில் தோன்றிய மணிவாசகப் பெருமானை இங்கு தாமரை இருக்கையின் மீது இரு கைகளுடன் நின்ற நிலையில் செதுக்கியுள்ளனர். இவரது வலதுகை சின்முத்திரையில் அக்கமாலை ஏந்தியுள்ளது. இடது கை ஏடு ஏந்திய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. தலையைச் சுற்றிலும் உருத்திராட்ச மணி, கழுத்தில் பதக்கம் கோர்த்த கௌரி சங்கம், மார்பில் புரிநூல், ஆகியவை அலங்கரிக்கின்றன. மணிவாசகரின் இடையில் கௌரீணம் இல்லாமல் தொடை வரை ஆடையும், இடையைச் சுற்றிலும் துண்டும் காணப்படுகிறது.

இந்திரன்

எண்திசை பாலகர்களில் ஒருவனான இந்திரன் இங்கு ஐராவதத்தின் மீது அமர்ந்த கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளான். இவன் வெள்ளை யானை மீது இடது காலை மடித்து வலது காலை தொங்கவிட்டு நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறார்.

மேற்கைகள் இரண்டும் அங்குசமும், வச்சிரப்படையையும் பற்றியுள்ளன. கீழ்க்கைகள் அபய - வரத முத்திரையில் அமைந்து அருள் பாலிக்கிறது. தலையை கிரீட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மகர குண்டலம், இரட்டைச்சர தொங்குவடம், பூணூல், தோள் வளை, காப்பு, தோள்மாலை, இடைக்கச்சை, கழல் ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்கின்றன. இந்நிரலின் வாகனமான ஐராவதம் தம் முன்னுள்ள அழகிய அணங்கின் இடையை அன்போடு தழுவி நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

முப்புரம் எரித்தவர்

இவ்வுருவம் தாமரை இருக்கையில் வலது காலை ஊன்றி இடது காலை முன்வைத்து போருக்குச் செல்லும் நிலையில் நான்கு கரங்களில் ஆயுதங்கள் தாங்கி சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கைகள் இரண்டும் மழுவையும் - மானையும் பற்றி உள்ளன. கீழ் வலக்கை அம்பைப் பிடிக்கும் நிலையிலும், இடக்கை வில்லைத் தாங்கிய நிலையிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. முப்புரம் எரித்த முழு முதல் கடவுளின் முடியை உயர்ந்த சடை மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. காதில் மகரக்குழையும், கழுத்தில் அட்டிகையும், பதக்கம் கோர்த்த முத்துச்சரம், தோள்வளை, காப்பு, பூணூல், தொடை மாலை, இடைக்கச்சை, கழல், பாதசரம் ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்கின்றன.

இவ்வுருவத்தின் நிற்கும் நிலை, நீண்ட உடல் வாகு, பெருமிதமான புன்னகை சிந்தும் முகப்பொலிவு, திரண்ட தோள், அகன்ற மார்பு, வலிமையான அங்கங்கள், ஆயுதங்களை ஏந்தி நிற்கும் எழில் கோலம் யாவும் சீரிய முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

வீரபத்திரர்

இச்சிற்பம் பரந்த முகமும், உயர்ந்த சடை மகுடமும், அகன்ற நெற்றியும், நெளிந்த புருவமும், திறந்த கண்களும், பருத்த விழிகளும், புடைத்த நாசியும், கத்தை மீசையும், துடிக்கும் உதடும், அகன்ற தோளும் கொண்டு எண் கரங்களில் ஆயுதங்கள் தாங்கி எடுப்பானத் தோற்றத்துடன் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. வீரபத்திரரின் வலது கால் தரையில் ஊன்றி இடதுகாலைத் தூக்கி அசுரனின் தலை மீது அழுத்தமாக உதைக்கும் நிலையில் கொண்டுள்ளது.

இவரது எட்டு கரங்களில் ஆறு கரங்களில் அம்பு, வில், அல்லி, தாமரை, அரவம், அங்குசம் ஆகிய ஆயுதங்களை ஏந்தியும் ஏனைய முன் கரங்களில் இடக்கரம் உறுதியான கேடயத்தைப் பிடித்தும் வலக்கரம் கூர்மையான வாளைக் கொண்டு அசுரனின் கழுத்தில் குத்தும் நிலையில் உள்ளது. வட்டக்குழை, சரடு, அட்டிகை,

பதக்கம் கோர்த்த இரட்டை வடம், தோள்வளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, கழல் ஆகிய அணிகள் வீரபத்திரரை அலங்கரிக்கிறது. கீழே கிடக்கும் அசுரன் கையில் உள்ள சுத்தியும், கேடயமும் செயலற்று காணப்படுகிறது.

ஈசான மூர்த்தி

இவரும் எண்திசைக் காவலர்களில் ஒருவர். வடதிசை நோக்கிய நிலையில் காளை வாகனத்தில் இருந்த கோலத்தில் நான்கு கரங்களோடு தோன்றும் ஈசானன் இங்கு தம் இடது காலை மடித்து வலது காலைத் தொங்கவிட்டுக் காட்சியளிக்கிறார். இவரது மேற்கரங்கள் திரிகுலத்தைப் பிடித்தும், இடக்கரம் அங்குசத்தைப் பிடித்தும், கீழ்கரங்கள் இரண்டும் அபய - வரத கரங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இவரது தலையைச் சுற்றிலும் சடை மகுடம், நெற்றிப்பட்டம், மகரக்குழைகள், கல்பதித்த கண்டிகை, பதக்க மாலை, காப்பு ஆகிய அணிகலன்கள் அணி செய்ய இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடை உடுத்தியுள்ளார். ஈசான மூர்த்தியின் வாகனமான காளை தன் கழுத்தை வடதிசையில் திருப்பியுள்ளது.

கௌரி அம்மன்

சிவனின் தேவியான கௌரி இங்கு தாமரை இருக்கையில் திரிபங்கத்தில் இரு கைகளுடன் நின்ற நிலையில் வடிக்கப் பட்டுள்ளாள். வலது கரம் நீலோற்பலம் என்னும் மலரைப் பிடித்தும், இடது கரம் தாழ்கரமாகவும் அமைந்துள்ளது. மகுடம், மகரக்குழை, அட்டிகை, மார்புக் கச்சை, தோள்வளை, கைவளை, இடைக்கச்சை, தொங்கும் தாமம், தொடை மாலை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் அன்னையை அழகு செய்கின்றன.

நீண்ட உருவமும், மெலிந்த அங்கமும், திரண்ட தனங்களும், சிறுத்த இடை யாவும் கொண்டு அமைதித் தவழ இயற்கையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது தேவியின் வடிவம்.

அகோர மூர்த்தி

இவ்வுருவம் அசுரன் ஒருவனைக் கீழே வீழ்த்தி அவனது காலிலும் உடலிலும் தம் கால்களை ஊன்றி அசுரனின் தலையை நீண்ட திரிகுலத்தைக் கொண்டு அழித்து நிற்கிறது. அங்குசம், அனல், சுத்தி, கேடயம், அம்பு ,வில், திரிகுலம், அசுரன் ஆகிய கொடிய ஆயுதங்களை எண்கரத்திலும் ஏந்தித் திறந்த விழிகளில் அனல் சுக்கும் ஆவேசத்தோடு நெளிந்த புருவமும், புடைத்த நாசியும், அடர்ந்த மீசையும், திறந்த வாயும் கொண்டு பார்ப்போரை அச்சுறுத்தும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்விறைவனின் தலையை விரிந்த அனல் மகுடம், பரந்த முகம், திரண்ட தோள், வேகத்தோடு விரிந்த கரங்கள், வலுவான உடல் வாகு யாவும் கவனத்தோடு செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டிகை, கண்டசரம், மலர் முகப்புடைய முத்தாரம், பதக்கம் கோர்த்த மூன்று சர வடம், கேயூரம், காப்பு, தொடை மாலை, இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம் யாவும் அகோர மூர்த்தியை அழகு செய்கிறது. அசுரனின் தலை அழிக்கப்பட்டது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் தலையைச் செதுக்காமல் விட்ட சிற்பியின் திறன் போற்றத்தக்கது.

பிரம்மன்

இவ்வுருவம் பூதகணம் தாங்கி நிற்கும் தாமரை இருக்கையின் மீது இரு காலையும் மடித்து பத்மாசனத்தில் அமர்ந்த கோலத்தில் யோக நிலையில் காணப்படுகிறது. நான்முகனது நான்கு கரங்களில் பின்னிரு கரங்கள் முறையே அக்கமாலையையும் கெண்டியையும் பற்றிய நிலையிலும் முன்கரங்கள் அபயத்திலும் - வரத்திலும் அமைந்துள்ளது. பிரம்மனது மூன்று தலைகளையும் மகுடங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. நான்காவது தலை பின்புறம் மறைந்துள்ளது. காதுகள் அணியின்றி வடிந்த காதுகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கழுத்தில் பதக்கம் கோர்த்த அட்டிகை தொங்கும் சரம், தோள்வளை, முன்கையில் காப்பு, முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடை யாவும் நான்முகனை அழகு செய்கின்றன. இவ்வுருவத்தின் முகத்தோற்றம், அமைதி தவழும் முகப் பொலிவு, அங்கங்களின் தன்மை, ஆடை அணிகளின் தன்மை யாவும் கொண்டு செதுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிற்பம் செட்டி நாட்டு சிற்பிகளின் கைவண்ணத்தில் அழகுடன் மிளர்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் பிரம்மனின் சிற்பங்கள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அதிலும் யோகநிலையில் காணப்படும் இச்சிற்பம் நகரத்தார் சிற்பச் சிறப்பில் வைத்து எண்ணத்தக்கது. இச்சிற்பம் அமைந்துள்ள இரு அரைத்தூண்களின் நடுவே நுணுக்கமானத் திருவாகியை நாசி முகத்தோடு தோற்றுவித்துள்ள சிற்பத்திறனும் காண்பதற்குரியது.

துவாரபாலகர்

இவ்வுருவம் வலது காலைச் சிம்மத்தின் மீது ஊன்றி இடது காலைத் தூக்கி நான்கு கரங்களுடன் கோபுர வாயிலைக் காத்து நிற்கிறது. மேலிரு கரங்கள் அரவம் சுற்றிய உடுக்கையையும், பாசத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை கதாயுதத்தின் மீதுள்ளது. இடக்கை வியக்கும் கரமாக அமைந்து காணப்படுகிறது. தலைமாலை, சடைமகுடம், வட்டக்குழைகள், கண்டசரம், தோள்மாலை, தோள்வளையம், காப்பு, இடைக்கச்சை, தொடை மாலை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் துவாரபாலகரை

அலங்கரிக்கின்றன. உடலை இடப்புறம் திருப்பி நிற்கும் துவார பால்கர் வெளிக்கோபுர வாயிலின் தென்திசையில் உள்ளது.

கூத்தாடும் வீநாயகர்

இவ்வுருவம் அங்குசமும், பாசமும் மேற்கரங்களில் ஏந்தி எழுத்தாணியும், மோதகமும் கீழ்க்கைகளில் கொண்டு வலது காலைத் தரையில் ஊன்றி இடதுகாலை மேலே தூக்கிக் கூத்தாடுகிறது. நீள் சதுர வடிவத்தில் ஒடுங்கிய யானை முகமும், கரண்ட மகுடமும், நெற்றிப்பட்டமும், கழுத்தணி, தோள்வளை, கைக்காப்பு, உதரபந்தம், இடைக்கச்சை ஆகிய அணிகள் ஆடும் விநாயகரை அலங்கரிக்கின்றன.

துர்வாசர்

புகழ்பெற்ற துர்வாச முனிவர் இக்கோபுரத்தின் ஆதவன் உதிக்கும் கீழ்த்திசையை நோக்கி அஞ்சலித்து நிற்கும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளார். இவரது தலையை சடைமுடியிட்ட கொண்டையும், முகத்தில் மீசையும் தாடியும் கொண்டு காதில் குண்டலம் அணிந்து இடையில் கௌபீணம் அணிந்து எளிமையாகக் காணப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டில் துர்வாச மகரிஷியின் உருவங்கள் வெகுக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அவ்வகையிலும் இரணியூர் சிற்பம் சிறப்படைகிறது. இரணியூர் இலட்சுமி மண்டபத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ள துர்வாசரின் ஓவியத்துடன் இது ஒப்பிடத்தக்கது. இவரது புகழும் பெருமையும் இப்பகுதி மக்களால் போற்றப்படுகிறது. இவரது பெயரில் துர்வாசபுரம் என்னும் ஊர் ஒன்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இராங்கியத்தை அடுத்து இருப்பது இங்கு எண்ணத்தக்கது. இவ்வுருவம் நகரத்தார் கலையாகும்.

அக்கினி ஸுர்த்தி

என்திசைக் காவலர்களில் அக்கினிதேவனும் ஒருவன். இவன் இங்கு தன் ஆட்டுக்கடா வாகனத்தின் மீது அமர்ந்த கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளான். நான்கு கரங்களில் மேலிரு கரங்கள் அக்கமாலையும், கெண்டியையும் ஏந்தியுள்ளன. கீழ்க்கைகள் இரண்டும் அருள் பாலிக்கும் கரமாகவும், அருள் வழங்கும் கரமாகவும் அமைந்துள்ளன. அக்னி பகவான் இங்கு இரண்டு தலைகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளான். இரு தலைகள் மீதும் அனல் மகுடங்கள் சுடர் முடியாக அமைந்துள்ளன. உருத்திராட்ச குண்டலங்கள், கௌரிசங்கம், பதக்கம் கோர்த்த தொங்குசரம், பூணூல், இடைக்கச்சை, தோள்வளை, கைவளை, கழல் ஆகிய

அணிகள் அக்கினி தேவனை அலங்கரிக்கின்றன. இவர் ஆட்டுக்கடா மீது அமர்ந்த கோலத்தில் காணப்படுகிறார். இவரது வலது திருவடியின் கீழ் ஆடும் அரவம் ஒன்று காட்டப்பட்டுள்ளது.

திருவேங்கடமுடையான்

தாமரை இருக்கை மீது நீல மேனி நெடியோனாக, ஸ்யாமள வண்ணனாக இலக்கியம் கூறும் திருமால் இங்கு மேற்கைகளில் ஆழியும் - சங்கமும் ஏந்தியோனாக அபய கரமும், கதையும் கைகளில் கொண்டு காட்சியளிக்கிறார். கிரீட மகுடம், தலைமாலை, மகர குண்டலம், மலர்ப்பதக்கம், மலர் முகப்புடைய தொங்கு சரம், தோள்வளை, கைவளை, உதரபந்தம், பூணூல், இடைக்கச்சை, தொடை மாலை, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் திருமாலை அழகு செய்கின்றன. திருமால் மேல் வலக்கையில் ஏந்தியுள்ள ஆழி தாமரை மொட்டினை ஒத்துள்ளது. திருமாலின் நெற்றியில் திருமண காட்டப்பட்டுள்ளது. நீண்ட உருவமும், மெலிந்த அங்கமும், நிமிர்ந்த தலையும், பரந்த முகமும், அருள் பாலிக்கும் கண்களும் கொண்டு அளவோடு வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதொருபாகர்

இக்கோயிலில் மாதொருபாகராகத் தோன்றும் அர்த்த நாரீசுவரர் சிற்பங்கள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று முக மண்டபத்தில் வடதிசை நோக்கிக் காளை வாகனத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மற்றொன்று ராஜகோபுரத்தின் தென்திசைச் சுவரில் இரு அரைத் தூண்களின் நடுவே தனியாக அமைந்து காணப்படுகிறது.

இவ்வுருவம் தாமரை இருக்கை மீது நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் அருள் பாலிக்கிறது. வலப்பாகத்தில் சிவனும், இடப்பாகத்தில் உமையும் ஒரே உருவத்தில் இணைந்திருக்கிறார்கள். வலப்பாகத்தில் உள்ள அண்ணலின் கரம் மழுவைப் பிடித்துள்ளது. கீழ்க்கை அருள் வழங்கும் அபய முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. அம்பிகையின் மேல் கை நீலோற்பலம் என்னும் தேவலோக மலரைக் கொண்டும், கீழ்க்கரம் தாழ் கரமாகவும் விளங்குகிறது.

வலப்பாகத்திலுள்ள சிவனது தலையை சடா மகுடமும், காதில் மகரக்குழையும், மார்பில் பூணூலும், இடையில் தொடை வரை தோலாடையும், காலில் கழலும் அணி செய்கின்றன. இடப் பாகத்திலுள்ள உமையின் தலையை கரண்ட மகுடமும், காதில் சுருள் தோடு எனும் ஓலைக்குழையும், கழுத்தில் கண்டிகையும், தோளில் தோள்வளையும், முன்கையில் கைவளையும், வங்கியும், இடையில் துகிலும், காலில் தண்டையும் அழகு செய்கின்றன.

விரிந்த நெற்றி, வில் போல் வளைந்த புருவம், திறந்த கண்கள், எடுப்பான மூக்கு, அகன்ற முகவாய் என வலப்புறத்தில்

சிவபெருமானையும், அழகிய நுதல், கோடிட்ட புருவம், மலர்ந்த கண்கள், எள்பூ நாசி, இளநகை தவமும் அதரங்கள், குவிந்த கன்னம் என உமையை இடப்புறத்திலுமாக, சிவனையும் - உமையையும் ஒரே முகத்தில் காட்ட சிற்பி கொண்ட முயற்சியின் ஆற்றலை இங்கு கண்டு களிக்கலாம். அவ்வாறு அண்ணலின் விரிந்த மார்பை வலப்பாகத்திலும், விம்மிய தனம் இடப்பாகத்திலும் படைக்கப் பட்டதைப் பார்த்து மகிழ்கிறோம். நகரத்தார் கலையான இச்சிற்பத்தைக் காணும் போது சிவபெருமானின் இந்த அர்த்த நாரீசுவர வடிவத்தை மாணிக்கவாசகர்,

“தோலும் துகிலும்
குழையும், சுருள்தோடும்
பால் வெள்ளை நீறும்
பசுஞ் சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும், தொக்க வளையும்
உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கி
குளிர்ந்து ஊதாய் கோத்தும்பி”

என்று போற்றும் பாடல் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

அட்டபுய காளி

அசுரன் ஒருவனை கீழே வீழ்த்தி அவனது உடல் மீது இரு கால்களையும் மிதித்தவாறு எண் கரங்களில் ஆயுதங்கள் தாங்கி முகத்தில் வீரச்சுவை பொலிய தேவியின் உருவம் காட்சியளிக்கிறது. காளியின் முன்கைகள் இரண்டும் வேல்கம்பைப் பிடித்து அசுரனின் மார்பில் ஆழமாக பாய்ந்து விளங்குகிறது. தாக்குண்ட அசுரனின் மார்த்தசை கீழேத் தொங்குகிறது. அசுரனின் முகத்தில் அச்சம் பரவி நிற்கிறது. அவனது கையிலுள்ள வாளும், கேடயமும் செயலற்றுள்ளன. தேவியின் ஏனைய கரங்கள் தாமரை மலர், அசுரன், கத்தி, குறுவாள், அனல், கேடயம், கைமணி ஆகியவற்றை ஏந்தியுள்ளன.

தேவியின் தலையை சுடர்முடி அலங்கரிக்கிறது. அனல்மகுடம், நெற்றிப் பட்டம், திலகம், வட்டக்குழைகள், அட்டிகை, பதக்க முகப்புடைய இரட்டை வடம், மார்புக் கச்சை, கேயூரம், காப்பு, இடைக்கச்சை, இடைவார், தொடை மாலை, தண்டை ஆகியன காளியை அலங்கரிக்கின்றன. சதுரமான பரந்த முகம், உயர்ந்த புருவம், விரிந்த கண்கள், பெருத்த நாசி, தடித்த உதடுகளின் பக்கங்களில் நீண்ட கோரைப்பற்களும், பக்கங்களில் விரிந்துள்ள கரங்களும், அங்கங்களின் அசையும் இவ்வுருவத்தின் உணர்வுகளையும், வேகத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. இச்சிற்பமும் நகரத்தார் கலை.

பைரவர்

இவ்வுருவம் உடுக்கை, நாகம், திரிகுலம், சுபாலம், சுத்தி, கேடயம் ஆகிய ஆயுதங்களை ஆறு கரங்களிலும் ஏந்தி ஆடையற்ற திருவுருவாய் தன் வாகனத்தின் முன்புறம் நேராக நின்றகோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. தலையில் அனல் மகுடமும், குண்டலம் காதிலும், தொங்குசரம் மார்பிலும், வளையம் தோளிலும், காப்பு கையிலும், உடை மணி தொடையிலும், கழல் காலிலும் சுரிய கஞ்சுகனான பைரவரின் திருவுருவை அலங்கரிக்கிறது. சுடர் முடியும், பரந்த முகமும், நெளிந்த புருவமும், நெற்றிக் கண்ணும், சேற்றமுடன் திறந்த கண்களும், புடைத்த நாசியும், சற்றுப் பிரிந்த வாயும், அதன் பக்கங்களில் வளைந்து நிற்கும் கோரைப்பற்களும் பைரவர் முகப்பொலிவை நன்கு வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

அவரது வாகனமான நாய், சுபாலம் ஏந்தி நிற்கும் பைரவரின் இடது கீழ்க்கையை நாவால் நீவுகிறது. பொதுவாக நான்கு கைகளுடன் தோன்றும் பைரவர் இங்கு ஆறு கைகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. நகரத்தார் கலையை அடையாளம் காண இச்சிற்பமும், இதன் ஆடை அணிகளும் உதவுகிறது.

எம தருமன்

திசைக் காவலர்களில் ஒருவனான எமதருமர் தனது எருமை வாகனத்தில் இரு கரங்களோடு தோன்றுகிறார். இவரது வலக்கை தோள்வரை உடைந்துள்ளது. இடக்கை சாட்டையைப் பிடித்துள்ளது. தலையை அனல் மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. பரந்த முகமும், தூக்கிய புருவமும், விரிந்த கண்களும், பருத்த விழிகளும், சினம் கொண்ட பார்வையும், புடைத்த மூக்கும், தடித்த உதும், கோரைப் பற்களும், விரிந்த மார்பும், வலுவான அங்கங்களும், அளவோடு அமைந்து கம்பீரமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. எமனது வலது இடுப்பில் குத்துவாள் செருகப்பட்டுள்ளது. இடுப்பிலிருந்து முழங்கால் வரை ஆடை உடுத்தி காலில் சேனைக் கட்டி உள்ளான். நாகம் அணி செய்யும் வட்டக் குண்டலம் காதுகளிலும், பதக்கம் கோர்த்த சரம் மார்பிலும், உடைமணி தொடையிலும், காப்பு காலிலும் அலங்கரிக்கிறது. இவரது வாகனமான எருமை கழுத்தைத் திருப்பி கம்பீரமாக நிற்கிறது.

தட்சிணாமூர்த்தி

இவ்வுருவம் சடை மகுடம், வனப்பூட்டும் வலது காதில் மகரக்குழையும், இடது காதில் சுருள்தோடும், கழுத்தில் அட்டிகையும், கொத்துச் சரமும் மற்றும் தோள்வளை, காப்பு, பூணூல், இடைக்கச்சை, கால் கர்ப்பு, பாதசரம், ஆகிய அணிகள்

அங்கங்களை அலங்கரிக்க முகத்தில் சிந்தனை தவழ தத்துவம் உபதேசிக்கும் நிலையில் வலது கையில் அக்கமாலை ஏந்தி, சின் முத்திரைக் காட்டி சனகாதி முனிவர்களுக்கு அறவுரை உபதேசிக்கும் நிலையில் கைலை மலை மீது அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது.

சிவனது இடது திருவடி குத்திட்ட நிலையிலும், வலது திருவடி தாழ்ந்து கீழே இருக்கும் சிவகணத்தின் தலையிலும் காணப்படுகிறது. இடுப்பையும், முழங்காலையும் யோகப்பட்டம் எனும் இடைவார் இணைக்கிறது. மேல் கரங்கள் இரண்டும் அரவம் சுற்றிய உடுக்கையையும், நாக பாசத்தையும் கொண்டுள்ளது. கீழ் இடக்கை குத்திட்ட முழங்கால் மீது கொண்டு குறுக்கே நீண்டுள்ளது. அந்த கரத்தின் கீழ் ஆடும் அரவம் ஒன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. தலை மீது சடைமாலை அணி செய்கிறது. இவ்வாறு தத்துவம் போதிக்கும் அண்ணலை ஆவின் கீழ் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்டியுள்ளனர்.

இச்சிற்பத்தின் இருந்த கோலம், இடையிலுள்ள இடைவார், அதனைக் கட்டியுள்ள பாங்கு அங்கங்களின் அமைப்பு, ஆடை அணிகளின் தன்மை யாவும் செட்டி நாட்டுச் சிற்பிகளின் செறிவான திறனை விளக்குகின்றன. கோபுரங்களின் வடக்கிலும், தெற்கிலும் நான்முகனையும், தட்சிணாமூர்த்தியையும் அமைக்கும் வழக்கினையும் காண முடிகிறது.

குபேரன்

திசைதெய்வங்களில் ஒன்றான குபேரன் தன் வாகனமான குதிரை மீது ஏறிச் சவாரி செய்யும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளார். வடதிசையை நோக்கிய வண்ணம் வலது கையில் ஓங்கிய வாளும், இடது கையில் கேடயத்தையும் பற்றியவண்ணம் கம்பீரமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளான். இவனது தலையை முத்துகள் கோர்த்த தலைப்பாகையும், காதில் செவிப்பூவும், அளமுருகு சரத்தோடு தோளில் தோள்மாலையும், மேற்கையில் மலர் முகப்புடைய தோள் வளையமும், முன்கையில் காப்பும், கழுத்தில் உருத்திராட்ச மணியும், மார்பில் பதக்கம் கோர்த்த மாலையும், இடையில் முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடைக்கட்டும், காலில் காப்பும், பாதசரமும், வலது இடுப்பில் செருகப்பட்டுள்ள குறுவாளும் அலங்கரிக்கிறது.

பரந்த முகமும், தூக்கிய புருவமும், அகன்ற கண்களும், இமையா விழிகளும், எடுப்பான மூக்கும், அடர்த்தியான மீசையும், வலுவான அங்கமும், விரிந்த மார்பும், திரண்ட தோளும், சரிந்த தொந்தியும், சதைப் பிடிப்புடைய கனமான உடல் வாசும் கொண்டு பாயும் குதிரையில் வரும் குபேரன் உடலை வடதிசை திருப்பிய வண்ணம் காத்து நிற்கிறார். அவரது வாகனமான குதிரை இரு

முன்கால்களையும் மடக்கி அமைத்த வண்ணம் காட்டப் பட்டுள்ளது. இந்த குதிரையின் முன்கால்களின் கீழ் சேற்றமிக சிம்மங்களும், பின்கால்களின் கீழ் வலிமை மிகு யாளியின் சிற்பமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்திசைத் தெய்வம் அணிந்திருக்கும் அணிகலன்கள் மறவர் சீமையில் இருக்கும் மக்கள் அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்களை நினைவூட்டுகிறது.

மதுரை வீரன்

மதுரை வீரன் உருவம் முகத்தில் படர்ந்த அடர்த்தியான மீசையை வலக்கையில் முறுக்கிய வண்ணம் இடக்கையால் குறுவாள் பிடித்த நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. மதுரை வீரனின் தலையில் வலப்புறம் சரிந்த மதுரைக் கொண்டை வனப்போடு அலங்கரிக்கிறது. அவனது மேல் செவியில் ஒன்னப்பூவும், குருட்டுத் தட்டும், சரத்தோடும், கழுத்தில் பொன்சரடு, உருத்திராட்ச மணி மற்றும் வண்ணத்துப் பூச்சி வடிவமான பதக்கமும், தோளில் தோள்மாலையும், கையில் காப்பும், அலங்கரிக்கின்றன. வலது இடுப்பிலிருந்து மேல் தொடை வரை வட்டுடைத் தரித்து வலது இடுப்பில் குறுவாள் செருகியுள்ளான்.

நீள்சதுர முகமும், உயர்ந்த புருவமும், திறந்த கண்களும், வீரப் பார்வையும், நீண்ட மூக்கும், தடித்து உதடுகளும், எடுப்பான முகவாயும், அகன்ற தோளும், உறுதியான உடற்கட்டும் கொண்டு, கீழ் உதட்டை நெளித்த வண்ணம் காட்டப்பட்டுள்ளார். மதுரை வீரனின் முழங்காலில் வெளிப்படும் எலும்பும், பாதங்களில் ஓடும் நரம்பும் காண்போர் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. இவனது காலடியைத் தாங்கிய வண்ணம் வீரன் ஒருவன் காட்டப் பட்டுள்ளான். இவனது இடப்புறத்தில் உள்ள கொடிக் கருக்குகளைப் பற்றி ஓடும் நிலையில் சிறிய அணில் ஒன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு மதுரை வீரனின் அருகில் மிகவும் இயற்கையாக பூங்கொடிகளின் மீது தாவி வரும் அணிலை மிக நுட்பமாக படைத்துள்ள செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள் கைத்திறனை ஒவ்வொருவரும் தவறாது காண வேண்டும்.

மகிஷமர்த்தினி

இவ்வுருவம் எருமைத்தலை அசுரனான மகிஷனைத் தூக்கி தன் தொடை மீது கொண்டு அவன் எருமைத்தலையைப் பிடித்து கழுத்தைக் கத்தியால் அழிக்கும் நிலையில் எண் கரங்களில் ஆயுதம் தாங்கி முகத்தில் வீரச்சுவை பொலிய விளங்குகிறது. இப்பெண் தெய்வத்தின் வலக்கரத்தில் நீண்ட தாமரைத் தண்டினைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கரங்கள் முறையே பாசக்கயிற்றையும், கேடயம் மற்றும் கைமணியையும் கொண்டுள்ளது. தலையை விரிந்த அனல் மகுடம் அலங்கரிக்கிறது.

சதுரமான பரந்த முகமும், விரிந்த நெற்றியும், தூக்கிய புருவமும், அகன்ற கண்களும், பருத்த விழிகளும், புடைத்த நாசியும், சற்றுத் திறந்த வாயும், வாயின் பக்கங்களில் சடைவாய்ப் பற்களும் வீரம் செறிந்த இக்காளியின் உணர்வுகளை அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது. வழக்கமாக எருமைத் தலை அகரனை காளியின் காலடியில் காட்டப்படுவது வழக்கம். ஆனால் அவ்வுருவம் இங்கு அவளது தொடை மீது உள்ளது. அகரனின் தலையை அறுக்கக் கொடுவாள் கத்தியைக் கையில் பிடித்துள்ளாள். அக்கரத்தை அகரனின் கரம் தடுக்க முயல்கிறது. அன்னையின் கரம் அதனையும் மீறி அகரனை அழிக்கிறது. தேவியின் இடது காலடியின் கீழ் ஆடும் அரவம் ஒன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. அகரனை அழிக்கும் அன்னையின் இவ்வுருவத்தை செட்டிநாட்டு கலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஊர்த்துவ தாண்டவம்

அகரனின் உடல் மீது இடது காலை ஊன்றி வலது காலை மேலே செங்குத்தாகத் தூக்கிய நிலையில் எண்கரங்களோடு காட்டப்பட்டுள்ள இவ்வுருவம் எண்கரங்களில் மழு, மான், மலர், தண்டு, தாமரை, கைமணி ஆகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கி நிற்கிறது. தாண்டவம் ஆடும் வேகத்தில் சடைமுடி அவிழ்ந்து பக்கங்களில் விரிந்து வனப்பூட்டும் நிலையில் எழில் கோலமாகச் சிற்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆடும் சிவனின் தலையின் மேல் சடை மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மற்றும் மகரக் குழைகள், பொன்சரடு, சரப்பளி, அட்டிகை, பதக்கம் கோர்த்த மாலை, தோள்வளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, கழல், பாதசரம் ஆகியவை இறைவனை அழகு படுத்துகிறது. சிவபெருமானின் நெற்றியில் முன்றாவது கண் காட்டப்பட்டுள்ளது.

காளிக்கூத்து

ஆடும் சிவபெருமானை அடுத்து நடனமாடும் காளியின் தாண்டவத்தைக் காண்கிறோம். இது எண் கரங்களில் ஆயுதம் தாங்கி அகரனின் உடலை மிதித்து அழிக்கும் கோலத்தில் எழிலோடு காட்சியளிக்கிறது. பக்கங்களில் வீசியாடும் கரங்களில் திரிகூலம், கபாலம், குறுவாள், கேடயம், அகரன், பாசம் ஆகிய கொடிய ஆயுதங்கள் பிடித்துள்ளது. முன் கரங்கள் இரண்டும் கோர்த்த நிலையில் முன் பக்கம் காட்டப்பட்டுள்ளது. கொடிய ஆயுதங்கள் பற்றிய எண் தோள்களில் வீசியாடும் வேகம் காணப்படுகிறது. சதுரமான பரந்த முகம், கோடிட்ட புருவம், திறந்த கண்கள், எடுப்பான நாசி, குவிந்த வாய், அளவான அங்கம், உருண்டு திரண்ட தனங்கள், வச்சிர இடை, கீழ்நோக்கிப் பார்வை செலுத்தும் துயரம் தோய்ந்த விழிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு முகத்தில் தம் பெண்மையின் தோல்வியை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

அனால் மகுடம் தலையிலும், வட்டக்குழை காதிலும், சரடு, சரப்பளி, சவடி கழுத்திலும், இறுகக் கட்டப்பட்ட கச்சை மார்பிலும், பூணூல் நடுவயிற்றிலும், தோள்வளை மேற்கையிலும், இடைக்கச்சை இடையிலும், தண்டை பாதசரம் கால்களிலும் ஆடும் காளியை அழகு செய்கிறது.

வாயு பகவான்

திசைக்காவலர்களில் ஒருவனான வாயு தன் வாகனமான பாயும் மானின் மேல் அமர்ந்த கோலத்தில், இரண்டு கைகளோடு உடலை வலப்புறம் திருப்பி, மேந்திசை நோக்கிய வண்ணம் காட்டப்பட்டுள்ளான். வாயுவின் வலது கரம் விசிறியை ஒத்த வட்டமான ஆயுதத்தை பற்றியும், இடதுகரம் கேடயத்தைக் கொண்டுமுள்ளது. இவ்வுருவம் அதம தசதாளமானத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தலையில் சுரண்ட மகுடம், மலர்ப்பட்டம், செவிப்பூ, மகரக்குழை, மலர் முகப்புடைய சுண்டிகை, பதக்கம் கோர்த்த மாலை, தோள்வளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, கால் தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் வாயு பகவானின் உருவத்தை அழகு செய்கிறது. குபேரன், வருணன் ஆகிய திசைத் தெய்வங்களுக்கு முகத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள மீசையும், வேகமும் வாயு பகவானின் முகத்தில் காட்டப்படவில்லை. இது பரந்த முகமும், திறந்த கண்களும், திலகம் தரித்த நுதலும், எடுப்பான நாசியும், வனப்பானத் தோற்றமும் கொண்டு காட்சியளிக்கிறது. வாயுவின் வாகனமான கலைமான் வேகமாகச் செல்லும் தோற்றத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இரதி

அழகே உருவான இரதி இங்கு தன் மெல்லிய இடையை இடப்புறம் ஒடித்து உருண்டு திரண்ட தனங்களோடு கழுத்தை இடப்பக்கம் திருப்பி நிற்கும் கோலம் சிற்பக் காவியமாகக் காணப்படுகிறது. தேவியின் வலக்கை அல்லி மலரைப் பிடித்திருக்க அவளது இடக்கை எழிலாக நீண்டு தொடை மீது அமைந்துள்ளது.

அழகே உருவான இரதிதேவி தன் தலையை சீவி முடித்து செங்குத்தாகக் கொண்டையிட்டு சிங்காரப்பொட்டிட்டு மலர்ந்த கண்களில் மையிட்டு எள்பூ நாசியும், இளம் புன்னகைத்தவழி மெல்லத் திறந்த இதழ்களும் கொண்டு உயிர் ஓவியமாகக் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அவள் ஒயிலாக நிற்கும் நிலை, அங்கங்களில் வழியும் அழகு, பருவ எழில் மெல்லிய இடை, மேனியின் அழகு யாவும் பெண்மையின் பேரழகைப் பிரதிபலிப்பன.

கொண்டையிட்ட கூந்தலில் பின்புறம் விசிறியை ஒத்த தலைக்கோலம் வனப்பூட்டுகிறது. சந்திரபிறை, சூரியபிறை, வாக்குச் சுட்டி, தொய்யகம் ஆகிய அணிகள் தலையிலும், ஒன்னப்பூ,

அளமுருகு, தோடு, ஜிமிக்கி ஆகிய பொன் அணிகள் காதிலும், உட்கழுத்து மாலை, பொன்சரடு, கல்பதித்த அட்டிகை, சரப்பளி முத்துகள் கோர்த்தத் தொங்கும் சரம் ஆகிய அணிகள் கழுத்திலும் மார்பிலும் அணி செய்ய இரு இளம் தனங்களிடையே ஆறாக ஓடும் சன்ன வீரமும் இரதியின் மேலுடலை அலங்கரிக்கின்றன. மலர் முகப்புடைய தோள்மாலை தொடை வரை வீழ்ந்து வனப்புட்டுகிறது. கல்பதித்த கேயூரம் மேற்கையிலும் கைவளை, காப்பு முன் கையிலுமாக கைஅணிகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அலையாக அமைந்து அழகிய பட்டாடை மேனியை ஒட்டி அழகு செய்கிறது.

அவளது இடது கையின்மேல் சடைக்குஞ்சம் வீழ்ந்து வனப்புட்டுகிறது. 'அவளது கைகளில் கூட எவ்வளவு மென்மை வெளிப்படுகிறது. அல்லி மலர் ஏந்தி நிற்கும் இரதியின் முகத்தில் எவ்வளவு எழில் சிந்துகிறது. காலில் தண்டையும் பாத சதங்கையும் பாங்குற அணிந்து நிற்கிற அழகும், அவ்வசைவின் ஓசையை அல்லவா நம் காதுகளில் ஒலிக்கச் செய்கிறது' என்று எண்ணுமாறு இரதியைக் காட்டியுள்ள செட்டி நாட்டுச் சிற்பிகளின் திறன் அளவிட முடியாததாக அழகின் சிகரமாகப் பளிச்சிடுகிறது. இவ்வாறு இக்கோபுரத்தில் இரண்டு நிலைகளில் இரதியின் சிற்பத்தை மாறுப்பட்ட அழகுகளில் சிற்பிகள் செதுக்கியுள்ளனர்.

மன்மதன்

காமன் என்றும் காதல் தெய்வம் என்றும் போற்றப்படும் மன்மதன் இங்கு கீழ்த்திசையை நோக்கி கூப்பிய கரங்களோடு காட்டப்பட்டுள்ளான். வனப்பும் வடிவழகும் மிக்க இச்சிற்பம் பணிவோடு வணங்கி நிற்கும் கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மன்மதன் தலையை வேலைப்பாடு மிக்க கரண்ட மகுடம், காதுகளில் மலர்க்குழைகள், கழுத்தில் மலர் முகப்புடைய ஆரம், பொன் சரடு, சவடி, மேல் கையில் தோள்வளையும், முன்கையில் கைவளையும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை மடிப்புடைய ஆடைக்கட்டும், காலில் கழலும், பாத சரமும், அலங்கரிக்கின்றன. பரந்த முகம், வில்லைப்போல் வளைந்த புருவம், திலகமிட்ட நெற்றி, பத்திப்பரவசத்தால், மலர்ந்த கண்கள், எடுப்பான மூக்கு, இளநகைத் தவழும் உதடுகள், விரிந்த மார்பு, திரண்ட தோள், சரிந்த இளம் தொந்தி, இளமையான உடற்கட்டு யாவும் கொண்டு இவ்வுருவம் முறையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று மன்மதன் கரும்பு வில்லும் - மலர் அம்பும் ஏந்திய நிலையிலும் மற்றொரு சிற்பம் இக்கோயிலில் காணப்படுகிறது.

இரண்ய மல்யுத்தம்

இரணியூர்க் கோயில் தல புராணத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இராஜ கோபுரத்தில் இரண்ய மல்யுத்தம், இரண்ய சம்காரம், நரசிம்மரை ஆட்கொள்ளும் சரப மூர்த்தி என மூன்று சிற்பங்களை அமைத்துள்ளனர்.

காப்பியச் சிறப்பும், கலைச்சிறப்பும் மிக்க இச்சிற்பங்களை இராஜ கோபுரத்தின் உட்புற வாயிலின் பக்கங்களில் காணலாம். இவை உருவில் பெரியவை. சுமார் ஒரு மீட்டர் அளவில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்ய வதத்தில் நரசிம்மரும், இரண்யனும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி மல்யுத்தம் செய்கின்றனர். தம்மை சிந்தையினால் இகழ்ந்த இரண்யனை ஒரு கையால் அணைத்து, மறுகையால் அவன் மகுடத்தைப்பிடித்து, மூன்றாவது கையால் அவனது வயிற்றையும், மார்பையும் கிழிக்கும் நரசிம்மனது உருவம் இங்கு பருத்த விழிகளோடும், அனல் கக்கும் ஆவேசத்தோடும் காட்டப்பட்டுள்ளது. நரசிம்மரின் நான்காவது கரம் பின்னோக்கிச் சென்று ஒங்கி அறையும் தாடக முத்திரையில் தண்டிக்கும் கரமாக அமைந்து விளங்குகிறது.

சிங்கபிரான் தன் இடக்காலை வாயிற்படியில் ஊன்றி வலக் காலால் இரணியனது காலை இறுகப் பின்னிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளார். சிம்ம முகமும், மானிட உடலும் கொண்ட சிங்க பிரானின் பேராற்றலோடு போராட இயலாமல் இரணியன் செயலற்று நிற்கிறான். அவனது கையிலுள்ள வாளும் கேடயமும் செயலிழந்து உள்ளன. இரண்யன் முகத்தில் அச்சம் படர்ந்து நிற்கிறது. பிளந்த வாயும், கூர்மையான பற்களும், நெளிந்த புருவமும் கொண்ட சிற்றமிகு சிங்கபிரான் இரண்யனை வதம் செய்யும் நிலை நெருங்குகிறது. சிங்கபிரான் அங்கங்களில் அசைவுகள் வெளிப்படும் வேகத்தையும், அவர் எதிரில் செயலற்று துவண்டு நிற்கும் இரண்யன் சோகத்தையும் கல்லிலே செதுக்கியுள்ள செட்டி நாட்டுச் சிற்பிகளின் சிறுநுளி ஆற்றலைக் கண்டு வியந்து நிற்கிறோம். சிங்கபிரானின் கோபமும், இரண்யனின் சோகமும் காவியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சிம்மத்தின் வாயினைத் திறந்து உட்குவிந்த நிலையில் தோற்றுவித்த சிற்பி சிம்மத்தின் கூரிய நாக்கையும் உட்புறம் இடைவெளி தெரியுமாறு குறுக்கே மென்மையான கல்லிலே தோற்றுவித்த பாங்கு நேரில் கண்டு போற்றுதற்குரியது.

இரண்ய சம்ஹாரம்

‘எங்கேயுள்ளான் நாராயணன்’ என்று கேட்ட கேள்விக்கு ‘எங்குமுள்ளான் நாராயணன்’ எனப் பிரகலாதன் கூறக் கேட்ட இரணியன், இல்லை எனக் கூறி புடைத்த இரணியனின் மனைவாசல் தூணில் செங்கண்மால் சிற்றத்தோடு தோன்றி சிந்தையினால்

இசுழ்ந்த இரண்யனை தம் மடியில் கிடத்தி தன் முன்னிரு சுரங்களின் கூரிய நகங்களினால் வயிற்றைக் கிழித்து குடலை உருவி, பின்னிரு சுரங்களில் உருவி எடுத்த குடலை மாலையாகக் கொள்ளும் காட்சி காண்போரை அச்சுறுத்தும் வண்ணம் காட்டப்பட்டுள்ளது. தேவர்களும் பயந்த அந்தக் காட்சியைக் கலைநயத்தோடு செதுக்கியுள்ளனர் செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள்.

நரசிம்மனின் மடியில் செயலற்று கிடக்கிறான் இரண்யன். இரண்யன் மைந்தன் பிரகலாதன் நரசிம்மனின் காலடியில் அமர்ந்து அவனது திருவடியை தனது இரண்டு சிறு கைகளால் பத்திப்பரவசத்தோடு பற்றித் தாங்கிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளான்.

இச்சிற்பத்தில் சிங்கபிரானின் உருவம் பன்னிரெண்டு சுரங்களோடு காட்டப்பட்டுள்ளது. குடலை உருவும் இரு கைகளும், அதனை மாலையாகக் கொள்ளும் இரு கைகளும், ஆழியும் - சங்கமும் ஏந்திய இரு கைகளும், இரணியனின் உடலைப் பற்றிய இரு கைகளும், ஓங்கி வியக்கும் நிலையில் இரு கைகளுமாக பன்னிரு கைகளும் கொண்டு தோன்றும் இக்காட்சி,

அளந்திட்ட தூணை அவன் தட்ட அங்கே
வளர்ந்திட்ட வாள் உகிர்ச் சிங்க உருவாய்
உளந்தொட்ட இரணியன் ஒண்மார்பு அகலம்
பிளந்திட்ட கைகள்

என்ற பெரியாழ்வார் வரிகளை நினைவு படுத்துகிறது. விழித்த விழிகளில் அனல் கக்கும் ஆவேசத்தோடு சிங்கபிரானின் சிற்பம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இரணியுரின் தல வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டு செதுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிற்பங்கள் ஒவ்வொருவரும் நேரில் கண்டு களிக்கத்தக்கவை. சுமார் ஒரு மீட்டர் உயரத்தில் இச்சிற்பங்கள் அற்புதமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சரப மூர்த்தி

இது இரண்ய சம்காரம் முடிந்த பிறகு சிங்கபிரானின் சீற்றத்தைத் தணிப்பதற்காக சிவபெருமான் எடுத்த அவதாரமாகும். சிங்க முகமும், மானிட உடலும், மிருகத்தின் காலும், வாலும், பறவையின் இறக்கையும் இணைந்து நிற்கும் இவ்வுருவை சரபமூர்த்தி என்பர். இவ்வுருவம் இங்கு நான்கு சுரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சிம்மத்தின் கால்கள் தரையில் ஊன்றி நிற்க, மானிட உடலில் நான்கு சுரங்களோடும், பறவையின் இறக்கை பக்கங்களில் விரிந்து நிற்க, சிம்மத்தின் தலையை மகுடம் அலங்கரிக்க அபயமளித்து அருள் பாலிக்கும் வண்ணம் இச்சிற்பம் தோற்றமளிக்கிறது. சரப

மூர்த்தியின் மேல் வலக்கரம் நாகம் சுற்றிய உடுக்கையையும், இடக்கரம் பாயும் மானையும் பற்றியுள்ளது. கீழ் வலக்கரம் அபய முத்திரையில் அமைய இடக்கரம் தொடை மீது ஊரு முத்திரையில் அமைந்துள்ளது.

திறந்த வாயும், கூரிய பற்களும், புடைத்த நாசியும், விரிந்த கண்களும், நெளிந்த புருவமும், சிம்மத்தின் பரந்த முகமும் கொண்டு தாடி தரித்த நிலையில் சரபேசுவரர் முகம் பொலிவோடு விளங்குகிறது.

சடா மகுடம், சடைமாலை, பதக்கம் கோர்த்த மார்புஅணி, தோள் வளை, வங்கி, உதரபந்தம், பூணூல் யாவும் சரபேசுவரரை அலங்கரிக்கிறது. இச்சிற்பம் நகரத்தார் கலைக்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும். 'சோழர் மற்றும் பாண்டியர் காலச் சிற்பங்களை நினைவூட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

கல்யாண சுந்தரர்

அங்கயற்கண்ணியை ஆலவாய் அழகரான சொக்கருக்கு திருமால் தம் தங்கையை தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் மண நிகழ்வு இங்கு சிற்ப வடிவமாக சமைக்கப்பட்டுள்ளது. இளமை அழகும், பருவ எழிலும் கொண்ட முகத்தில் நாணம் மேலிட கடம்ப மரத்தின் கீழ் நின்ற கோலத்தில் அண்ணலின் கரம் பற்றுகிறாள் தேவி. அவளது இடக்கரத்தில் பூச்செண்டு உள்ளது. ஆழியும் சங்கமும் ஏந்திய திருமால் முன் கரத்தில் கெண்டியை ஏந்தி தாரை வார்த்து ஆலவாய் அழகரிடம் உமையை ஒப்படைக்கிறார். உமையாள் கைத்தலம் பற்றி நிற்கும் சிவனது முகம் பெருமிதமாகத் தோற்றமளிக்கிறது. சிவனது கரங்கள் மழுவையும், மானையும் பற்றியுள்ளது. வலக்கரம் உமையை கரம் பற்ற இடக்கரம் மலர்ச்செண்டு பற்றியுள்ளது.

சடைமாலை, சடைமகுடம், மகரக்குழைகள், மலர் முகப்புடைய அட்டிகை, பதக்கம், தோள்மாலை, கேயூரம், காப்பு, வங்கி, பட்டாடை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் சிவபெருமானை அலங்கரிக்க, கரண்ட மகுடம், தோடு, ஜிமிக்கி, அட்டிகை, முத்துச்சரம், மார்புக்கச்சை, தோள்வளை, கைவளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, இடைவார், பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் உமை அன்னையை அலங்கரிக்கக் காணலாம்.

இத்திருமணத்தை நான்முகனும், பெரு முனிவர்களும் நடத்தி வைக்கின்றனர். இவர்கள் அக்னி குண்டத்தின் பக்கங்களில் அமர்ந்துள்ளனர். நான்முகனின் மேல் கரங்கள் அக்கமாலையும், கெண்டியும் பிடித்துள்ளது. வலக்கை நெய்கரண்டி ஏந்தி அக்னி வளர்க்கிறது. இடக்கை தொடை மீதுள்ளது. உடன் உள்ள முனிவர்களும் சாதகம் செய்கின்றனர். இவ்வாறு மணக்கோலம்

விரிவாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பத்தில் சிவனின் கை மேற்புறத்திலும், உமையின் கை கீழ்ப்புறத்திலுமாக மாறாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

திருமால்

தாமரைப் பீடத்தின் மீது நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் திருமாலின் திருவுருவம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமாலின் பக்கங்களில் கருடனும், அனுமனும் வணங்கி நின்ற கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இது ஒரு அரிய சிற்பமாகும். திருமாலின் மேலிரு கைகள் சக்கரத்தையும் சங்கையும் பற்றி நிற்கிறது. கீழ் வலக்கை அபய முத்திரையிலும், இடக்கை தொடை மீது ஊரு முத்திரையிலும் அமைந்து அருள் வழங்குகிறது. பாதசரம், தண்டை, இடைக்கச்சை, பூணூல், உதர பந்தம், பதக்கம் கோர்த்த மாலை, ஸ்ரீவத்சம் கோர்த்த மாலை, அட்டிகை, கைக்காப்பு, மலர் முகப்புடைய தோள்வளை, மெல்லிய தோள் மாலை, மகரக்குழைகள், கிரீட மகுடம், சடை மாலை ஆகிய அணிகள் திருமாலின் திருவடி முதல் திருமுடி வரை அலங்கரிக்கின்றன. சதுர முகமும், திருமண் பூட்டிய அழகிய நெற்றியும், வில் போல் வளைந்த புருவமும், தெய்வப் பொலிவோடு விளங்கும் நீண்ட அரைக்கண்களும், எடுப்பான நாசியும், குவிந்த செவ்வாயும் கொண்டு திருமாலின் முகம் ஆழ்ந்த அமைதியோடு அருள் பாலித்து நிற்கிறது. வலப்பக்கத்தில் உள்ள அனுமனும், இடப்பக்கத்தில் உள்ள கருடனும் காட்சிக்கு எளியராய் கரம் குவித்து நிற்கின்றனர். இவரின் இச்சிற்பம் குன்றக்குடி குடைவரையிலுள்ள கருடாந்திகரின் சிற்பத்தை நினைவு படுத்துகிறது.

வருணன்

இது எண்திசைக் காவலர்களில் ஒருவன். வருண பகவான் தன் வாகனமான யாளியோடு மேல் திசையைப் பார்த்தவாறு நின்ற கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளான். வருணனது இரு கைகளும் படமெடுத்தாடும் கொடிய நாசுப் பாம்பைப் பிடித்துள்ளது. கிரீட மகுடம், மகர குண்டலம், கௌரி சங்கம், சவடி, பதக்க மாலை, தோள்வளை, இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள், ஆடைகள் அணிந்துள்ளார். பரந்த முகமும், உயர்ந்த புருவமும், விரிந்த கண்களும், எடுப்பான நாசியும், படர்ந்த மீசையும் கொண்டு திசையைக் காத்து நிற்கும் நிலையில் வருணனுடைய முகம் பொலிவோடு காட்சியளிக்கிறது. எண் திசைக் காவலர்களில் ஒருவனான வருணன் அதம தசதாள மானத்தில் இருத்தல் வேண்டும் என சிற்ப நூல்கள் கூறுவது போல இச்சிற்பமும் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

திசை தெய்வங்களை அத்தெய்வங்களுக்குரிய வாகனங்களில் செதுக்கி உள்ளமை இக்கோயிலின் தனிச் சிறப்பு. கோபுரத்தில் வருணன் முதலிய திசை தெய்வங்களைத் தோற்றுவிக்கும் மரபு சோழர் காலத்திலிருந்தே தொடங்கிய ஒன்று எனலாம். இதனைச் சிதம்பரம் கோயிலிலும் காணலாம். இத்தகைய மரபு பாண்டியர், நாயக்கர் காலத்தைத் தொடர்ந்து நகரத்தார்கள் காலத்திலும் தொடர்ந்துள்ளமையை இக்கோயிலில் அறிய முடிகிறது.

நிருதி

இவ்வுருவமும் எண்திசைக் காவலர்களில் ஒன்று. இது தென்திசையை நோக்கிய வண்ணம் தனது வாகனமான வீரனின் தோள் மீது அமர்ந்து இரு கைகளில் ஓங்கிய வாளும், உறுதியான கேடயமும் பற்றிய நிலையில் திசையைக் காத்து நிற்கிறது. கிரீட மகுடம், திலகம், மகரக்குழைகள், முத்தாரம், தொங்குசரம், உதரக்கச்சை, மேலாடை, இடைக்கச்சை, கழல், பாதசரம் ஆகிய அணிகள் நிருதியை அலங்கரிக்கின்றன. நிருதியைத் தோளில் தாங்கும் மானிட வடிவம் நிருதியின் இரு கால்களையும் தம் இரு கைகளால் தாங்கிய வண்ணம் சுமந்து நிற்கிறது.

மன்மதன்

இங்கு மன்மதன் ஐந்து மலர்ச்சரங்களை வலது கையில் அம்பாகக் கொண்டு நீண்ட செங்கரும்பை இடக்கரத்தில் வில்லாகக் கொண்டு இரதியின் அருகில் வனப்பாகத் தோன்றும் காட்சி சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மன்மதனின் தலையை மகுடம் அலங்கரிக்க மலர்க்குழைகள் காதுகளில் அணி செய்ய உருத்திராட்ச மணி, முத்தாரம், பதக்கம் கோர்த்த கொத்துச்சரம் சுழுத்தையும், மார்பையும் அழகு செய்ய தோள்வளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, இடைவார், கழல் அணிகள் யாவும் அங்கங்களை வனப்பூட்ட இடையில் தரங்கம் நிறைந்த பட்டாடை தரித்து அழகிய குறுவாள் செருகி பேரழகோடு காட்சியளிக்கிறார்.

பரந்த முகமும், திருமண் அணிந்த விரிந்த நெற்றியும், மலர்ந்த கண்களும், எடுப்பான மூக்கும், சற்றுப் பிரிந்து முறுவலிக்கும் உடுகளும், அளவான அங்கங்களும் பெற்று இவ்வுருவம் பொலிவோடு விளங்குகிறது.

இரதி

இரதியின் அழகிய உருவம், தாமரைப் பீடத்தில் நின்ற கோலத்தில் உடலை வளைத்து இடையை வலப்புறமாக ஓடித்து அழகே உருவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவளது வலக்கை தாமரை மலரைப் பிடித்தும் இடக்கரம் மணம் கமழும் பன்னீர் சொம்பைப்

பற்றியும் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு அழகே உருவான இரதியும் மன்மதனும் அருகருகே தோன்றும் சிற்பப் படைப்பு செட்டி நாட்டுச் சிற்பியின் கற்பனை ஊற்று! சிற்றுளி ஆற்றலின் அற்புதப் படைப்பு!! என்றே கூறவேண்டும்.

விடைப்பாகர்

இவ்வுருவம் இராஜகோபுரத்தின் தென்திசையில் உள்ள அருள் பாலிக்கும் அண்ணலை அடுத்து காணப்படுகிறது. இங்கு சிவனும் உமையும் விடைப்பாகராகத் தம் காளை வாகனத்தின் மீது தோன்றும் காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு சிவபெருமான் உமையை தொடை மீது அமர்த்தி தேவியை அணைத்த நிலையில் நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறார். அவரது மேலிரு கரங்களும் மழுவும் - மானும் காட்டப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமானது கீழ் வலக்கை அடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் நிலையில் அபய முத்திரைக் காட்டுகிறது. இடக்கை அன்னையை அணைத்த நிலையில் உள்ளது.

சடாமகுடம், மகரக்குழைகள், மலர் முகப்புடைய அட்டிகை, தொங்கும் பதக்கம், தோள்மாலை, பூணூல், காப்பு, கழல், இடைக்கச்சை ஆகிய அணிகள் அணிந்துள்ளார்.

அண்ணலின் தொடை மீது அமர்ந்துள்ள உமை வலக்கையால் தாமரை மலரைப் பற்றியும், இடக்கையைத் தொடை மீது கொண்டும் காட்டப்பட்டுள்ளாள். தேவியின் தலையை கரண்ட மகுடம் அலங்கரிக்க, அட்டிகை, பதக்கம், தோள்வளை, கைவளை, காப்பு, கச்சை ஆகிய ஆபரணங்கள் அலங்கரிக்க அழகே உருவாகத் தோன்றமளிக்கிறாள். இறைவனும் - இறைவியும் அமர்ந்துள்ள காளை வாகனம் அத்தனையும் - அன்னையையும் தாங்கி நிற்கும் பெருமிதத்தோடு காட்சியளிக்கிறது. இராஜ கோபுரத்தை அலங்கரிக்கும் இச்சிற்பங்கள் அனைத்தும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரின் சிற்பக்கலையை வெளிப்படுத்துபவையாக அமைந்துள்ளன. இவை அனைத்தும் இக்கோயிலின் முதல் திருப்பணியை ஒட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. லட்சுமி மண்டபச் சிற்பங்கள்

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயில் இராஜகோபுரத்தின் முன்புறம் சிறப்பு மிக்க அட்ட லட்சுமி மண்டபம் உள்ளது. இங்குள்ள எட்டுத் தூண்களில் முன்புறம் எண்வகை லட்சுமிகளின் சிற்ப வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் சீரிய முறையில் வடிக்கப்பட்டு திகழ்கின்றன. இவற்றில் ஆதிலட்சுமி, தன லட்சுமி, சௌபாக்கிய லட்சுமி, வீர லட்சுமி ஆகிய நான்கும் தென்திசையை நோக்கியவாறு தூண்களிலும், தான்ய லட்சுமி, சந்தான லட்சுமி, கஜ லட்சுமி, விஜய லட்சுமி இவை நான்கும் வடதிசை நோக்கியவாறு தூண்களில் காணப்படுகின்றன. இச்சிற்பங்கள் அனைத்தும் சம பாதஸ்தானத்தில் கால்களை நேராக ஊன்றி நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகின்றன. இச்சிற்பங்களின் முகப்பொலிவு அதன் தன்மைகளுக்கேற்ப மாறுபடுகின்றன. இச்சிற்பங்களின் உருவ அமைதிக்கு ஏற்ப அதன் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களும் எண்ணிக்கையில் மாறுபட்ட நிலையில் அமைந்துள்ளன. இவை அமைந்துள்ள தூண்களின் மேல் கீர்த்திமுக நாசிகளைக் காட்டி அவற்றில் வாயில் இருந்து வனப்போடு வெளிப்படும் நிலையில் தொங்கும் மாலைகளை இரு பிரிவாக அமைத்துள்ள சிற்பியின் திறம் போற்றத்தக்கது.

இங்குள்ள சிற்ப வடிவங்களையும், ஆடை அணிகளின் தன்மைகளையும் கூர்ந்து நோக்குவோமானால் செட்டிநாட்டு சிற்பக்கலையை நன்கு அறியலாம். குறிப்பாக எண்வகை லட்சுமியின் சிற்பங்களிலும் இடது மூக்கில் நத்து எனும் மூக்கு அணி காணப்படுகிறது. இது வரிசையாகக் கல்பதிக்கப்பட்டு வட்டமாகத் திகழ்கிறது. பொதுவாகப் பெண்கள் அணியும் மூக்கு அணியைப் பண்டைய சிற்பங்களில் காண்பது அரிது. இவை கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் தோன்றிய சிற்பங்களில் மட்டும் காணப்படுகின்றன. விசய நகர நாயக்கர் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப் பட்ட இம்மரபு செட்டி நாட்டுச் சிற்பங்களில் மிகுந்திருக்கக் காண்கிறோம். இக்கலையே இதனை அடையாளம் காணவும் துணை செய்கிறது.

மேலும் உடலில் பளுவான அணிகலன்கள் அணியும் வழக்கு விசய நகரர் காலத்தில் தான் தோன்றியது. அவ்வழக்கு நாயக்கர் காலத்திலும் தொடர்ந்ததை செட்டிநாட்டு கலையின் மூலம் தெரிய வருகிறது. மேற்காதில் பெரிய செவிப் பூக்களைச் செருகுவதும்

காதுகளில் மலர்ந்த மலர்க்குழைகளை அணிவதும் இச்சிற்பங்களில் பெருவழக்காகக் காண முடிகிறது.

அவ்வாறு பொட்டுமணி, கண்டிகை, முத்தாரம், முத்துச்சரம், முத்துச்சரப்பளி, சவடி, கொத்துச்சரப்பளி ஆகிய அணிகளையும் இச்சிற்பங்களில் மிகுதியாகக் காணமுடிகிறது. இவற்றில் செட்டி நாட்டுக்கேயுரிய மலர்ப்பதக்கங்களும், அன்னப்பட்சி கோர்த்த பதக்கங்களும் இச்சிற்பங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. தேவியரின் முன் தோள்களில் வீழ்ந்துள்ள மாலையும் வனப்போடு பளுவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக கோயிலின் முன்புறம் கோபுர வாயிலை விரிவு படுத்தும் நோக்கோடு அட்ட சக்தி மண்டபத்தைத் தோற்றுவிக்கும் மரபு விசயநகர - நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்ததாகும். நாயக்கர் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அட்ட சக்தி மண்டபங்களை மதுரையிலும் திருப்பரங்குன்றத்திலும் காணலாம். இவை நாயக்க மன்னராலும் அவர்தம் தேவியராலும் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை. கி.பி. 16 - 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. மேற்கூறிய மரபை ஒட்டியே நகரத்தார்கள் அட்ட லட்சுமி மண்டபத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். இவை கட்டடக்கலையும் சிற்பச் செழுமையும் ஓவிய வளமும் நிறைந்தவை. இவை ஊர் மக்களால் லட்சுமி மண்டபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவை செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகளின் சிற்றுளி ஆற்றலை - அற்புதத்தை எடுத்துக் கூறுபவை.

ஆதிலட்சுமி

லட்சுமி மண்டபத்தின் வடதிசைத் தூணில் முதல் தூணில் காணப்படுகிறது. நான்கு கரங்களுடன் தோன்றும் இவ்வுருவம் மேலிரு கரங்களில் தாமரைத் தண்டுகளைப் பிடித்தும், கீழிரு கரங்கள் அபய - வரத முத்திரையிலும் அமைந்து அருள் பாலிக்கின்றன. ஆதி லட்சுமியின் தலையை செங்குத்தாக உயர்ந்த மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. நெற்றியைச் சுற்றிலும் இரத்தினப்பட்டம் அழகு செய்கிறது. கீழ்க்காதுகளில் மலர்க்குழைகளும், உட்கழுத்து மாலை, கண்டிகை, முத்துச்சரம், மலர்ப் பதித்த சரப்பளி, அன்ன முகப்புடைய மார்புப்பதக்கம் நீண்ட கொத்துசரப்பளியுடன் சேர்ந்து இரு தனங்களின் மீது விழுந்து வனப்பூட்டுகிறது.

தூக்கிய புருவமும், அருள் பாலிக்கும் கண்களும், கூரிய மூக்கும், குவிந்த உதடுகளும், நெற்றியில் திலகமும், இடது மூக்கில் புல்லாக்கும் அலங்கரிக்கிறது.

கஜலட்சுமி

இவ்வுருவம் லட்சுமி மண்டபத்தில் ஆதி லட்சுமியின் எதிரேயுள்ள தென்திசைத் தூணில் முதல் சிற்பமாக அமைந்துள்ளது. வடதிசை நோக்கியுள்ள கஜலட்சுமியின் உருவம் நான்கு கரங்களோடு

நேராக நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இதன் மேலிரு கைகள் மலர்ந்த தாமரை மலரைப் பிடித்துள்ளன. கீழ்வலக்கை அபய முத்திரையில் அமைய இடக்கை வரத முத்திரைக் காட்டுகிறது. உயர்ந்த மகுடம் தலையிலும், இரத்தினப்பட்டம் நெற்றியிலும், செவிப்பூக்கள் மேல் செவியிலும், மலர்க்குழைகள் காதுகளிலும், திலகம் நெற்றியிலும், நத்து மூக்கிலும், உட்கழுத்துப்பதக்கம், கண்டிகை, சவடி கழுத்திலும், முத்துச்சரம் கோர்த்த கொத்துச் சரப்பளி பதக்கத்தோடு தனங்களின் மீதும் அணி செய்கின்றன.

அகன்ற நெற்றியும் தூக்கிய புருவமும், நேரிய பார்வையும், நீண்ட நாசியும், குவிந்த உதும் பெற்று இவ்வுருவம் பெருமிதமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

தனலட்சுமி

மண்டபத்தின் வடதிசையில் உள்ள இரண்டாவது தூணில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பீடத்தின் மீது இரு திருவடிகளை சமமாக ஊன்றிய நிலையில் எண்கரங்களோடு நேராக நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. எண் கரங்களில் மேலிரு கரங்களில் அம்பும் - வில்லும் ஏந்தியும், அடுத்த இரு கரங்களில் சுத்தியையும் - கேடயத்தையும் தாங்கியும், முன்றாவது இரு கரங்கள் முறையே திரிசூலத்தையும் - கபாலத்தையும் பிடித்து காணப்பட, முன்னிரு கரங்கள் அபய - வரத முத்திரையில் அமைந்து அருள் பாலிக்கிறது.

தனலட்சுமியின் திருவடி முதல் திருமுடி வரை பாத சதங்கை, தண்டை, தொடை மாலை, இடைக்கட்டு, இடைக்கச்சை, பூணூல், மார்புக்கச்சை, கொத்துச்சரப்பளி, முத்தாரம், கண்டிகை, உட்கழுத்துப் பதக்கம், கைவளை, தோள்வளை, தொங்கும் மாலை, மலர்க்குழை, செவிப்பூ, புல்லாக்கு, இரத்தினப்பட்டம், மகுடம் ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்கின்றன.

வீஜயலட்சுமி

மண்டபத்தின் தென்திசையில் உள்ள இவ்வுருவம் இரண்டாவது தூணில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தேவி எதிரே உள்ள தன லட்சுமியினைப் போல எண் கரங்களோடு காட்டப்பட்டுள்ளாள். எண் கரங்களில் முன்னிரு கரங்கள் அபய - வரத முத்திரை வழங்க ஏனைய கரங்கள் ஆழியையும் - சங்கத்தையும், மழுவையும் - அங்குசத்தையும், சுத்தியையும் - கைமணியையும் பற்றி நிற்கின்றன.

இச்சிற்பத்தின் நிற்கும் நிலை, நீண்ட உடல்வாகு, அங்கங்களின் அமைப்பு, ஆயுதங்களின் தன்மை, முகப்பொலிவு, மேனியின் அழகு, ஆடை அணிகளின் தன்மை, திரண்ட தனங்களின் மீது வீழ்ந்துள்ள கொத்துச்சரப்பளி யாவும் கவனத்துடன் கல்லிலே செதுக்கப் பட்டுள்ள நகரத்தார் பாணிமை வியக்காமல் இருக்க முடியாது.

சௌபாக்கீயலட்சுமி

இம்மண்டபத்தின் வடதிசையில் உள்ள முன்றாவது தூணில் சௌபாக்கிய லட்சுமியின் வடிவம் காணப்படுகிறது. பத்து கரங்களோடு பாங்குற செதுக்கப்பட்டுள்ள தேவியின் மேல் வலக்கரம் அம்பையும் - இடக்கரம் வில்லையும் பிடித்துள்ளது. இரண்டாவது கரங்கள் முறையே சக்கரத்தையும் - சங்கையும் பிடித்துள்ளன. முன்றாவது கரங்கள் செல்வம் கொழிக்கும் பண்ப்பையையும் - தாமரை மொட்டினையும் பிடித்துள்ளன. நான்காவது கரங்கள் இலைத்துளிரையும் - செண்டியையும் பற்றிய நிலையில் காட்சி அளிக்கிறது.

தேவியின் தலையில் நீள்முடியும், நீள்சதுர முகமும், மேல் நோக்கிய புருவமும், திறந்த கண்களும், நீள்நாசியும், குவிந்த உதடுகளும், நேர் நோக்கும் ஒளி மிக்க பார்வையின் வீச்சும் தேவியின் முகப்பொலிவை பெருமிதமாக வெளிப்படுத்துகின்றது. இடையில் அலையலையான ஆடை முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அலங்கரிக்கிறது. **சந்தானலட்சுமி**

இம்மண்டபத்தின் வடதிசையில் உள்ள முன்றாவது தூணில் அமைந்துள்ள தேவியின் மேலிரு கரங்களில் சந்தானத்திற்கு அடையாளமான இரு பூர்ண கும்பங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளது. திருக்கரங்கள் ஏந்தியுள்ள பூர்ண கும்பங்கள் மாவிலைக் கொத்தோடு தேங்காய் முதலிய மங்கலப்பொருட்களுடன் அமைந்துள்ளது. கீழிரு கரங்கள் அபய - வரத முத்திரையில் அருள் பொழிகிறது.

எழில் உருவாய் காட்சியளிக்கும் தேவியின் தலையை நீண்ட சடை மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மலர்க்குழை காதுகளிலும், புல்லாக்கு முக்கிலும், பொட்டுமணி, மலர்ப்பதக்கம், சரப்பளி, பதக்கம் கோர்த்த தொங்குசரம் கழுத்திலும், தோள்வளை மேல் தோளிலும், முத்துவளை, பவளவளை, மணிவளை, கைவளை ஆகிய அணிகள் கரங்களிலும் பூணூல் மார்பிலும், மலர்க்கச்சை இடையிலும், இடைவார், தொடைவார் தொடை மாலை, ஆகியன இடையிலும் பாதசரம் கால்களிலும் என தேவியை முடி முதல் அடி வரை அழகு செய்கிறது.

நீள் சதுர முகமும், உயர்ந்த புருவமும், மலர்ந்த கண்களும், நீண்ட நாசியும், புடைத்த மூக்கும், சற்றுப் பிரிந்த இதழ்களும், தேவியின் முகப்பொலிவை மென்மையாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வுருவத்தின் நிற்கும் நிலை, நீண்ட உடல் வாகு, தோள்மேல் படர்ந்த முடியழகு, அகன்ற தோள், தோளில் இருந்து வெளிப்படும் அழகிய கரங்கள், உருண்டு திரண்ட தனங்கள், துடியிடை, வளமான அங்கங்கள், வனப்பான ஆடை அணிகள் யாவும் அழகுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன. நகரத்தார் காலக்கலையை வெளிப்படுத்தும்

இவ்வுருவம் கி.பி. 18 - 19 ஆம் நூற்றாண்டின் வெளிப்பாடாகத் திகழ்கிறது.

வீரலட்சுமி

இம்மண்டபத்தில் வடதிசையில் உள்ள நான்காவது தூணில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது முகத்தில் சேற்றம் தெரிக்க கம்பீரமாக எண் தோள்களில் ஆயுதம் தாங்கி எடுப்பானத் தோற்றத்துடன் தென் திசையை நோக்கி நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இத்தேவியின் முன்னிரு கரங்கள் மட்டும் அபய வரதம் அளித்து அருள் பாலிக்கிறது. ஏனைய எட்டு கரங்களில் அம்பு, வில், மலர்ச்சரம், அக்கினி, தாமரை, பொகுட்டு முதலிய காட்டப் பட்டுள்ளது.

தேவியின் பரந்த முகம், அகன்ற நெற்றி, தூக்கிய புருவம், திறந்த கண்கள், எடுப்பான புடைத்த நாசி, சற்றுத் திறந்த வாய், திரண்டதோள், வனப்பான அங்கங்கள் யாவும் பெற்று வனப்போடு திகழ்கிறது. கம்பீரமாகத் தோற்றமளிக்கும் இச்சிற்பம் நகரத்தார் கலையாகும்.

தான்யலட்சுமி

இவ்வுருவம் லட்சுமி மண்டபத்தின் தென் திசையில் உள்ள நான்காவது தூணில் கம்பீரமாக நான்கு கரங்களோடு நேராக நின்ற கோலத்தில் வடதிசையை நோக்கி அமைந்துள்ளது. தேவியின் மேல் வலக்கை தான்ய செல்வத்தை அடையாளம் காட்டும் பொருளை ஏந்தியுள்ளது. இடக்கரம் சூலாயுதத்தைப் பிடித்துள்ளது. கீழ்க்கைகள் இரண்டும் அபயத்திலும் - வரதத்திலும் அமைந்து அருள் வழங்கும் கரமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

நீண்ட சடை மகுடம், செவிப்பூ, மலர்க்குழை, பதக்கம் கோர்த்த கண்டிகை, முத்தாரம், முத்துச்சரம், பதக்கம் கோர்த்த தொங்குச்சரம், மார்புக்கச்சை, தோள்வளை, கைவளை, இடைக்கச்சை, இடைக்கட்டு, இடைஆரம், தொடை மாலை, மலர்க்கச்சை, தொங்கும் குஞ்சம், பாதசரம் ஆகிய அணிகள் யாவும் இத்தேவியை வனப்பூட்டுகிறது. தேவியின் நிற்கும் நிலை, நேரிய பார்வையும், முகப்பொலிவும், மேனியின் அழகும், ஆடை அணிகளின் தன்மையும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த இரணியூர்க் கோயிலின் லட்சுமி மண்டபச் சிற்பங்களில் சிற்பியின் கைத்திறனும், ஆற்றலும் இணைந்து நிற்கும் அழகைக் காண்கிறோம். செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகளின் சிற்புற அற்புதத்தை நேரில் கண்டு களிக்க வேண்டும்.

6. நவதூர்க்கை மண்டபச் சிற்பங்கள்

இரணியூர் சிவபுரந்தேவி சன்னிதியின் எதிரே கீழ்த்திசையிலும், மேல் திசையிலுமாக இரு பக்கங்களிலும் எழுப்பப்பட்டுள்ள தூண்களில் நவதூர்க்கையின் சிற்ப வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆறு தூண்களில் நான்கு தூண்கள் கர்ணக்கால் வகையைச் சார்ந்தும், இடையேயுள்ள இரண்டு தூண்கள் மட்டும் அணியொட்டிக் கால் வகையைச் சார்ந்தும் உள்ளன.

ருத்திர தூர்க்கை

இரணியூர்க் கோயிலில் உள்ள நவதூர்க்கை மண்டபச் சிற்பங்களில் ஆறு சிற்பங்கள் நின்ற கோலத்திலும், மூன்று சிற்பங்கள் அமர்ந்த கோலத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் முதலில் உள்ள ருத்திர தூர்க்கை அம்மன் சன்னிதியின் இடப்புறம் கீழ் வரிசையில் உள்ள முதலாவது கர்ணக்காலின் முன்புறம் அமைந்துள்ளது. தூர்க்கையின் உருவம் இடது காலைச் சற்று முன்வைத்து எண்தோள்களிலும் ஆயுதம் தாங்கி மேல் திசையை நோக்கி போர்க்கோலத்தோடு படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கைகளில் திரிகுலமும், கபாலமும் ஏந்தியுள்ளது. இரண்டாவது கரங்கள் சங்கிணையும், சக்கரத்தையும் பற்றியுள்ளன. மூன்றாவது கரங்கள் அம்பையும், வில்லையும் பிடித்துள்ளன. முன்னிரு கரங்கள் வானையும், கேடயத்தையும் கொண்டுள்ளது.

தேவியின் பாதங்களில் பாதசரமும், காலில் தண்டையும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை உடலை ஒட்டிச் செல்லும் ஆடையும், இடையைச் சுற்றி இடைக்கட்டு, இடைமணி, தொடை மீது முத்துத்தாமமும், மேல் வயிற்றில் உதர பந்தமும், மார்பில் பூணூலும், தனங்களின் மேல் சுச்சையும், மலர்ப்பதக்கம் கோர்த்த கொத்துச்சரப்பனியும், பதக்கம் கோர்த்த கண்டிகையும், முன்கையில் வளைகளும், தோளில் கேயூரமும், காதில் மகரக்குழையும், மேல் செவியில் செவிப்பூவும், நெற்றியில் திலகமும், பட்டமும், தலையில் முத்துகள் கோர்த்த கிரீட மகுடமும் திருவடி முதல் திருமுடி வரை அலங்கரிக்கிறது.

ருத்திர தூர்க்கையின் திரிபங்கியானத் தோற்றம், எண் தோள்களில் தாங்கியுள்ள ஆயுதங்கள், பக்கங்களில் விரிந்த

கரங்களின் தோற்றம், அதன் மென்மை, நகங்களின் கூர்மை யாவும் நுணுக்கமாகத் தோற்றமளிக்கின்றன. தேவியின் நீள்சதுர முகமும், திலகமிட்ட நுதலும், உயர்ந்த புருவமும், திறந்த கண்களும், எடுப்பான நாசியும், குவிந்த இதழ்களும் கொண்டு போர்க் கோலத்திற்கேயுரிய கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

ஸ்தூல துர்க்கை

அம்மன் சன்னிதியின் இடப்புறமுள்ள கீழ் வரிசையில் இரண்டாவது தூணில் அமைந்துள்ள இத்தேவி வலது காலை ஊன்றி இடது காலை சற்று முன்வைத்து இடையை வலப்புறமாக ஒடித்து திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

துர்க்கையின் மேல் வலக்கை அங்குசத்தையும் இடக்கை பாசத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை மலர் மாலையை ஏந்தியுள்ளது. இடக்கை யாளி முகப்புடைய வீணையை மீட்டுகிறது. செங்குத்தான உயர்ந்த மகுடம் தலையிலும், நெற்றிப்பட்டம் நெற்றியிலும் மலர்க்குழைகள் காதிலும், பதக்கம் கோர்த்த கண்டிகை கழுத்திலும், முத்துச்சரம் கோர்த்த கொத்துச் சரப்பளி, தனங்களின் மீதும், பூணூல் மார்பிலும், கேயூரம் மேற்கையிலும், முத்துவளை கையிலும், உதரக்கச்சை மேல் வயிற்றிலும், முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அணி செய்யும் இடைக்கச்சை இடுப்பிலும் இடைச்சரம், மேகலை இடையிலும், முத்துத்தாமம் தொடையிலும், ருத்திராட்ச மணிகள் கோர்த்த மலர் முகப்புடைய தொடை மாலை இரு தொடைகளிலும் தண்டை கால்களிலும், பாதசரம் திருவடிகளிலுமாக அம்பிகையை அழகு செய்கின்றன.

மென்மையான வீணையின் நாதத்தால் தன்னை மறந்து லயித்த நிலையில் நிற்கும் தேவியின் முகத்தில் ஒருவித அமைதியான அறிவொளி படர்ந்திருப்பதை நேரில் காண முடிகிறது. வெள்ளைக்கல்லைக் கொண்டு செதுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிற்பம் செட்டி நாட்டுச் சிற்பிகளின் கைத்திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

மகிட சம்காரி

அம்மன் சன்னிதியின் இடப்புறம் கீழ்வரிசையில் மூன்றாவது தூணில் இத்துர்க்கையின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. எண் தோள்களில் அம்பு, வில், சக்கரம், சங்கு, கத்தி, கேடயம், திரிகுலம், சுபாலம் ஆகிய கொடிய ஆயுதங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. பாத சரம், கால் தண்டை, இடைக்கச்சை, பூணூல், உதர பந்தம், பதக்கம் கோர்த்த தொங்கு சரம், பொட்டு கோர்த்த மங்கல நாண், கண்ட சரம், முத்துவளை, காப்பு, தோள்வளை, மகர குண்டலம், நெற்றிப்பட்டம், சடை மகுடம் ஆகிய அணிகள் துர்க்கையின் பாதம்

முதல் தலை வரை அழகு படுத்துகிறது. தேவியின் இடக்கரம் ஏந்தியுள்ள வில் நானேற்றிய பாவனையில் வளைந்து காணப்படுகிறது. இங்கு வில்லைத் தனியாகக் காணுமாறு இடைவெளியிட்டு சிற்றுளியால் நுட்பமாகச் செதுக்கியுள்ள சிற்பியின் பாங்கு போற்றத்தக்கது. நீண்டு ஒடுங்கிய துர்க்கையின் முகமும், உயர்ந்த புருவமும், திறந்த விழிகளில் வெளிப்படும் நேரிய பார்வையும், எடுப்பான மூக்கும், எழிலாகக் குவிந்த இதழ்களும், பக்கங்களில் விரிந்த கரங்களும், விம்மிப்புடைத்த மார்பும் அதனை இறுக்கமாக இணைக்கும் மார்புக் கச்சையும், வச்சிர இடையோடு தோன்றும் வலிமையான அங்கங்களும் வீரச்சுவை பொலிய கம்பீரமானத் தோற்றத்துடன் விளங்கக் காண்கிறோம். மகிட சம்காரி எனப் போற்றப்படும் இத்தேவியின் பீடத்தை இரு சிவகணங்கள் கையில் ஏந்தி இன்முகத்தோடு தாங்கி நிற்கின்றன.

விஷ்ணு துர்க்கை

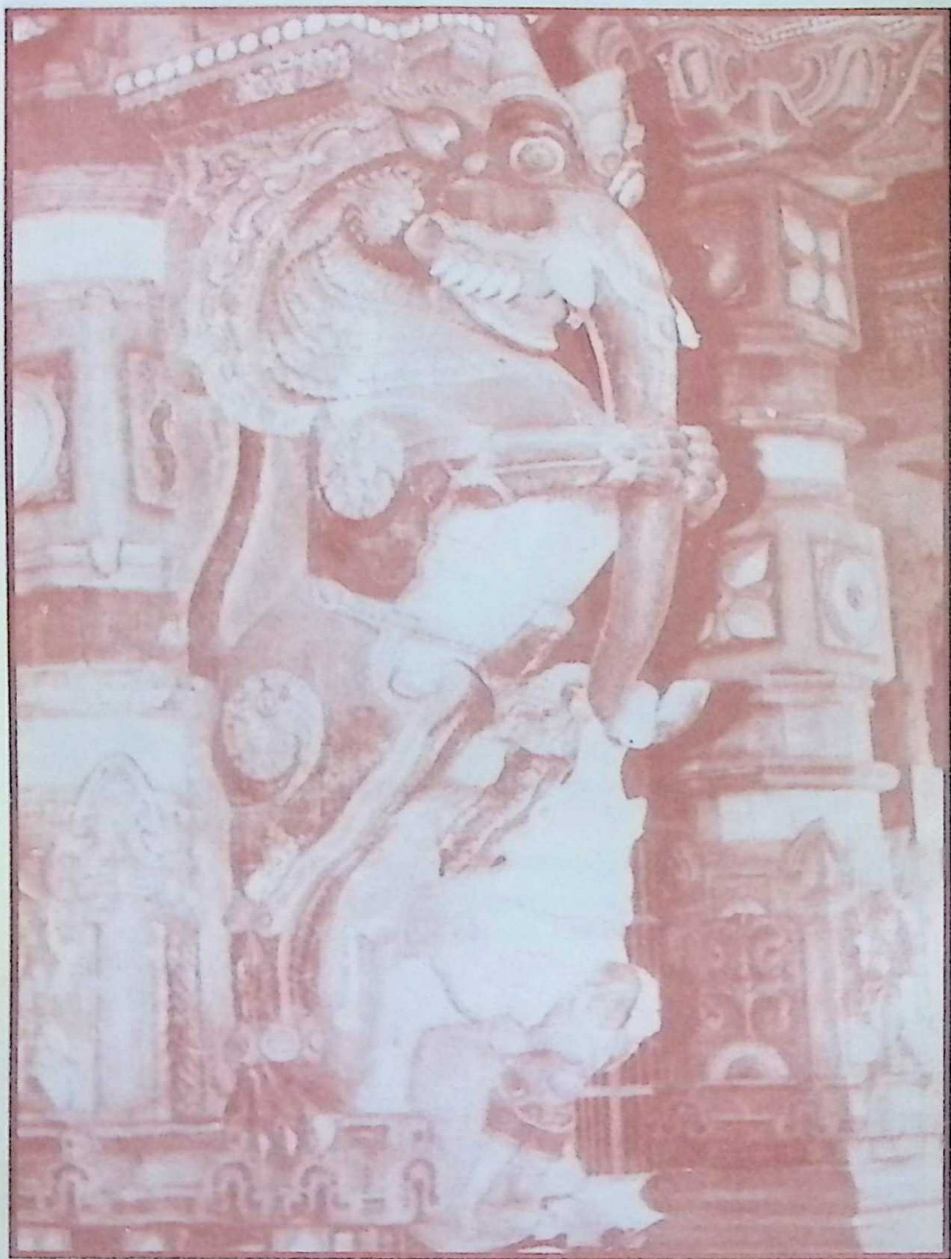
இவ்வுருவம் கீழ்வரிசையிலுள்ள நான்காவது தூணில் மகிட சம்காரியை அடுத்து உள்ளது. இரு கால்களையும் பத்மாசனத்தில் கொண்டு நான்கு கரங்களுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கும் இத்தேவியின் வலக்கை சுடருடன் கூடிய சக்கரத்தைப் பக்க வாட்டிலும், அவ்வாறே இடக்கை சுடரோடு கூடிய சங்கையும் சுத்தரீ முத்திரையில் கொண்டுள்ளது. கீழ் வலக்கை அபய முத்திரையிலும், இடக்கை வரத முத்திரையிலும் அமைந்து அருள் பாலிக்கிறது.

கிரீடமகுடம் தலையிலும், மகரக்குழைகள் காதிலும், முத்துகள் கோர்த்த அட்டிகை சுழுத்திலும், மலர்ப்பதக்கம் கோர்த்த காசமாலை மார்பிலும், மலர்க்கச்சை தனங்களின் மீதும், கல் பதித்த உதர பந்தம் மேல் வயிற்றிலும், சன்ன வீரம் கீழ் வயிற்றிலும், கல் பதித்த கேயூரம் மேற்கையிலும், முத்துவளை முன்கையிலும், மோதிரம் விரல்களிலும் விசிறி முகப்புடைய இடைக்கச்சை இடையிலுமாகப் பல்வகை அணிகள் துர்க்கையை அழகு செய்கின்றன.

தேவியின் நீண்டு குவிந்த முகமும், திலகமிட்ட நுதலும், அடர்ந்த புருவமும், இமைகள் திறந்த விழிகளும், அருள் சுரக்கும் கண்களும், எடுப்பான நாசியும், தெய்வீகப் புன்னகை பூக்கும் இதழ்களும், எடுப்பான மேலுடலும், அளவான இடையும், மடிப்புடைய கீழ் வயிறும், பதிந்த உந்தியும் மிக நேர்த்தியாக அமைந்து அழகு செய்கின்றன. இத்துர்க்கையின் பீடத்தை இரு பெண் கணங்கள் தாங்கி நிற்கின்றன.

கருவறை,
ஆட்கொண்டநாதர் இறை வடிவம், இரணியூர்,
பாண்டியர் காலம்

யாளித்தூண், சிற்ப வடிவம்,
லட்சுமி மண்டபம், இரணியூர்,
காலம் கி.பி. 18-19-ஆம் நூற்றாண்டு நகரத்தார் கலை

இரண்ய மல்யுத்தம்,
இராஜகோபுர சிற்பம், இரணியூர், நகரத்தார் கலை

இரண்டி சம்ஹாரம், சிற்ப வடிவம்,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர், நகரத்தார் கலை

நடராசர், செப்புத்திருமேனி,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர்,
காலம் கி.பி. 12-13-ஆம் நூற்றாண்டு, பாண்டியர் கலை

நடராசர் - பின்புறத்தோற்றம், இரணியூர்,
பாண்டியர் கலை

அஸ்திரதேவர், செப்புத்திருமேனி,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர்,
கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு

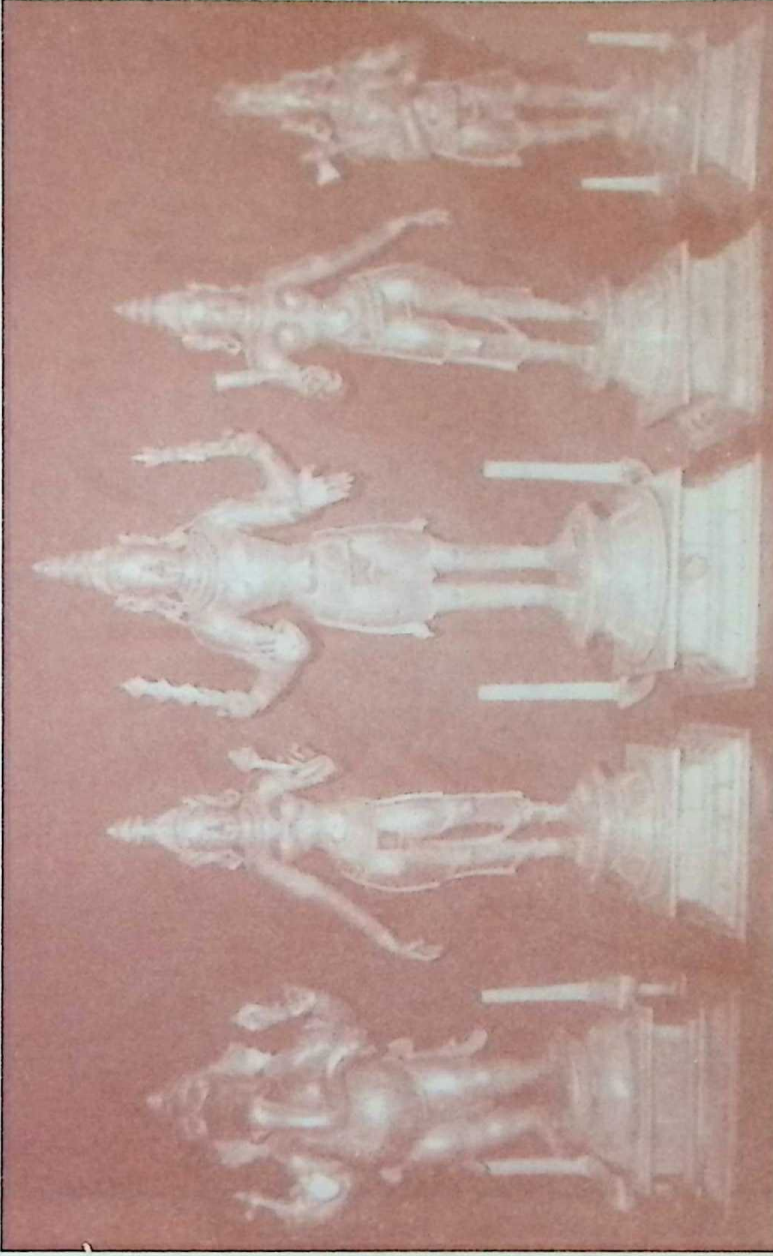
பத்தரகாளியம்மன், செப்புத்திருமேனி,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர்,
காலம் கி.பி, 16-ஆம் நூற்றாண்டு

பத்திரகாளியம்மன், பின்புறத்தோற்றம்,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர்,
காலம் கி.பி, 16-ஆம் நூற்றாண்டு

பத்திரகாளியம்மன், - பக்கத்தோற்றம், இரணியூர்,
காலம் கி.பி, 16-ஆம் நூற்றாண்டு

விநாயகர், வள்ளி, சுப்பிரமணியர், தெய்வானை,
சண்டிகேசுவரர், செப்புத்திருமேனி, இரணியூர், நகரத்தார் சுலை

சனகாதி முனிவர்கள், செப்புத்திருமேனி,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர், நகரத்தார் கலை

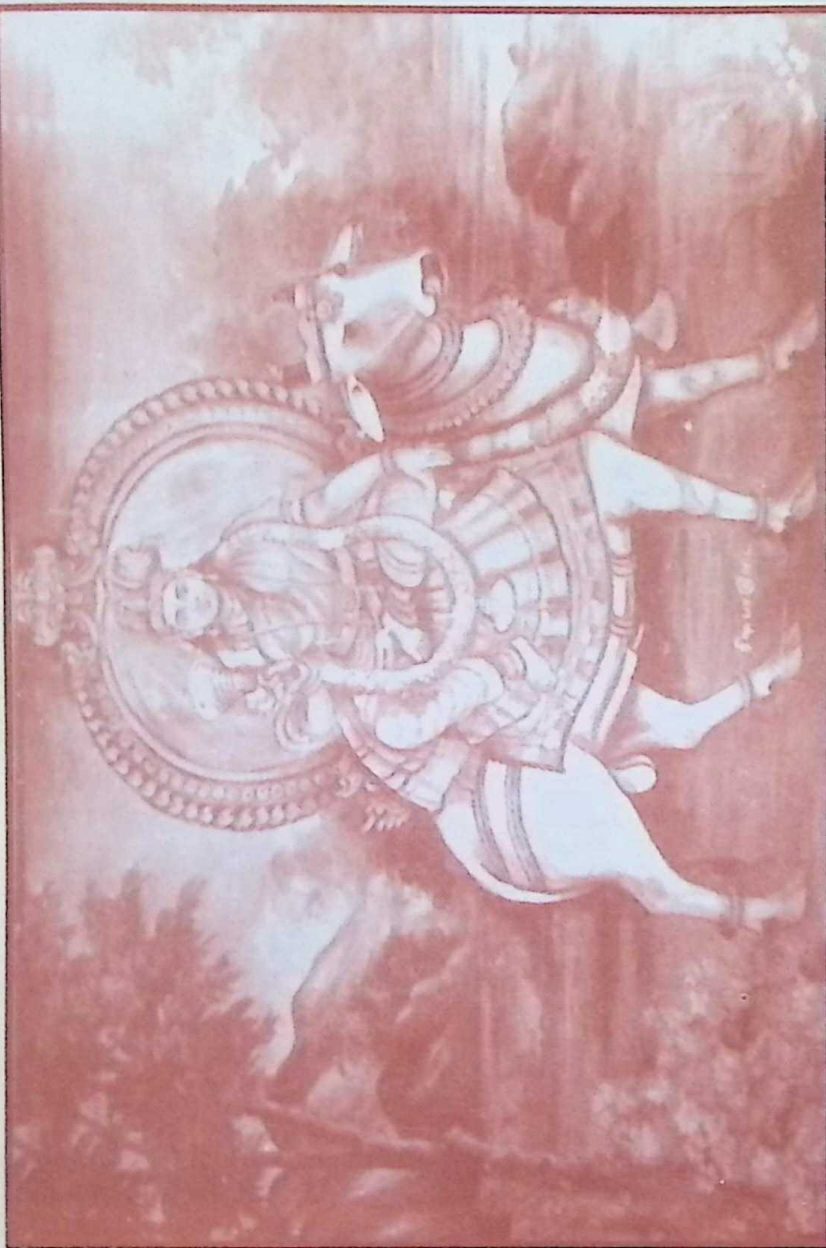
அண்ணாமலையார், செப்புத்திருமேனி,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர், நகரத்தார் கலை

நான்முகன், செப்புத்திருமேனி,
அடிகொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர், நகரத்தார் கலை

துவாரசக்தி, செப்புத்திருமேனி,
ஆட்கொண்டநாதர் கோயில், இரணியூர், நகரத்தார் கலை

ரிஷபருடை - ஓவியம் ஆட்கொண்டநாதர் கோயில்,
இரணியூர், நகரத்தார் கலை

பிரம்ம துர்க்கை

இத்தேவி மேல் வரிசையிலுள்ள நான்காவது கர்ணக் காலிலுள்ள மகா துர்க்கையை அடுத்து காணப்படுகிறது. இத்துர்க்கை தாமரை பீடத்தின் மீது இரு பாதங்களையும் வலக்காலை ஆசனத்தில் மடக்கி இடக்காலையும் மடித்த நிலையில் கொண்டு அர்த்த பத்மாசனத்தில் நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறாள். தேவியின் மேல் வலக்கை அக்கமாலையையும், இடக்கை செண்டியையும் சுத்தரி முத்திரையில் பற்றியுள்ளது. கீழிரு கரங்களும் ஒன்றின் மேல் ஒன்று படிய வைத்து தியான முத்திரையில் காணப்படுகிறது.

இத்துர்க்கையின் முன்புறமுள்ள மூன்று தலைகளிலும் சடை மகுடம் அலங்கரிக்க நான்காவது முகம் பின்புறமாக அமைந்ததால் காட்டப்படவில்லை. இவ்வாறு நான்கு தலைகளோடு அக்கமாலை, செண்டி ஆகிய ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளதால் இதனை பிரம்ம துர்க்கை என அழைக்கின்றனர். சடை மகுடம் அணிந்த துர்க்கையின் ஏனைய அங்கங்களை மகரக்குழைகள், தோள் மாலை, அட்டிகை, மலர் முகப்புடைய காசமாலை, மார்புக்கச்சை, உதரக்கச்சை, பூணூல், கல் பதித்த கேயூரம், முத்துகள் கோர்த்த காப்பு, கைவளை, ஆகிய அணிகலன்கள் அணி செய்கின்றன. நீண்டு ஒடுங்கிய முகமும், அசுன்ற நெற்றியும், வளைந்த புருவமும், எடுப்பான நாசியும், தியானிக்கும் கண்களும் கொண்டு அமைதியோடு இத்துர்க்கை விளங்குகிறது.

மகா துர்க்கை

இவ்வுருவம் அம்மன் சன்னிதியில் வலப்புறம் மேல் வரிசையிலுள்ள நான்காவது கர்ணக்காலில் பிரம்ம துர்க்கையை அடுத்துள்ளது. துர்க்கையின் உருவம் ஆறு கரங்களில் ஆயுதம் தாங்கிக் கீழ்த்திசையை நோக்கி அமைந்துள்ளது. நின்ற கோலத்தில் உள்ள இத்தேவியின் முன் கரங்கள் இரண்டும் வாளையும், கேடயத்தையும் கொண்டுள்ளது. அடுத்த கரங்கள் இரண்டும் அம்பையும், வில்லையும் கடக முத்திரையில் பிடித்துள்ளன. அடுத்துள்ள கரங்கள் சுடரோடு கூடிய சக்கரத்தையும், மழுவையும் பிடித்துள்ளது.

இத்துர்க்கையின் பாதங்களில் பாத சலங்கையும், கால்களில் கால் தண்டையும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை மடிப்புடைய இடைக்கச்சையும், மார்பில் பூணூலும், மேல் வயிற்றில் உதரக்கச்சையும், தனங்களின் மீது எளிமையான மார்புக்கச்சையும், மார்பில் எளிமையான மலர் முகப்புடைய முத்துவடமும், கழுத்தில் அட்டிகையும், முன்கையில் காப்பும்,

மேற்கையில் தோள்வளையும், காதில் மகரக்குழையும், நெற்றியில் திலகமும், பட்டமும், தலையில் உயர்ந்த மகுடமும், மகுடத்தின் மேல் இடப்புறம் பிறைச்சந்திரனும், தலை மாலையும் மகா தூர்க்கையின் அடி முதல் முடி வரை அழகு செய்கிறது.

சிவனது அம்சமான மழுவும், சந்திரனும், விஷ்ணுவின் அம்சமான சக்கரமும், கிரீட மகுடமும் தூர்க்கையின் அம்சமான வாள், கேடயம், அம்பு, வில் ஆகிய ஆயுதங்களும் கொண்டு ஒன்றாக இணைந்த நிலையில் தோற்றமளிக்கும் இத்தேவி 'மகாதூர்க்கை' என அழைக்கப்படுகிறாள். இத்தூர்க்கை நிற்கும் நிலையில் அங்கங்களின் அமைப்பும், பக்கங்களில் விரிந்த ஆயுதங்கள் ஏந்திய கரங்களும், மலர்ந்த முகப்பொலிவும், ஆடை அணிகளின் தன்மையும் கொண்டு நகரத்தார்காலக் கலையாக இதனைக் கருதலாம்.

ஜலதூர்க்கை

இவ்வுருவம் அம்மன் சன்னிதியின் வலப்புறம் மேல் வரிசையில் இரண்டாவது அணியொட்டிக் காலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தேவியின் உருவம் வலதுகாலை தாமரை இருக்கையில் ஊன்றி இடது காலை சற்று முன்வைத்து இடையை வலப்புறமாக ஒடித்து திரிபங்கியாக நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகிறது. தூர்க்கையின் மேல் வலக்கை அம்பையும், இடக்கை வில்லையும் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை முத்தலைச் சூலத்தைக் கடக் முத்திரையில் கொண்டுள்ளது. இடக்கை வேலைப்பாடு மிக்க சங்கை ஏந்தியுள்ளது.

சடை மகுடம், மகரக்குழைகள், அட்டிகை, பதக்கம் கோர்த்த முத்துவடம், மார்புக்கச்சை, தோள் வளை, உதரக்கச்சை, இடைக்கச்சை, கால் காப்பு, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் அழகு செய்கின்றன. தூர்க்கையின் இடையைச் சுற்றிலும் எளிமையான இடைக்கட்டும், முத்துகள் கோர்த்த அரும்புச் சரமுடைய மணியும் ஒளிமிக்க சலங்கைகள் கோர்த்த மலர் முகப்புடைய இடைவாரும், இடையின் பக்கங்களில் விரிந்த ஆடைக்கட்டும் அழகு செய்கின்றன. தலையின் பின்புறம் மலர் முகப்புடைய வட்டமான சிரச்சக்கரம் இத்தேவிக்கு அமைந்துள்ளது.

அம்பிகையின் நீண்டு ஒடுங்கிய முகமும், உயர்ந்த புருவமும், கூர்மையான உற்று நோக்கும் திறந்த கண்களும் எடுப்பான நாசியும், குவிந்த வாயும் பொலிவோடு விளங்குகின்றன.

சூலினி தூர்க்கை

இவ்வுருவம் அம்மன் சன்னிதியின் வலப்புறம் மேல் வரிசையிலுள்ள முதலாவது கர்ணக்காலில் நவதூர்க்கையை அடுத்து

வலப்பாகத்தில் அமைந்துள்ள பீடத்தின் மீது இடது காலை மடித்து வலது காலைத் தொங்கவிட்டு எண் கரங்களுடன் சகாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளது. இத்துர்க்கையின் முன்வலக்கரம் குலத்தண்டைப் பிடித்துள்ளது. எனவே இதனை 'குலினி துர்க்கை' என அழைக்கின்றனர்.

அம்பிகையின் ஏனைய கரங்கள் மேலிருந்து கீழாக அம்பு, அங்குசம், வாள், வில், பாசம், கேடயம், கபாலம் ஆகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கியுள்ளது. காது, கழுத்து, மார்பு, இடை, கால் கைகள் ஆகிய இடங்களில் மகரக்குழைகள், சரடு, அட்டிகை, பதக்கம் கோர்த்த சரம், தோள்வளை, காப்பு, உதர பந்தம், இடைக் கச்சை, கால் தண்டை, ஆகிய அணிகள் துர்க்கையை அழகு செய்கின்றன.

இத்தேவியின் உருவமைப்பு, இருந்தகோலம், முகப்பொலிவு, எண்கரம், ஆயுதங்கள், ஆடை அணிகள் யாவும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இத்துர்க்கையின் பீடத்தை மூன்று சிவகணங்கள் தாங்கி நிற்கிறது. ஏனைய துர்க்கையின் தோற்றத்தை நோக்கும் போது இத்துர்க்கையின் உருவம் வடிவத்தில் சிறியது.

நவதுர்க்கை

இவ்வுருவம் அம்மன் சன்னிதியின் வலப்புறம் மேல் வரிசையிலுள்ள முதலாவது கர்ணக்காலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நவதுர்க்கையின் உருவம் வலது காலை பீடத்தில் ஊன்றி, இடது காலைச் சற்று முன்வைத்து இடையை இடப்புறம் ஒடித்து எண் கரங்களில் பல்வகை ஆயுதங்களைத் தாங்கி நிற்கிறது. எண் கரங்களில் முறையே சக்கரம் - சங்கு, கலப்பை - தடி, தாமரை - அங்குசம், கெண்டி ஆகிய ஆயுதங்களைக் கொண்டுள்ளது. தேவியின் முன் வலக்கரம் வழங்கும் கரமாக அமைந்து வரத முத்திரையில் விளங்குகிறது.

உயர்ந்த சடை மகுடம், இரத்தினப்பட்டம், மகரக்குழைகள், காசமாலை, பதக்கம் கோர்த்த கொத்துச்சரப்பளி, முத்துகள் கோர்த்த பூரிம முகப்புடைய கேயூரம், முத்துவளை, மார்புக் கச்சை, பூணூல், உதர பந்தம், இடைக்கச்சை, இடைமணி, மேகலை, முத்தாரம், குறங்குசெறி, தொடை மாலை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் துர்க்கையின் முடி முதல் அடி வரை அழகு செய்கிறது.

இங்குள்ள ஏனைய துர்க்கைகளின் கழுத்தை அட்டிகை அணி செய்ய நவதுர்க்கை மட்டும் காசமாலை அணிந்திருப்பது குறிக்கத்தக்கது. இது மலர் முகமுடையதாகவும், அதில் தொங்கும் மலர் மொட்டு ஒன்று கோர்த்த நிலையிலும் அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. அவ்வாறே தொடை மீது வீழ்ந்துள்ள தொடைவார் மலர் பதிக்கப்பட்டு தொடை மாலையாகக் காட்சியளிக்கிறது.

திரிபங்கியாக நிற்கும் துர்க்கையின் நின்ற கோலம், நீள் சதுர முகம், அமைதி தவழும் முகப்பொலிவு, பக்கங்களில் விரிந்த எண்தோள்கள், எண் கரங்களில் ஏந்திய ஆயுதங்கள், அளவான அமைப்பு, மேனியின் அழகு, ஆடை அணிகளின் தன்மை யாவும் சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அமைதி தவழும் நிலையில் வடித்துள்ள நகரத்தார்காலச் சிற்பிகளின் சீரிய திறன் போற்றத்தக்கது.

இங்குள்ள அனைத்து துர்க்கையின் தலைகளின் மீதும் தலை மாலை வனப்புடன் வீழ்ந்துள்ளது. இம்மாலைகள் நன்கு தெரியுமாறு சிற்பி இடையில் இடைவெளி கொடுத்து செதுக்கியுள்ள பாங்கு நேரில் காணத்தக்கது. தலைமாலை மட்டுமின்றி கரங்கள் ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களிலும் இடைவெளி கொடுத்து தனித்தனியாகச் செதுக்கியுள்ள பாங்கு அற்புதமான தோற்றத்தை அளிக்கிறது. ஏனைய துர்க்கையின் வடிவங்கள் ஒரே தூணில் அமைக்கப்பட்டிருக்க, ஜல துர்க்கையும் - சூலினி துர்க்கையும் மட்டும் அணியொட்டிக்காலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தேவியர் அனைவரும் உரிய ஆயுதங்களோடு அமைத்துள்ள நகரத்தார் பாங்கு நேரில் காணத்தக்கது.

7. செப்புத் திருமேனிகள்

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயிலில் ஐம்பது செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன. இங்குள்ள செப்புத் திருமேனிகள் நான்கு கால கட்டங்களில் செய்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. பாண்டிய மன்னர்கள் இக்கோயிலைக் கட்டி முதலில் திருப்பணிசெய்த காலத்தில் செய்தளிக்கப்பட்டவை முதல் கால கட்டத்தைச் சேர்ந்தது. இக்கோயிலில் உள்ள நடராசர் திருமேனி இந்தக் காலத்தைச் சார்ந்தது எனலாம். இதனை கி.பி. 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கருதலாம். அடுத்து விஜய நகர மன்னர்கள் காலத்தில் செய்தளிக்கப்பட்டவை. இதனை இரண்டாவது கால கட்டத்தைச் சார்ந்தது எனக் கூறலாம். பத்திரக்காளி அம்மன், அஸ்திர தேவர் ஆகிய படிமங்கள் இந்த காலத்தைச் சார்ந்தவை. இதனை கி.பி. 16 - 17 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கருதலாம். இவை கி.பி. 1511 - இல் செய்தளிக்கப்பட்டவை என இரணிக்கோயில் சாசனம் விரித்துக் கூறுகிறது.

அடுத்ததாக நகரத்தார் காலத்தில் திருப்பணி செய்யத் தொடங்கிய போது செய்தளித்தது. இவை நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணிக் காலத்தினைச் சார்ந்தது. கி.பி. 1875 முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரையிலான இக்காலகட்டத்தில் 12 செப்புத் திருமேனிகள் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. பெரிய பிள்ளையார்
2. சந்திர சேகரர்
3. சந்திர சேகர அம்மன்
4. சிவகாமி
5. சோமாஸ்கந்தர்
6. பிரியாவிடை
7. சண்டிகேசுவரர்
8. பிரதோஷ நாயகர்
9. பிரதோஷ நாயகி அம்மன்
10. சுந்தரர்
11. தனிபும்மன்
12. அஸ்திரதேவர்

இவையனைத்தும் செப்புக்கலவையால் முழுதும் கனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை செம்பொன் நிறத்தில் ஒளிர்கின்றன. இவை நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்களின் படிமக்கலையின் திறத்தை வெளிப்படுத்துபவை. வார்ப்புக்கலையில் அவர்களுக்குரிய திறத்தையும் அனுபவ அறிவையும் வெளிப்படுத்துபவை. இந்தச் செப்புத் திருமேனிகளில் காணப்படும் மகுடம், கேசபந்தம், கரண்ட மகுடம், மகர - பத்ர குண்டலங்கள், கண்ட சரம், சரப்பனி, சரடு, பதக்கம், அட்டிகை ஆகிய சுழுத்தணிகள், கைகளிலுள்ள மழு - மான், அங்குசம் - பாசம், நீலோற்பலம் - தாமரை ஆகிய ஆயுதங்கள், மலர்கள் ஆகிய அனைத்தும் முந்தைய நகரத்தார் காலக் கலைப்பாணியை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அடுத்ததாக நகரத்தார் இக்கோயிலை இரண்டாவது முறையாகத் திருப்பணி செய்தபோது செய்தளிக்கப்பட்டது. இது கி.பி. 1930 முதல் 1944 ஆண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்தது. இக்காலத்தில் நகரத்தார்களால் 35 திருமேனிகள் செய்தளிக்கப் பட்டுள்ளன.

1. துவார விநாயகர்
2. கூத்தாடும் விநாயகர்
3. தட்சிணாமூர்த்தி
4. சனகாதி முனிவர்கள்
5. நால்வர்
6. அண்ணாமலையார்
7. பிரம்மா
8. துர்க்கை
9. தண்டாயுத பாணி
10. சுப்பிரமணியர்
11. வள்ளி
12. தெய்வயானை
13. முத்துஸ்கந்தர்
14. வீரபாகு
15. பிட்சாடனர்
16. பைரவர்
17. சுக்கிரவார அம்மன்
18. போகசக்தி
19. பள்ளியறைச் சொக்கர்

20.பள்ளியறை அம்மன்

21. அப்பர்

22.மாணிக்கவாசகர்

23.சுந்தரர்

24.ஞானசம்பந்தர்

25.துவார பாலகர்கள் இருவர்

26.துவார சக்திகள்

27.பத்ம லிங்கம்

28.பசுபதீஸ்வரர்

29.நந்தி

30.பலிபீடம்

31. கண்ணாடி

மற்றும் நீலமேகப்பெருமாள் கோயிலில் உள்ள திருமால், திருமகள், நிலமகள் ஆகிய செப்புத் திருமேனிகளும் நகரத்தாரின் நான்காவது காலகட்டத்தில் செய்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றை நகரத்தார் காலக் கலைச்செல்வங்களாகக் கருதலாம்.

இக்கலைச் செல்வங்களில் பத்ம லிங்கம், பசுபதீசுவரர் ஆகிய இரண்டு மட்டும் செப்புத்தகட்டில் வெட்டப்பட்டவை. ஏனைய 32 திருமேனிகளும் செப்புக்கலவையால் கனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இவை வெண்கல நிறத்தில் நேர்த்தியான அழகுடன் திகழ்கிறது. இவற்றின் ஆடை அணிகளின் அமைப்பு, ஆயுதங்களின் நேர்த்தி, அங்கங்களின் அமைப்பு, அளவு, முகப்பொலிவு ஆகியவை அனைத்தும் பிற்கால நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இக்கால கட்டத்தில் தமிழகத்தில் வேறு எங்கும் காண முடியாத அளவு தட்சிணாமூர்த்தி, சனகாதி முனிவர்கள், அடிமுடி காணா அண்ணலான லிங்கோத்பவர், நான்முகன், துர்க்கை ஆகிய செப்புத் திருமேனிகளை தேவகோட்டத்தில் அமைத்துப் புதுமை செய்து உள்ளனர். நகரத்தார்கள் செய்தளித்த இத்திருமேனிகளின் பீடங்களில் உள்ள கம்பிகளிலும் அச்சிலைக்குரிய முதலெழுத்தைப் பொறித்துள்ளமை இவர்களின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக முத்துஸ்கந்தருக்கு 'மு' என்றும், வயிரவருக்கு 'வ' என்றும், பிட்சாடனருக்கு 'பி' என்றும், மானுக்கு 'மா' என்றும், குள்ள கணத்திற்கு 'கு' என்றும், வீரபாகுவுக்கு 'வீ' என்றும், தனியம்மனுக்கு 'த' என்றும் முதலெழுத்தைப் பொறித்துள்ளனர். இது இச்செப்புத் திருமேனிகளை எளிதில் அடையாளம் காட்ட

உதவுகிறது. இவர்கள் தங்கள் பேரிலும், சொந்தமான பொருள்களிலும் முதலெழுத்தை இடும் பழக்கத்தை இவர்கள் தங்கள் வார்த்து வழங்கிய கலைச்செல்வங்களிலும் பொறித்துள்ளமை இவர்களின் கலைத்திறனை எளிதில் அடையாளம் காண உதவுகிறது. இக்கால கட்டத்தில் விஜய நகர மன்னர்களுக்குப் பிறகு கோயில்களில் துவார பாலகர்கள், துவார சக்திகளின் படிமங்களை நகரத்தார்கள் மட்டுமே செய்தனித்துள்ளனர். இப்பெருமை இவர்களுக்கே உரியது.

பாண்டியர் காலக் கலைச்செல்வங்கள்

இக்கோயிலில் சில பழைய செப்புத் திருமேனிகள் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படாத நிலையில் 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை இருந்துள்ளன. அவற்றில் தற்போது நடராஜர் படிமம் மட்டும் நாம் காணுமாறு எஞ்சியுள்ளது. ஏனைய வரலாற்றுத் தொன்மை மிக்க படிமங்கள் இங்கு காணப்படவில்லை. இந்நூற்றாண்டில் முற்பகுதி வரை இருந்த அச்சிலைகள் சிலவற்றை இக்கோயிலில் காண்கிறோம். அச்சிலைகள் இப்போது கோயிலில் இருந்தால் இன்னும் இக்கோயிலின் பழைமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். தற்போது எஞ்சியுள்ள பழைய சிலைகளில் நடராஜர் உருவம் குறிப்பிடத்தக்கது. இது கி.பி. 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப்பகுதியைச் சார்ந்தது. இதன் தேவியாகிய சிவகாமி அம்மன் படிமம் காணப்படவில்லை.

நடராஜர்

இக்கோயிலில் உள்ள பழைமையும் புகழும் உள்ள சிலைகளில் இவ்வருவம் குறிப்பிடத்தக்கது. புகழ் பூத்த பாண்டிய மன்னர்கள் இப்பகுதியை ஆண்டபோது இங்கு கோயில் எடுத்து ஏராளமான சிற்பங்களையும், செப்புத் திருமேனிகளையும் தோற்றுவித்து மகிழ்ந்துள்ளனர். காலத்தினால் இவை மறைந்து இன்று ஒரு சிலவே எஞ்சியுள்ளன. அவற்றில் இக்கோயிலில் உள்ள ஆடும் பெருமானின் படிமமும் ஒன்று. இது கலையழகு மிக்கது. ஐம்பொன் கலவையால் கனமாக வார்க்கப்பட்ட இத்திருமேனி பொன் நிறத்தில் அமைந்து வனப்பூட்டுகிறது.

உயர்ந்த தாமரை இருக்கையின் மீது வீழ்ந்து கிடக்கும் முயலகன் மீது வலது திருவடியை குறுக்காக ஊன்றி இடது காலைத் தூக்கி ஆடும் நிலையில் நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறது. ஆடும் பெருமானின் மேல் வலக்கை ஒலி மிக்க உடுக்கையைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை டமரு முத்திரையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. மேல் இடக்கை எரி தழலை அர்த்தசந்திர முத்திரையில் ஏந்தியுள்ளது. பெருமானின் கீழ்வலக்கை மார்புக்குக் குறுக்கே நீண்டு

வேழ முத்திரையில் அமைந்து அபயமளிக்கிறது. குட்டையான முதிர்ந்த நாகம் ஒன்று ஆடும் பெருமானின் முன் வலக்கையை தன் வாலால் சுற்றிக்கொண்டு பக்கங்களில் திரும்பிப் படமெடுத்து ஆடுகிறது.

இவ்வாறு முத்திரைக் காட்டி ஆடும் பெருமானின் கைகள் நான்கும் வனப்போடு காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆடும் கூத்தனின் உள்ளங்கையில் மெல்லிய ரேகைகள் மலர் போன்று பொறிக்கப் பட்டுள்ளது. தலையில் சடை மகுடமும், பின் தலையில் விரிந்த மலர் வடிவில் சிரச்சக்கரமும் அலங்கரிக்கிறது. பொதுவாக ஆடும் பெருமானின் தலையின் பக்கங்களில் காணும் விரிசடைகள் இங்கு காணப்படவில்லை. அவ்வாறே கொக்கிறகு அணி செய்யும் தலைக்கோலமும் இங்கு காட்டப்படவில்லை. இளம் பிறையும், நாகமும், ஊமத்தம் பூவும், எருக்கும் அணி செய்யும் மகுடமும் இங்கு இல்லை. ஆனால் நீண்ட சடை முடியை உயர்ந்த மகுடமாக்கி அதன் முன் புறத்திலும் பக்கவாட்டிலும் மலர்ந்த பூரிமங்களைப் பதித்து எழில் மிக்க தலைக்கோலமாக அழகு படுத்தியுள்ளனர் பாண்டியர் காலச் சிற்பிகள்.

தலையின் பின்புறம் அணி செய்யும் சிரச்சக்கரம் பதினாறு இதழ்களைக் கொண்டு பாங்குற விளங்குகிறது. அதில் முத்துக்குஞ்சங்கள் சரிந்து அழகு செய்கின்றன. பின் தோள்களை யொட்டி தாழ் சடைமுடி வனப்போடு சுருண்டு காட்சியளிக்கிறது. நெற்றியைச் சுற்றிலும் இரத்தினப்பட்டம் அழகு செய்கிறது. செவிகளின் மேல் செவிப்பூக்கள் செருகப்பட்டுள்ளன. வலது காது அணியின்றி நீண்ட தொள்ளைக்காதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடது காதில் வட்டமாகச் சுருண்ட ஓலைக்குழைகள் அலங்கரிக்கிறது.

ஆடும் கூத்தனின் திரண்ட தோள்கள் தோள் மாலையின்றி எளிமையாக அமைந்துள்ளது. கழுத்தில் முத்தாரம் ஒன்றும், கற்கள் பதித்த இரட்டை வடச் சரப்பளி ஒன்றும் அழகு செய்கின்றன. இடது தோளிலிருந்து ஓடி வரும் பூணூல் கீழ் வயிற்றை அடைந்து பின் முதுகில் ஏறிச் செல்கிறது. மேல் வயிற்றில் நடுவே உந்தி, பிறை வடிவத்தில் வெட்பப்பட்டுள்ளது. இடையிலிருந்து மேல் தொடை வரை உடலை ஒட்டி தோலாடை அமைந்துள்ளது. ஆடையின் விளிம்புகள் கீழ்த்தொடையைச் சுற்றிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இடையைச் சுற்றிலும் அரைப்பட்டிகையும், மலர்க்கச்சையும், இடைவாரும், எளிய வேலைப்பாட்டோடு அலங்கரிக்கிறது. இடையின் முன் பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும் சிறிய கொசுவங்கள் செருகப்பட்டு வனப்போடு வெளிப்பட்டுள்ளன. இடது முழங்காலில் மெல்லிய கிண்கிணி காட்டப்பட்டுள்ளது. அதில்

கோர்க்கப்படும் ஒற்றை மணி இல்லாமல் எளிமையாக உள்ளது. இறைவனின் திருப்பாதங்களில் பாதசரமும், மெல்லிய பாடசுமும் அலங்கரிக்கின்றன. திருவடியின் பெருவிரலில் மிஞ்சி காட்டப்பட்டுள்ளது.

சிவபெருமானின் அகன்ற நெற்றியில் மூன்றாவது கண் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விறைவனின் ஒளி மயமான முகத்தில் பெருமிதமான புன்னகை வெளிப்படுகிறது. சுழுத்தை இடப் புறமாகத் திருப்பி மிடுக்காகப் பார்க்கும் நிலையில் இத்திருமேனி காட்டப்பட்டுள்ளது.

உயர்ந்த புருவமும், திறந்த கண்களும், எடுப்பான நாசியும், ஒளி மயமான முகமலரில் குமிழ் சிரிப்பும், எழிலாக ஒடுங்கிய கன்னமும், வனப்புடும் முகவாயும், திரண்ட தோள்களும், விரிந்த மார்பும், அளவான அங்கங்களும் மிகக் சுவனமாக வார்க்கப்பட்டு வனப்போடு விளங்குகிறது. ஒளி மிக்க அனலையும், ஒலி மிக்க உடுக்கையையும் பற்றி நான்கு சுரங்களை வீசியாடும் அண்ணலின் வேகம் ஒவ்வொரு அசைவிலும் காணப்படுகிறது. இச்சிவனின் ஆடும் அழகும், அங்கங்களின் அசைவும், அழகிய தலைக்கோலமும், மிடுக்கான பார்வையும், ஆடைஅணிகளின் தன்மையும் சிலையின் சீரிய கலைத்திறனில் வெளிப்படுகிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 80 செ.மீ. உயரமும், 22 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. பீடத்துடன் 112 செ.மீ உயரமும், திருவாசியுடன் 145 செ.மீ. உயரமும் கொண்டு வார்க்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றிலும் உள்ள திருவாசி வட்டவடிவில் 21 தீச்சுடர்களுடன் காணப்படுகிறது. இதன் கீழ்ப்பீடமும், திருவாசியும் இந்நூற்றாண்டில் நகரத்தாரால் செய்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆடும் பெருமானின் கீழ் ஆணவம் அடங்கிய முயலகன் வீழ்ந்து கிடக்கிறான். அவனது வலக்கை தரையில் ஊன்றியுள்ளது. இடக்கை ஆடும் கூத்தனின் திருவடியை ஒட்டிப் படமெடுத்தாடும் பெரும் நாகத்திற்கு நாக முத்திரைக் காட்டுகிறது. இங்கு முயலகன் தலையில் ஐடாமகுடம் காட்டப்படவில்லை. ஆனால் நெற்றியைச் சுற்றிலும் உருளை வடிவமான கண்ணி மாலை காட்டப்பட்டுள்ளது.

அஸ்திர தேவர்

பத்ம பீடத்தின் மீது செங்குத்தாக உயர்ந்து நிற்கும் தூணின் மேல் உள்ள பலகையில் முத்தலைச் சூலமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. தூணின் கால், தாமரைக் கட்டு, கலசம், தாடி, கும்பம், இதழ், பலகை யாவும் சோழர்கள் காலத்திய தூணின் கலைப்பாணியில் அமைந்து காணப்படுகிறது. இக்கோயிலின் பழையமையான சிற்ப படிமங்களில் இதுவும் ஒன்று. இது பஞ்சலோகத்தால் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. காலம் கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். இப்படிமம் பண்டை நாளில்

ஆண்டு தோறும் சித்திரைத் திங்களில் நடந்த பத்து நாள் உற்சவத்தில் உலாவாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்படிமம் 38 செ.மீ. உயரமும், 13.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பத்திரக்காளி

நிற்கும் நிலையில் உள்ள காளியின் திருமேனி நான்கு கரங்களுடன் திகழ்கிறது. காளியின் தலையைச் சுற்றிலும் விரிந்த கூடர் மகுடம் அழகு செய்கிறது. மகுடத்தின் வலப்புறம் ஆடும் நாகம் ஒன்றும், இடப்புறத்தில் இளம் பிறை ஒன்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. மகுடத்தின் முன்புறம் மலர் பூரிமம் ஒன்று அழகு செய்ய நெற்றியைச் சுற்றிலும் இரத்தினப்பட்டம் வனப்பூட்டுகிறது. வலது நீள் செவியில் மகரக்குழையும், இடது செவியில் வட்டமான ஓலைக்குழையும் அலங்கரிக்கின்றன. கழுத்தில் பொட்டுமணி ஒன்றும், முத்தாரம் ஒன்றும், பொன்சரடு ஒன்றுமாக முன்று அணிகள் அழகுசெய்கின்றன. கழுத்தணியின் குஞ்சங்கள் முன்தோள்களில் வீழ்ந்து வனப்பூட்டுகின்றன.

எடுப்பாகத் தோன்றும் தேவியின் மார்பில் கச்சையில்லை. இடது தோளிலிருந்து வெளிப்படும் பூணூல் மார்பின் குறுக்கே விழுந்து கீழ் வயிற்றை அடைந்து மேலேறுகிறது. தோளில் தோள் மாலை காட்டப்படவில்லை. மேற்கைகளில் மணிகள் கோர்த்த கேயூரம் என்னும் தோள்வளையும், முன்கையில் முத்துவளையும் அழகு செய்கின்றன. இடையிலிருந்து கீழ்த் தொடைவரை உடலை ஒட்டிய இடைக்கச்சையும், இடையின் பக்கங்களில் சரிந்துத் தொங்கும் ஆடைக்கட்டும் வனப்பூட்டுகிறது. இடையைச் சுற்றிலும் மேகலை அணி செய்ய முன் இடையில் இடைக்கட்டு அலங்கரிக்கிறது. தொடையின் மீது முத்துத் தாமங்களின் வனப்பும், பாதங்களில் பாத சரங்களும் அணி செய்கின்றன.

இக்காளியின் மேலிரு கைகள் திரிசுலத்தண்டையும், பாசக்கயிற்றையும் பற்றியுள்ளன. கீழ்வலக்கை அபய கரமாக அமைந்து விளங்க இடக்கை கபால கிண்ணத்தை ஏந்தியுள்ளது. இப்படிமம் பஞ்சலோகக் கலவையாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது.

காளியின் நீண்டு மெலிந்த உடலும், ஒடுங்கிய முகமும், திலகமிட்ட நுதலும், உயர்ந்த புருவமும், திறந்த கண்களும், நீண்ட நாசியும், மெல்லத்திறந்த வாயும், கடைவாயில் வெளிப்படும் கூரிய கோரைப் பற்களுடன், சங்கை ஒத்த திரண்ட கழுத்தும், விரிந்த மார்பும், வனப்பூட்டும் தனங்களும் நீண்ட கைகளும், அளவான அங்க அமைப்பும், வச்சிர இடையும், நாபியும், நீண்ட கீழ் உடலும் கொண்டு சம பங்கத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிமம் முந்தைய நகரத்தார் படிமக்கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இப்படிமத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமும் கலை வளத்தின் அழகுடன்

மிளிர்கிறது. இது கி.பி.16 - ஆம் நூற்றாண்டின் காலத்தைச் சார்ந்தது. இதன் பீடம் மட்டும் பிற்கால நகரத்தாரால் செய்தனிக்கப் பட்டுள்ளது.

இவ்வூர் பத்திர காளியம்மன் கோயிலுக்குரிய இச்சிலை சிவன் கோயிலில் வைக்கப்பட்டு ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் உற்சவங்களின் போது கிராமத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விழா நடத்தப்படுகிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 69 செ.மீ. உயரமும், 14 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சந்திரசேகரர்

சிவபெருமானது அனுக்கிரக மூர்த்தமான சந்திர சேகர மூர்த்தி ஆகம நூல்கள் கூறுவதைப்போல முக்கண்ணும், மானும் - மழுவும் தாங்கிய மேலிரு கைளும், அபய - வரதமளிக்கும் கீழிரு கைகளும் கொண்டு வார்க்கப்பட்டுள்ளது. சந்திரசேகர பெருமான் என கூறுவதற்கேற்ப உயர்ந்த சடை மகுடத்தில் இளம் பிறைச்சந்திரனைச் சூடி நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார்.

சடைமுடி, சிரச்சக்கரம், இரத்தினப்பட்டம், மகரக்குழை, ஓலைக்குழை, கண்டிகை, சரம், சரப்பளி, கேயூரம், காப்பு, பூனூல், உதரக்கச்சை, இடைக்கச்சை, சிம்மமுகக்கச்சை, அரைப்பட்டிகை, இடைக்கட்டு, குறங்குச் செறி, கழல் ஆகியவை இத்திருமேனியை அலங்கரிக்கிறது.

இறைவனின் நீண்ட உடல்வாகும், நிமிர்ந்த தோள்களும், விரிந்த மார்பும், பெருமிதமான பார்வையை வெளிப்படுத்தும் மலர்ந்த கண்களும், எடுப்பான முக்கும், வட்ட வடிவமான நெற்றிக்கண்ணும் படிம அளவு முறைப்படி வார்க்கப்பட்டுள்ளது. உத்தம தசதாளத்தில் அமைந்த நுட்ப அளவும், வார்ப்பும், வனப்பும் நகரத்தார் கலையை அடையாளம் காட்டுகிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 68 செ.மீ. உயரமும், 13.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சந்திரசேகர அம்மன்

சந்திரசேகரர் அருகில் தனியாக இரு கரங்கள் கொண்ட தேவி தாமரை இருக்கை மீது நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறாள். தேவி வலது கரத்தைத் தாமரை மலரை தாங்கும் பாவனையில் கொண்டும், இடது கரத்தைத் தாழ் கரமாகக் கொண்டும் தோற்றமளிக்கிறாள். இவளது தலையில் உயர்ந்த கேசபந்தம், சிரச்சக்கரம், இரத்தினப்பட்டம், செவிப்பூக்கள், மகரக்குழை, கண்ட சரம், இரட்டை வட பொற்சரம், தோள்வளை, கைக்காரை, முத்துவளை, மோதிரம், பூனூல், சிம்மமுகக் கச்சை, முத்துத்தாமம், இடைக்கட்டு மற்றும் காலில் தண்டை ஆகிய அணிகள் அழகு செய்கின்றன.

அம்பிகையின் வட்ட முகமும், தூக்கிய புருவமும், விரிந்த இமையும், மலர்ந்த கண்களும், கூரிய மூக்கும், மெல்லத் திறந்த இதழ்களும், குறுகிய சுழத்தும், விரிந்த மார்பும், பருத்த இடையும், நெடிய உடல் வாகும் அழகோடு கொண்டு வனப்போடு விளங்குகிறது.

இப்படிமத்தின் மார்பில் கச்சை இல்லை. சிவபெருமானின் திருவாசியின் அமைப்பினை ஒத்துத் தேவியின் திருவாசி அமைந்துள்ளது. செப்புக்கலவையால் முழுதும் கனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ள இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 59 செ.மீ. உயரமும், 12 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

உமா சகீத சந்திரசேகரர்

உமையின்றி தனித்து நிற்கும் சந்திரசேகரர் 'கேவல சந்திரசேகரர்' என்றும், உமையுடன் தோன்றும் சந்திரசேகரர் 'உமாசகித சந்திரசேகரர்' என்றும், உமை தழுவிய அண்ணல் 'ஆவிங்கன சந்திரசேகரர்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

இரணியூரில் உள்ள உமாசகித சந்திரசேகரர் தாமரை இருக்கை மீது நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் உமாதேவியுடன் காட்சியளிக்கிறார். இறைவனின் மேலிரு கரங்கள் மழுவையும் - மானையும் தாங்கி நிற்க, கீழிரு கைகள் அபய - சிம்ம கர்ண முத்திரையிலும் அமைந்து விளங்குகிறது.

சடைமுடி தலையிலும், சிரச்சக்கரம் பின் தலையிலும், இரத்தினப்பட்டம் நெற்றியிலும், திலகத்தை ஒத்த முன்றாவது கண் நெற்றி நடுவிலும், மகரக்குழைகள் காதிலும், கண்ட சரம் சுழுத்திலும், பொன்சரடு மார்பிலும், கேயூரம் தோளிலும், காப்பு முன்கையிலும், உதரக்கச்சை மேல் வயிற்றிலும், தண்டை கால்களிலும் அழகு செய்கிறது. இடுப்பில் இருந்து தொடை வரை இடைக்கச்சையும், பக்கங்களில் சரிந்த ஆடைக்கட்டும் காட்டப்பட்டுள்ளன. முழுவதும் செப்புக்கலவையால் ஆன இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 41 செ.மீ. உயரமும், 8.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சிவபெருமானின் இடப்புறத்தில் தாமரை இருக்கையின் மீது இரண்டு கரங்களுடன் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் உமாதேவி காட்சியளிக்கிறாள். உமையின் வலக்கை நீலோற்பல மலரை ஏந்தியும், இடக்கை மூங்கிலை ஒத்து தாழ்கரமாக அமைந்தும் விளங்குகிறது. உயர்ந்த கேசபந்தம், சிறிய சிரச்சக்கரம், இரத்தினப்பட்டம், மகரக்குழை, தோள்மாலை, பொன்சரடு, முத்துமாலை, பூணூல், தோள்வளை, கடகம், காப்பு, கைவளை, மோதிரம், இடைக்கச்சை, தண்டை ஆகிய அணிகலன்கள் உமை

அன்னையை அழகு செய்கிறது. இச்சிலையின் மகுடம், முகப் பொலிவு, அங்கங்களின் அமைப்பு, ஆடை அணிகலன்கள் யாவும் கவனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 37 செ.மீ. உயரமும், 7.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. சிவனும் உமையும் உமாசகித சந்திரசேகர மூர்த்தியாக ஒரே பீடத்தில் தோன்றும் இச்சிற்பப் படைப்பினை 'ஸ்ரீபலி நாயகர்' என அழைத்து வருகின்றனர். ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் திருவிழாக்காலங்களில் இதனை வீதி உலாவாகப் புறப்பாடு செய்வர். முழுதும் கனமாக வார்க்கப்பட்ட இத்திருமேனிகள் நகரத்தார் காலத்துக் கலை வளத்தை வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளது.

சோமாஸ்கந்தர்

குழந்தையான முருகப்பெருமானுடன் சிவபெருமானும், அம்பிகையும், அம்மை - அப்பனாகத் தோன்றும் காட்சியாகும். இதனைக் கவினுற செம்பிலே வார்த்து வடித்துள்ளனர் நகரத்தார் காலச் சிற்பிகள்.

சிவபெருமான்

தாமரை இருக்கை மீது சுகாசனத்தில் நான்கு கரங்களுடன் காட்சி தருகின்றார். சிவனது மேற்கைகள் மழவும் - மானும் தாங்கி நிற்க, கீழிரு கரங்கள் அபய - சிம்ம கர்ண முத்திரையில் அமைந்து விளங்குகின்றன. உயர்ந்த சடை மகுடம் தலையிலும், சிரச்சக்கரம் பின் தலையிலும், இரத்தினப்பட்டம் நெற்றியிலும், மகர - பத்திரக் குழைகள் காதுகளிலும், கண்டிகை, சரப்பளி, சரடு கழுத்திலும் கேயூரம் தோள்களிலும், முத்துவளை முன்கையிலும், பூணூல் மார்பிலும், கச்சை மேற்பயிற்றிலும், சிம்மமுகக் கச்சை இடையிலும், கிண்கிணி முழங்காலின் கீழுமாக சிவபெருமானின் முடி முதல் அடி வரை அணிகலன்களாக அமைந்து காட்சியளிக்கிறது.

சதுரமான பரந்த முகம், அகன்ற நெற்றி, அதில் காட்டப் பட்டுள்ள மூன்றாவது கண், வில்லைப்போல வளைந்த புருவம், திறந்த கண்கள், நேரிய பார்வை, எடுப்பான நாசி, மெல்லப் பிரிந்த உதடுகள் யாவும் 'கொண்டு அழகிய முகப்பொலிவோடு சிவபெருமான் விளங்கக் காணலாம். இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 77 செ.மீ. உயரமும், 21 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

மீரியாவீடை

சிவபெருமானது இடப்புறம் அமர்ந்துள்ள அம்பிகை என்றும், பிரியாமல் இறைவனது அருகிலேயே அமர்ந்துள்ளதால் பிரியாவீடை என அழைக்கப்படுகிறாள். தேவி தாமரை இருக்கை மீது வலதுகாலை மடித்து இடது காலைத் தொங்கவிட்டு இருந்த

கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறான். தேவியின் வலதுகை சிம்ம சுர்ண முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. இடக்கை வழங்கும் சுரமாக வரத முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. பாத சரம், தண்டை, இடைக்கச்சை, பூணூல், சரப்பளி, சுண்ட சரம், பொட்டுமணி, தோள்வளை, கேயூரம், கைவளை, காப்பு, மோதிரம், மகரக்குழைகள், இரத்தினப் பட்டம், கேசபந்தம், சிரச்சக்கரம் ஆகிய அணிகலன்கள் உமை அன்னையை பாதம் முதல் கேசம் வரை அணி செய்கின்றன.

அன்னையின் கேசபந்தம் உயர்ந்து விளங்குகிறது. மார்பு மீது மார்புக்கச்சை காட்டப்படவில்லை. இடையிலிருந்து முழங் காலுக்குக் கீழ்வரை இரட்டை மடிப்புடைய கச்சை கீழாடையாக நீண்டுள்ளது.

சதுரமான பரந்த முகம், திலகம் தரித்த நுதல், தூக்கிய புருவம், நீள்நாசி, அருள் பொழியும் கண்கள் யாவும் அன்னையின் அழகுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கின்றன. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 66 செ.மீ. உயரமும், 17 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சிவனும் உமையும் தாமரைப் பீடத்தின் மீது உடல் ஒட்டாதவாறு பீடத்தில் இடைவெளி விட்டு நன்றாகத் தெரியும் வகையில் வார்ப்பிலே அமைக்கப்பட்டு இருக்கும் விதம் நகரத்தார் காலச் சிற்பிகளின் சீரிய கைத்திறனை வெளிக்காட்டும். இதனை பீடத்திற்குக் கீழ் உடலுக்கும், இடையே முன்னும் பின்னும் இணைப்புக் கம்பிகள் கொடுத்து அமைத்துள்ளனர். இதனால் இறைஉருவங்கள் சற்று முன்னோக்கி வனப்புடன் அமைந்துள்ளது. இம்முறையால் உருவத்தையும் பீடத்தையும் ஒரே வார்ப்பில் வடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இத்தகைய வார்ப்பு முறையை முந்தைய காலங்களில் காண்பது அரிது.

குகன்

ஏலவார்குழலி இறைவியான உமைக்கும், எம்பிரானான சிவபெருமானுக்கும் இடையில் பாலகனாகிய குழந்தை முருகன் இரு கைகளில் தாமரை மலரை ஏந்தி நின்று விளையாடும் கோலத்தில் கவினுறக் காட்சி அளிக்கிறான். கந்தனின் சிறிய தலையை சுரண்ட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. கழுத்தில் பொற்சரமும், சுண்ட சரமும் பொலிவூட்டுகிறது. மார்பில் சன்னவீரமும், இடையில் மணிச் சதங்கைகள் கோர்த்த அரைஞாண் அழகு செய்கிறது. காலில் வீரக்கழல்கள் அணி செய்கின்றன. செம்பிலே வார்க்கப்பட்ட இவ்வுருவம் சீரிய கலைத்திறனோடு திகழ்கிறது. நகரத்தாரின் கலைத்திறன் இப்படிமங்களில் நன்கு மிளிரக் காண்கிறோம். இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 26 செ.மீ. உயரமும், 7 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. குழந்தை முருகனை தனியே பீடத்தில் வார்த்து மூல பீடத்தில் இணைத்துள்ளனர்.

சிவன் - உமை - ஸ்கந்தன் ஆகிய சிறிய இறை குடும்பத்தை அளவோடும் அழகோடும் ஆடை அணிகளோடும் செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள் வடிவமைத்துள்ளமை நேரில் கண்டு போற்றுதற்குரியது. வார்ப்பிலே வடித்துள்ள சோமாஸ்கந்தரின் இத்தெய்வீகக் குடும்பம் நகரத்தார் காலக் கலைத்திறனுக்கு சீரிய எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

தனி அம்மன்

சோமாஸ்கந்தரின் அருகில் உமை அன்னை தாமரை இருக்கையின் மீது இடையை வலப்புறமாக ஒடித்து திரிபங்கியாகத் தனித்து நின்று காட்சியளிக்கிறாள். இச்செப்புத் திருமேனியை தனி அம்மன் என அழைப்பர். தேவியின் வலக்கை கடக முத்திரைக் காட்டி இடக்கை தாழ்கரமாக விளங்குகிறது. தண்டை, சிம்ம முகக் கச்சை, இடையைச் சுற்றிலும் இடைக்கட்டு, முத்து வடம், மேகலை, தொங்கும் தாமம், புரிநூல், இரட்டைவட பொற்சரம், கண்டிகை, பரியகம், சூடகம், கைவளை, கடகவளை, தோள்வளை, மகரக் குழைகள், செவிப்பூக்கள், இரத்தினப்பட்டம், கேசபந்தம், சிரச் சக்கரம் ஆகியவை உமை அன்னையின் பாதம் முதல் இடை, மார்பு, கழுத்து, கைகள், காதுகள், நெற்றி, தலை ஆகிய பகுதிகளிலும் அழகு செய்யக் காண்கிறோம். அங்கங்களின் அமைப்பும் ஆடைகளின் தன்மையும் கவனமாகவும், கலை உணர்வோடும் வார்க்கப் பட்டுள்ளன.

அழகிய முகமும், தூக்கிய புருவமும், திறந்த கண்களும், மலர்ந்த விழிகளும், எள்பூ நாசியும், குவிந்த இதழ்களும், சங்கை ஒத்த திரண்ட கழுத்தும், மூங்கிலணையத் தோளும், தாழ் கரமும், கச்சை இல்லாத மார்பும் தனங்களின் இடையே ஆறாக ஓடும் புரிநூலும், வனப்போடு வளைந்த பிடிஇடையும், பதிந்த உந்தியும் பாங்காக அமைக்கப்பட்டு காண்போரை பக்திப்பரவசத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. இச்சிலையின் அமைப்பும் ஆடை அணிகளின் தன்மையும் இச்சிலையின் காலத்தை நன்கு அறிந்துக்கொள்ளும் வகையில் துணை செய்கின்றன. முழுதும் செம்பிலே வார்த்தப்பட்ட இச்சிலை செட்டிநாட்டு சிற்பிகளின் வார்ப்புக்கலையின் வெளிப் பாடாகத் திகழ்கிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 85 செ.மீ. உயரமும், 17.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சிவகாமீ

அண்ட சராசரங்களின் இயக்கமே இறைவனின் திருக்கூத்து. அக்கூத்தே நடராசரின் திருநடனமாகும். ஆடல் கலையின் நாயகனான சிவபெருமான் ஆடிய இந்நாட்டியத்திற்கு இயற்கை இன்றியமையாப் பெருளுகிறது. இந்த இயற்கையே சிவகாமீ என்ற அழகிய பெண் வடிவமாக தேவியை சித்திரித்துள்ளது. எனவே

சிவபெருமான் ஆடும் இக்கூத்தின்போது எப்போதும் நாணத்துடன் ஓயிலாக அருகிலேயே தேவியின் படிமம் அமைந்திருக்கும்.

அவ்வாறே இரணியூரின் நடராசர் படிமத்திற்கு அருகில் சிவகாமியின் படிமமும் அமைந்துள்ளது. அவளது வலக்கை மலரைப் பிடிக்கும் பாவனையில் அமைந்தும் இடக்கை எழிலாக நீண்டும் தாழ்கரமாக அமைந்துள்ளது. தேவியின் முடி முதல் அடிவரை கேசபந்தம், சிரச்சக்கரம், மகரக்குழைகள், மங்கல நாண், பொன் சரடு, பூணூல், தோள் வளை, காப்பு, கடகம், சிம்ம முகப்புடைய இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம், மிஞ்சி, மெட்டி ஆகிய அணிகள் அழகு செய்கின்றன.

சிவகாமி திரிபங்கியாக நிற்கும் நிலை, நீண்ட உடல்வாகு, நீண்ட எழிலான கரங்கள், நிமிர்ந்த மார்பு, கச்சை இல்லாத தனங்கள், அருள் சுரக்கும் முகம், அழகிய கண்கள், எடுப்பான நாசி, தெய்வீகம் தவழும் மென்மையான உதடுகள் யாவும் ஆடும் சிவபெருமானின் பேரழகுக்கு ஈடு செய்கின்றன. முழுதும் செப்புக் கலவையாலான இவ்வுருவம் சீரிய கவனத்தோடு படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆடும் பெருமானின் படிமத்தைவிட இப்படிமம் காலத்தால் பிற்பட்டது. எனினும் நகரத்தார் கலையைக் கண்டறிய இதுவொரு அரிய படிமமாக உள்ளது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 97 செ.மீ. உயரமும், 24 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சண்டேசர்

சண்டி, சண்டேசர், சண்டிகேசுவரர் எனப் பல பெயர்களால் வழங்கப்பெறும் இவரது வரலாற்றை பெரிய புராணம் விரிவாகக் கூறுகிறது. இவருக்கு பதமளித்த சிவபெருமானது மூர்த்தம் சண்டேச அனுக்கிரக மூர்த்தம் என அழைக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் சிவாலயத்தின் வடதிசையில் இவரது சன்னிதி அமையும். இவரது படிமம் பஞ்ச மூர்த்தி புறப்பாட்டின் போது உலாவரும். இரணியூரில் உள்ள சண்டேசர் படிமம் தாமரை இருக்கையின்மேல் இரு கால்களையும் ஊன்றி இடையை வலப்புறமாக ஓடித்து நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையின் கைகள் இரண்டும் பணிந்து இறைவனை வணங்கும் கோலத்தில் அமைந்து விளங்குகிறது. நீள் மழுவாயுதம் முன் வலது தோளில் சார்த்தப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்த சடா மகுடம் தலையிலும், கால்களில் தண்டை வரை உரிய பல அணிகலன்கள் சண்டிகேசுவரரை அலங்கரிக்கின்றன. இவரது முகம் ஆழ்ந்த பக்தியை நன்கு வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் அமைதியாக சாந்தமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவரது தோளில் சார்த்தப்பட்டுள்ள மழுவின் முனை முக்கோண வடிவத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவரைச் சுற்றி திருவாசி மகரங்களின்

வாயிலிருந்து ஒளி வட்டமாக வெளிப்படும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. சண்டேசர் படிமம் வார்க்கப்பட்ட காலத்திலேயே இத்திருவாசியும் வார்த்து வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருமேனியின் உருவமைப்பு, ஆடை அணிகளின் தன்மை, நிற்கும் நிலை, உடல் வனப்பு, ஆயுதம் பிடித்திருக்கும் நிலை யாவும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. திருவிழா காலங்களில் இறைவன், இறைவி, விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய நால்வருடன் பஞ்சமூர்த்திகளில் இவரும் ஒருவராக உலா எழுந்தருளுவிப்பது வழக்கம்.

விநாயகர்

இப்படிமம் தாமரை இருக்கையின் மீது வலது காலை ஊன்றி இடது காலை முன்வைத்து நான்கு கரங்களுடன் வைசாகஸ்தானத்தில் நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. விநாயகரின் மேல் வலக்கை அங்குசத்தையும், இடக்கை பாசத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை தந்தம் ஏந்தியும், இடக்கை மோதகம் ஏந்தியும் உள்ளது. தந்தம் ஏந்தியுள்ள கரம் கடக முத்திரையில் அமையாமல் விரிந்த கரமாக உள்ளது. நீண்ட துதிக்கை இடம் புரியாக வளைந்து இடக்கையில் உள்ள மோதகத்தைப் பற்றுகிறது. தலையில் கரண்ட மகுடம், சிரச்சக்கரம், கழுத்தில் மெல்லிய ஆரமும், பட்டையான சரடும், மார்பில் பூணூலும், வயிற்றில் உதரபந்தமும், இடையில் கச்சையும், காலில் தண்டையும், பாதசரமும், மேற்கையில் தோள்வளையும், முன்கையில் காப்பும் விநாயகப் பெருமானை அலங்கரிக்கிறது. இடையில் இருந்து தொடை வரை இடைக்கச்சையும் இடையின் பக்கங்களில் சரிந்துத் தொங்கும் ஆடைக்கட்டும், அழகுற அமைந்துள்ளன. இடையின் பின்புறம் வனப்போடு பின் கொசுவம் செருகப்பட்டுள்ளது.

முந்தைய நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தும் இப்படிமம் இக்கோயிலில் உள்ள துவார கணபதியை விட பெரியது. வனப்பு மிக்கது. மாதந்தோறும் சதுர்த்தி தினத்தின் போது இப்பெருமானைப் புறப்பாடு செய்வது வழக்கமாக உள்ளது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 57 செ.மீ. உயரமும், 15.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சுப்பிரமணியர்

வள்ளி - தெய்வயானை சமேதராக விளங்கும் சுப்பிரமணியரின் படிமம் நான்கு கரங்களுடன் நேராக நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல் வலக்கை சக்திப்படையையும் இடக்கை வச்சிரப்படையையும் ஏந்தி நிற்க, கீழ் கைகள் இரண்டும் அபய - வரத முத்திரையில் அமைந்து அருள் பாலிக்கின்றன.

தலையில் நீண்ட கரண்ட மகுடமும், பின்புறம் வட்டமான சிரச் சக்கரமும், நெற்றியில் நெற்றிப்பட்டமும், காதுகளில் மகரக் குழையும், கழுத்தில் கண்டசரம், சவடி ஆகிய அணிகளும், மேற்கையில் தோள்வளையும், முன்கையில் காப்பும், மார்பில் பூணூலும், கால்களில் கழலும் சுப்பிரமணியரின் உருவத்தை அழகு செய்கின்றன.

இடையிலிருந்து முழங்கால் வரை இடைக்கச்சை உடலை ஒட்டி நீண்டுள்ளது. இடையின் பக்கங்களில் ஆடைக்கட்டு சரிந்துள்ளது. இடையின் முன்பக்கம் இலைக்கருக்கு முகப்புடைய இடைக்கச்சை காணப்படுகிறது. இடையைச் சுற்றிலும் பட்டையான அரைப்பட்டிகை காட்டப்பட்டுள்ளது.

நெடிய உருவம், திரட்சியான உடல்வாகு, உயர்ந்த கரண்ட மகுடம், நீள் சதுர முகம், தூக்கிய புருவம், மலர்ந்த கண்கள், எடுப்பான நாசி, குவிந்த உதடுகள், சற்று ஒடுங்கிய கன்னம், திரண்ட தோள்கள், விரிந்த மார்பு, அளவான அங்கங்கள் அணி நிறைந்த உடல், எளிமையான இடைக்கச்சை யாவும் நகரத்தார் கலையை அடையாளம் காட்டுகிறது. செப்புக்கலவையால் முழுதும் கனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ள இத்திருமேனி பீடத்தில் திருவாசி பொருத்த வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

குன்றக்குடி குடைவரையில் முருகப்பெருமானை தோற்றுவித்த பாண்டியர் காலச் சிற்பிகள் அவனது மார்பில் சன்னவீரத்திற்கு பதிலாக பூணூலை அணிவித்துள்ளனர். ஏறக்குறைய 1200 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நகரத்தார்கள் தாங்கள் உருவாக்கிய முருகப் பெருமானின் மார்பிலும் பாண்டியர் காலத்தொடர்சியாக பூணூலை அணிவித்துள்ளனர். இது நகரத்தார்கள் தங்களின் நீண்ட காலப் பாராம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டதை வெளிப்படுத்துகிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 68 செ.மீ. உயரமும், 15 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

வள்ளி

முருகப்பெருமானின் வலப்பாகம் உறையும் தேவியான வள்ளிநாயகியின் திருமேனி இங்கு தாமரைப் பீடத்தில் இடையை வலப்புறமாக ஒடித்து நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இடக்கை தாமரை மலரைப் பிடித்தும், வலக்கை தாழ்கையாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. தலையில் கிரீட மகுடம், சிரச்சக்கரம், காதுகளில் ஓலைக்குழை - மகரக்குழை, கழுத்தில் கண்ட சரம், காரை, மேற்கையில் தோள்வளை, முன்கையில் காப்பு, வளையல், மார்பில் பூணூல், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை

உடலை ஒட்டிய இடைக்கச்சை, காலில் தண்டை ஆகிய அணிகள் தேவியின் உடலை அலங்கரிக்கின்றன.

மண்ணுலகப் பெண்ணான வள்ளியின் மார்பில் கச்சை உள்ளது. தலையில் உள்ள மகுடமும், வலக்கை ஏந்தியுள்ள பூவுலக மலரான தாமரையும், காதுகளை அணி செய்யும் ஓலைக்குழையும் இத் தேவியை வள்ளியாக அடையாளம் காட்டுகிறது. கனமாக வெண்கல நிறத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ள இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 61 செ.மீ. உயரமும், 125 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

தெய்வயானை

முருகப்பெருமானின் இடப்பாகம் உறையும் தேவியான தெய்வயானையும் தாமரை இருக்கை மீது இரண்டு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளாள். தேவியின் வலக்கை நீலோற்பலமலரை ஏந்தியும், இடக்கை தாழ்கரமாகவும் அமைந்துள்ளது. கரண்ட மகுடம், சிரச்சக்கரம், மகரக்குழைகள், செவிப்பூக்கள், நெற்றிப்பட்டம், காரை, கண்ட சரம், பூணூல், தோள்வளை, காப்பு, கைவளை, இடைக்கச்சை, தண்டை ஆகிய அணிகள் தெய்வயானையை அழகு செய்கின்றன. இப்படிமத்தின் நிற்கும் நிலையும், நீள் சதுர முகமும், திலகத்தோடு பொலிவூட்டும் வதனமும், அங்க அமைப்பும், ஆடை அணிகளின் தன்மையும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

விண்ணுலகப் பெண்ணான தெய்வயானையின் மார்பில் கச்சை இல்லை. தலையில் உள்ள மகுடமும், காதுகளில் உள்ள மகரக்குழைகளும், இடக்கை ஏந்தியுள்ள தெய்வலோக மலரான நீலோற்பலமும் இத்தேவியை தெய்வயானை என அடையாளம் காட்டுகிறது. முழுதும் செப்புக்கலவையால் வார்க்கப்பட்டுள்ள இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 61 செ.மீ. உயரமும், 125 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

முத்துக்கந்தர்

இப்படிமம் உயர்ந்த தாமரை இருக்கை மீது இடக்காலை மடித்து வலக்காலைத் தொங்க விட்டு நான்கு கரங்களுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல்வலக்கை வச்சிரப் படையையும், இடக்கை சக்திப்படையையும் கத்தரி முத்திரையில் பற்றியுள்ளது. கீழிரு கரங்கள் அபய - வரத முத்திரையில் அமைந்து அருள் பாலிக்கிறது.

தலையில் கரண்ட மகுடம், சிரச்சக்கரம், இரத்தினப்பட்டம், மகரக் குண்டலங்கள், கண்ட உருத்திராட்சம், இரட்டைவட பொன்சரம், பூணூல், உதர பந்தம், கேயூரம், காப்பு, இடைக்கச்சை, தண்டை ஆகிய அணிகள் நெற்றி, மார்பு, கழுத்து, கைகள், இடை, கால் என அங்கங்களில் அமைந்து அழகு செய்கின்றன.

இச்சிலையின் அமர்ந்த கோலம், அங்கங்களின் அமைப்பு, ஆடை அணிகளின் தன்மை, ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு யாவும் இதனை நகரத்தார் கலையாக அடையாளம் காட்டுகிறது. இது முழுவதும் கனமாக வார்க்கப்பட்ட செப்புத் திருமேனி ஆகும் மாதந்தோறும் கார்த்திகை தினங்களில் இம்முத்துக்கந்தரை அலங்கரித்துப் புறப்பாடு செய்வது வழக்கம். மற்ற நகரக் கோயில்களில் இல்லாத இப்படிமம் இரணியூரில் மட்டுமே இருப்பது இக்கோயிலின் சிறப்பாகும். இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 53 செ.மீ. உயரமும், 15 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பத்ம லிங்கம்

இது தாமிர தகட்டில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் மற்ற நகரக்கோயில்களில் காணப்படாத ஒன்றாகும். விரிந்த பத்மத்தின் நடுவே லிங்கம் அமைந்துள்ளது. இதனை கீர்த்தி முகத் திருவாசி அலங்கரிக்கிறது. ஆலயத்திருப்பணியின் போது இது திருமதிலில் கிடைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இது 44 செ.மீ. உயரமும், 37 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பசுபதீசுவரர்

தாமிரத் தகட்டில் அமைந்துள்ள பீடத்தில் உள்ள முக லிங்கத்திற்குப் பசு பால் சொரியும் நிலையில் உருவம் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது. பசு லிங்கத்தை நோக்கித் திரும்பி நாவால் நீவும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை கீர்த்தி முகத் திருவாசி அலங்கரிக்கிறது. நகரத்தாரின் முந்தைய திருப்பணியின் போது திருமதிலிலிருந்து இது எடுக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். இது 41.5 செ.மீ. உயரமும், 34 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

வீரபாகு

வீரபாகுவின் செப்புத்திருமேனி ஓங்கிய வாளையும் கேடயத்தையும் இரண்டு கரங்களில் பற்றிப் போருக்கு செல்லும் நிலையில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. கைகளில் வளைப் பற்றி நிமிர்ந்து நிற்கும் கோலமும், விரிந்தத் தோளும், அகன்ற மார்பும், உயர்ந்த புருவமும், விரிந்த கண்களில் வீரத்தை வெளிப்படுத்தும் முகப்பொலிவும், புடைத்த நாசியும், கோரைப்பற்களும் கொண்டு கம்பீரமாகத் தோன்றும் இவ்வுருவம் சுப்பிரமணியரின் சேனைத் தலைவனின் வீரத்தை நம் கண் முன் நிறுத்துகிறது. முழுவதும் கனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ள இத்திருமேனி பாதாதி கேசம் வரை உரிய அணிகலன்கள் அணிந்து கம்பீரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ள நகரத்தார் கலை ஆகும். ஆண்டு தோறும் கந்த சஷ்டி

திருவிழாவின்போது குரசும்காரத்தில் வீரபாகுவை சுப்பிரமணியரின் முன்பு சேனாதிபதியாக எழுந்தருளிப்பது வழக்கம். இத்திருமேனியும் மற்ற கோயில்களில் காண்பதரிது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 74 செ.மீ. உயரமும், 15 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பைரவர்

இப்படிமம் சதுரமான இருக்கையின் மீது நான்கு கரங்களுடன் நேராக நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. நாகம் சுற்றிய உடுக்கையையும், பாசக்கயிற்றையும் மேற்கரங்கள் ஏந்தி நிற்க, கீழ்க்கைகள் இரண்டும் திரிகுலத்தையும், கபாலத்தையும் பற்றி உள்ளன. சுடர் முடி, சிரச்சக்கரம், பத்திரக்குண்டலம், இரத்தினப் பட்டம், கண்ட சரீர், கண்ட உருத்திராட்சம், இரட்டை வட பொற்சரம், பூணூல், உதர பந்தம், அரவத்தால் ஆன அரைஞாண், தோள்வளை, காப்பு ஆகிய அணிகளை அணிந்து ஆடையற்ற திருவுருவாய், நாய் வாகனத்தைப் பின்புறம் கொண்டு காட்சியளிக்கிறது. பைரவரின் தலையை அலங்கரிக்கும் விரிந்த சுடர் முடியின் முன்புறம் ஆடும் அரவம் மற்றும் இளம்பிறை காட்டப்பட்டுள்ளது. இடது காதில் ஓலைக்குழை அணி செய்ய, வலது காது அணியற்ற நிலையில் நீள் செவியாக அமைந்துள்ளது.

பைரவரின் நெற்றியில் மூன்றாவது கண் செங்குத்தாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மேல் வலக்கையில் உள்ள உடுக்கை நீண்ட நாகபாசத்தால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இடக்கையில் உள்ள பாசக்கயிற்றின் மேல் முனையில் மலர் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு கீழ்வலக்கை ஏந்தியுள்ள குலம் மலர்த் தண்டிலிருந்து வெளிப்படும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. மார்பில் கபால மாலை ஏந்தித் தோள்களில் நாகபந்தமும், தொடை மீது தொடை மாலையும் இன்றி கால்களில் கழல், சதங்கை முதலிய காலணிகள் இன்றி மிக எளிமையான முறையில் வடித்துள்ளனர் நகரத்தார் காலத்துச் சிற்பிகள்.

அவரது பின்புறம் உள்ள வாகனமான நாய் முகத்தை மேலே தூக்கி பைரவரை நோக்கும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. முழுதும் செப்புக்கலவையால் வார்க்கப்பட்டுள்ள இத்திருமேனியில் நாய் வாகனத்தின் அங்கங்கள் மிக இயற்கையான முறையில் அமைந்திருப்பதை நேரில் காணலாம். பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் பைரவரின் படிமங்கள் குறைவாகவே கிடைக்கின்றன. சோழர், பாண்டியர், நாயக்கர் காலங்களிலும் செய்து அளிக்கப்பட்ட பைரவரின் படிமங்கள் மிகக் குறைவே. தொடர்ந்து நகரத்தார் காலத்தில் அவர்கள் கோயில்களில் அவர்களால் வார்த்து அளிக்கப்பட்ட நகரத்தார் காலக் கலையை வெளிப்படுத்தும்

இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 68 செ.மீ. உயரமும், 15 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பீட்சாடனர்

தாருகாவனத்து வீதிகளில் ஆடை அணியா அழகராக இறைவன் பிச்சை புகும் பெருமானாக சிவ கணங்களுடன் தோன்றும் எழில்கோலம் இங்கு செம்பிலே வார்த்து வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நீள் சதுர பீடத்தின் மீது பிச்சை புகும் நிலையில் தோன்றும் சிவபெருமானை நடுவிலும் துள்ளிக் குதிக்கும் நிலையில் மாணை வலப்புறத்திலும், தட்டைத் தாங்கி வரும் சிவகணத்தை இடப்புறத்திலும் அமைத்து வார்த்து வடித்துள்ளனர் செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள்.

தாமரை இருக்கை மீது இரு கால்களிலும் பாதக்குறடு அணிந்து வலக்காலை ஊன்றி இடக்காலைச் சற்று முன்வைத்து நடந்து வரும் நிலையில் ஆடையற்ற திருவுருவாய் நான்கு கரங்களுடன் இப்படிமம் காணப்படுகிறது. பீட்சாடனரின் மேற்கைகள் இரண்டும் நீண்ட திரிகுலத்தை தலைக்குப் பின்புறத்தில் குறுக்கே நீட்டிய நிலையில் பிடித்துள்ளன. திரிகுலம் பிடித்த மேல் வலக்கை கத்தரி முத்திரையில் மழுவையும் பிடித்துள்ளது. சிவபெருமானின் கீழ் வலக்கை தம் கீழே துள்ளிக் குதிக்கும் மானுக்குத் துளிர் கொடுக்கும் கையாக நீண்டு நிற்கிறது. அவ்வாறு நீண்டு நிற்கும் இடக்கை கபால கிண்ணத்தை ஏந்தி நிற்கிறது.

சிவபெருமானது தலையை விரிந்த சடாபாரம் வனப்பூட்டுகிறது. சடாபாரத்தின் முன் பக்கங்களில் ஆடும் அரவம், இளம்பிறை ஆகியன காட்டப்பட்டுள்ளன. தலையின் பின்புறம் சிரச்சக்கரம் அலங்கரிக்கிறது. நெற்றியைச் சுற்றிலும் இரத்தினப் பட்டமும், நெற்றியின் நடுவில் மூன்றாவது கண்ணும், வலது காதில் மகரக்குழையும், இடது காதில் வட்டக்குழையும், வனப்பூட்ட, கழுத்தில் கண்ட உருத்திராட்சமும், மார்பில் உருத்திராட்ச மாலையும், மேற்கையில் கேயூரம் என்னும் தோள்வளையும், முன்கையில் காப்பும் சிவபெருமானை அழகு செய்கின்றன.

இவரது இடது தோளில் பூனூலும், மேல் வயிற்றில் உதர பந்த கச்சையும் அமைந்துள்ளன. இடுப்பைச் சுற்றிலும் ஆடும் அரவம் அரைஞாணாக அமைந்து அழகு செய்கிறது. வலது முழங்காலின் கீழ் கிண்கிணி கட்டப்பட்டுள்ளது. செப்புக்கலவையால் ஆன இத்திருமேனி வெண்கல நிறத்தில் அமைந்து வனப்பூட்டுகிறது. இவ்விறைவனின் முகத்தில் ஒரு விதமான இளம் புன்னகை தவழுகிறது. இவரது கோடிட்ட புருவமும், மலர்ந்த கண்களும், எடுப்பான நாசியும், சற்று மெல்லத் திறந்த வாயும், அளவான அங்கங்களும் பொலிவோடு விளங்கக் காண்கிறோம்.

இவரது இரு பக்கங்களிலும் காணப்படும் மானும் - குள்ள கணமும் இயற்கையாக வார்த்து வடிக்கப்பட்டுள்ளது. பிட்சாடனரின் இப்படிமக்குழு மிக அழகுடையது. நகரத்தார்களின் படிமக்கலை வளர்ச்சியை அடையாளம் காணவும், அறிந்துக் கொள்ளவும் துணை நிற்கின்றன. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 67 செ.மீ. உயரமும், 16 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

தட்சிணாமூர்த்தி

தட்சிணாமூர்த்தியின் உருவம் பெரும்பாலும் சிவாலயத்தின் தென்புறம் அமைந்து இருக்கும். நகரத்தார்களின் ஒன்பது கோயில்களிலும் தட்சிணாமூர்த்தி மண்டபம் மிக எழிலாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது. அவ்வாறே பெரும்பாலும் ஆலமர்ச்செல்வனின் சிற்ப வடிவமே இங்குக் காணப்பெறும். ஆனால் இரணியூரில் மட்டுமே புறச்சுவர் தூய்மையைக் கருதி தட்சிணாமூர்த்தியின் செப்புப்படிமம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் தட்சிணாமூர்த்தியின் செப்புப் படிமங்களைக் காண்பது அரிது. தஞ்சையை ஆண்டு வந்த சோழப்பேரரசன் இராஜராஜன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் தட்சிணாமூர்த்தியின் செப்புத் திருமேனியை செய்தனித்தாகக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. ஆனால் இன்று இப்படிமம் நாம் காணுமாறு இல்லை. எனினும் அவனுக்குப் பின் வந்த மன்னர் களுடைய காலத்தின் படிமங்களும் நாம் காண முடியவில்லை. ஆண்டு விழாக்களின் போது தட்சிணாமூர்த்தியின் படிமத்தை உலாவாக எடுத்துச் செல்லும் வழக்கமும் இல்லை. எனவே தமிழகத்தில் குருஸ்தலமான ஆலங்குடியிலும், மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ள வள்ளலார் கோயிலிலிலும், காஞ்சி அருகிலுள்ள கோவிந்தவாடியில மட்டுமே மட்டுமே இம்மூர்த்தியின் படிமத்தைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் இரணியூரில் தட்சிணாமூர்த்தியின் படிமம் மட்டுமின்றி சனகாதி முனிவர்கள் நால்வரின் படிமங்களும் காணப்படுகிறது.

கயிலை மலை மீது ஆலின் கீழ் அமர்ந்து முனிவர்களுக்குத் தத்துவம் கற்பிக்கும் நிலையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அறம் போதிக்கும் அண்ணல் வலது திருவடியைத் தொங்கவிட்டு இடது திருவடியை மடித்த கால்களில் மேல் வைத்தவண்ணம் வீரசனத்தில் காட்சியளிக்கிறார். வலது திருவடியின் கீழ் அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகன் காட்டப்பட்டுள்ளான். இறைவனின் மேல் வலக்கை தத்துவம் கற்பிக்கும் பாவனையில் சின்முத்திரைக் காட்டுகிறது. இக்கரத்தின் கட்டை விரலில் உருத்திராட்ச மாலை ஒன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இடது கரம் அனல் தண்டை ஏந்தியுள்ளது. கீழ் இடக்கை நீண்டு முழங்கால் மீது அமைந்து சுவடியைப் பற்றி

உள்ளது. இறைவனின் தலையை உயர்ந்த சடை மகுடமும், பின்பக்கம் சிரச்சக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. மகுடத்தின்மேல் ஆடும் அரவமும், இளம்பிறையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. நெற்றியில் நெற்றிப்பட்டமும் மூன்றாவது கண்ணும் காட்டப்பட்டுள்ளது. தத்துவம் சுற்பிக்கும் அண்ணலின் வலது காதில் மகரக்குழையும், இடது காதில் ஓலைக்குழையும் அணி செய்கின்றன. கழுத்தில் கண்டசரமும், கண்ட உருத்திராட்சமும், மார்பில் இரட்டை வட பொற்சரமும், இடது தோளில் பூனூலும், மேல் வயிற்றில் உதரக்கச்சையும், இடையிலிருந்து முழங்கால் வரை இடைக்கச்சையும், மேல் கையில் தோள் வளையும், முன்கையில் காப்பும், வலது முழங்காலின் கீழ் கிண்கணியும் இறைவனை அணி செய்கின்றன.

சதுரமான பரந்த முகம், எடுப்பான நாசி, விரிந்த கண்கள், தத்துவம் போதிக்கும் செவ்வாய் யாவும் கவனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ள இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 63 செ.மீ. உயரமும், 15.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. திருவடியின் கீழ் உள்ள அபஸ்மாரன் சுரங்களில் வாளும், கேடயமும் ஏந்தி செயலற்ற நிலையில் படைக்கப்பட்டுள்ளான். தத்துவம் போதிக்கும் அண்ணலின் பின்புறம் விரிந்த ஆல விருட்சம் வனப்போடு வார்க்கப்பட்டுள்ளது. பருத்த அடிமரமும், அதன் மேற்பகுதியில் பிரிந்துச் செல்லும் ஐந்து கிளைகளும், அக்கிளைகளில் இரு பக்கத்திலும் தரையை நோக்கி வீழ்ந்துள்ள நான்கு விழுதுகளும், ஆலின் கிளையில் இயற்கையாகத் தோன்றும் இலைகளும், படர்ந்து நிழல் தரும் வகையில் பாங்குறப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலின் மீது இரு கிளிகள் அமர்ந்த வண்ணம் காட்சியளிக்கின்றன. இது செட்டி நாட்டு சிற்பிகளின் கலை வளத்தை வெளிப்படுத்தும் புதுமையான வார்ப்பு வடிவமாக மிளர்கின்றது. இவ்வாறு எழிலுடன் உலோகத்தால் வார்க்கப்பட்ட ஆல விருட்சத்தை வேறு எங்கும் தமிழகத்தில் காண்பது அரிது.

சனகாதி முனிவர்கள்

தட்சிணாமூர்த்தியின் பக்கங்களில் தத்துவம் சுற்கும் சனகாதி முனிவர்களின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. சனகர், சனந்தனர், சனாதரர், சனக்குமாரர் என்ற நால்வரின் உருவங்களும் தனித்தனிப் பீடத்தில் அமைந்து விளங்குகின்றன. இவர்கள் சதுரமான இருக்கையின் மேல் உள்ள மலைக்குன்றுகளில் இரு கால்களையும் யோகாசனத்தில் கொண்டு இரு கைகளையும் கூப்பிய நிலையில் தத்துவம் சுற்கின்றனர்.

இவர்களது தலையை உயர்ந்த சடை மகுடமும், மகுடத்தைச் சுற்றி உருத்திராட்ச மாலையும், காதுகளில் உருத்திராட்ச

குண்டலமும், கழுத்தில் உருத்திராட்ச மாலையும் அணிந்து மார்பில் பூனூல் அணிந்துள்ளனர். முனிவர்களது நெற்றியில் திலகமும், காதுகளின் மேல் செவிப்பூவும், முகத்தில் தாடியும் மீசையும் கொண்ட வயது முதிர்ந்த முனிவர்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இந்நால்வரது படிமங்களும் தட்சிணாமூர்த்தி படிமத்தை போலவே செப்புக்கலவையால் முழுவதும் கனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை தேவகோட்டத்தில் அமைப்பதற்காகவே வடித்த நகரத்தார்கள் அங்குள்ள பழைய தட்சிணாமூர்த்தி கற்சிலையை அகற்ற மனமின்றி இதனை அர்த்த மண்டபத்தின் மூலையில் உள்ள மேடை மீது வழிபாட்டில் வைத்துள்ளனர். இப்படிமங்கள் ஒவ்வொன்றும் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 41 செ.மீ. உயரமும், 12.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவங்களை கற்சிலைகளாகத் தோற்றுவிக்கும் போது அவர் அமர்ந்துள்ள கயிலை மலையின் கீழ் சனகாதி முனிவர்கள் நால்வரைக் காட்டுவதும் இன்னும் சில இடங்களில் அவரைத் தனித்துக் காட்டுவதும் சிற்பமரபாக இருந்துள்ளது. எனினும் அவற்றைச் செப்புத் திருமேனிகளாக வடிக்கும் வழக்கத்தை சோழர்களுக்குப் பின்னர் பல நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் நகரத்தார்கள் புகுத்திக் காட்டுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது தமிழகக்கலை வரலாற்றில் ஒரு புதுமையாகும்.

கக்கீர வார அம்மன்

இப்படிமம் உயர்ந்த தாமரை இருக்கையின் மீது இடையை வலப்புறமாக ஒடித்து நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கை நீலோற்பலத்தைப் பிடித்தும் இடக்கை தொங்கும் கரமாக அமைந்து காணப்படுகிறது. கேசபந்தம், சிரச்சக்கரம், மகரக் குழைகள், இரத்தினப்பட்டம், கண்டிகை, முத்தாரம், மலர்ப் பதக்கம், தோள்வளை, கேயூரம், காப்பு, கைவளை, முத்துவளை, பூனூல், இடைக்கச்சை, தண்டை ஆகிய அணிகலன்கள் அம்மனின் முடி முதல் அடி வரை அமைந்து அழகு செய்கிறது. இடையில் உள்ள ஆடை இரு மடிப்புகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. முழுவதும் செப்புக்கலவையால் ஆன இப்படிமம் மென்மையின்றி கடினத்தன்மையாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. பீடத்தில் திருவாசி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 58 செ.மீ. உயரமும், 13 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

போகசக்தி

இரணியூர் ஆலய அர்த்த மண்டபத்தில் இப்படிமம், இப்படிமம் இடையை வலப்புறமாக ஒடித்து இரு கைகளுடன்

திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டு காணப்படுகிறது. வலக்கை மலர் ஏந்தும் பாவுனையில் கடக முத்திரையில் அமைந்தும், இடக்கை தாழ்கரமாக லோல முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. தலையில் உயர்ந்த கேச பந்தம், மகுடமாக அலங்கரிக்க, மகுடத்தின் மூன்று புறங்களிலும் பூரிமங்கள் தைக்கப்பட்டுள்ளது. தலையின் பின்புறம் சிரச்சக்கரம் மலர் வடிவில் அலங்கரிக்கின்றன. நெற்றியில் இரத்தினப்பட்டமும், திலகமும், காதுகளில் மகரக்குழைகளும், கழுத்தில் மங்கல நாணும், மார்பில் பதக்கம் கோர்த்த அட்டிகையும், மேற்கையில் தோள்வளையும், கேயூரமும், முன்கையில் கைவளையும், காப்பும், விரல்களில் மோதிரமும், மார்பில் புரிநூலும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை இடைக்கச்சையும் இடையின் முன்புறம் விசிறி மடிப்புடைய இரு முன் கொசுவமும், காலில் தண்டையும் போக சக்தியின் முடி முதல் அடி வரை அலங்கரிக்கிறது.

பரந்த முகமும், உயர்ந்த புருவமும், மலர்ந்த கண்களும், நீள் நாசியும், விரிந்த இதழ்களும், குறுகிய முகவாயும், சிறிய கழுத்தும், பிடி இடையும், பதிந்த உந்தியும், பளுவான உடல் வாகும் கொண்டு இப்படிமம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. செப்புக்கலவையால் ஆன இப்படிமம் வெண்கல நிறத்தில் அமைந்து வனப்பூட்டுகிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 86 செ.மீ. உயரமும், 18 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பள்ளியறைச் சொக்கர்

இப்படிமம் தாமரை இருக்கையின் மீது நான்கு கரங்களுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலிரு கரங்களுடன் சுத்தரி முத்திரையில் மழுவும் - மானும் ஏந்தியுள்ளன. ஆனால் இவை உடைந்துள்ளன. கீழ் வலக்கை அபயம் அளிக்க, இடக்கை சிம்ம கர்ண முத்திரையில் அமைந்து காணப்படுகிறது. சடை மகுடம், சிரச்சக்கரம், பத்திரக் குண்டலம், கண்ட உருத்திராட்சம், இரட்டை வட பொன் சரம் ஆகிய அணிகள் பள்ளியறைச் சொக்கரை அலங்கரிக்கிறது. திருவடி முதல் திருமுடி வரை 28 செ.மீ. உயரமும், 8 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

பள்ளியறை அம்மன்

இரண்டு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் பள்ளியறை அம்மன் வடிவம் காட்சியளிக்கிறது. வலக்கை நீலோற்பலம் பிடித்தும், இடக்கை தாழ்கரமாகவும் உள்ளன. மகுடம், சிரச்சக்கரம், செவிப்பூ, கண்ட சரம், அட்டிகை பதக்கம், கேயூரம், தோள்வளை, கைவளை, காரை, புரிநூல், இடைக்கச்சை, தண்டை ஆகிய அணிகள் உமை அன்னையை அலங்கரிக்கின்றன. பள்ளியறைச் சொக்கர் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்க, பள்ளியறை அம்மன். வழக்கத்திற்கு

மாறாக நின்ற கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் இங்கு புதுமையாகும்.

நந்தி

இக்கோயில் சுவாமி சன்னிதி எதிரே உள்ள மகா மண்டபத்தின் நடுவே உள்ள மேடையில் நந்தி உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நந்தி நீள் சதுர மேடையில் இறைவனை நோக்கிய வண்ணம் கால்களை மடித்து அமர்ந்தவாறு காட்டப்பட்டுள்ளது. நந்தியின் கொம்புகளில் உள்ள ஆரமும், முனையில் உள்ள கொப்பும், நெற்றியில் உள்ள சுட்டியும், கழுத்தில் மணி கோர்த்த கயிறும், சங்கு கோர்த்த கயிறும், மேற்கழுத்தில் மாலையும், முதுகில் வேலைப்பாடு மிக்க விரிப்பும் இடையின் பின்புறம் இடைவாரும் அமைந்து அழகு செய்கின்றன. நந்தியின் கழுத்து சற்று இடப்புறமாக திரும்பி உள்ளது. நகரத்தார் காலத்திய சிற்பிகள் எத்தனை சுவனமாகக் காளை முதலிய வாகனங்களையும் வார்த்து வடித்துள்ளனர் என்பதற்கு இந்த ரிஷபதேவர் படிமத்தைக் கொண்டு அறியலாம். நகரத்தார் கலையான இக்காளையின் உயரம் 42 செ.மீ., அகலம் 20 செ. மீ.

நால்வர்

அப்பரின் செப்புத் திருமேனி தாமரை இருக்கை மீது இரு கரங்களையும் அஞ்சலி முத்திரையில் கூப்பிய கரமாகக் கொண்டு நின்ற நிலையில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. அப்பரின் வலது தோளில் உழவாரப்படை சார்த்தப்பட்டுள்ளது. அவரது மழுங்கியத் தலையைச் சுற்றிலும் உருத்திராட்ச மணிகள் கோர்த்த சரம் வட்டமாகக் காணப்படுகிறது. காதுகள், கழுத்து, மார்பு ஆகிய இடங்களில் உருத்திராட்சம் அழகு செய்கிறது. எளிமையான கீழாடை தரித்து காட்சியளிக்கும் அப்பர் பெருமானின் இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 56 செ.மீ. உயரமும், 14 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

ஞான சம்பந்தர் உருவம் இங்குக் குழந்தையாக இடையில் ஆடையின்றி அரைஞாண் மட்டும் அணிந்த வண்ணம் ஞானக் குழந்தையாகத் தோற்றமளிக்கிறார். அவரது வலக்கை சுட்டு விரலை மேலே உயர்த்தி சூசி முத்திரைக் காட்டுகிறது. இடக்கரம் பொற்கிண்ணத்தை ஏந்தியுள்ளது. குழந்தையின் காதுகள் அணியின்றி தொள்ளைக் காதுகளாகவும், செவிப்பூக்கள் மட்டும் காட்டப்பட்டுள்ளது. மார்பில் முத்தாரம், உருத்திராட்சமணி, கைகளில் காப்பு, காலில் தண்டையும் இளம் பிள்ளையை அலங்கரிக்கிறது நகரத்தார் கலையான இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 57 செ.மீ. உயரமும், 14 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

சுந்தரர் தாமரை இருக்கை மீது பணிந்து நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளார். இடது - வலது கைகளை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்து மார்போடு அணைந்த நிலையில் பக்தி பரவசத்தோடு காட்டப்பட்டுள்ளார். மழுங்கியத் தலையிலும், சுழுத்திலும், காதிலும், மார்பிலும் உருத்திராட்சங்கள் அலங்கரிக்க காண்கிறோம். இடையிலிருந்து முழங்கால் வரை முண்டு தரித்து எளிய கோலத்துடன் காணப்படுகிறார்.

பொதுவாக இவரது படிமங்கள் கையில் செண்டு பிடித்தும், இடக்கையை இடுப்பில் கொண்டு இராஜ அலங்காரத்துடன் காணப்படும் அல்லது நாச்சியாரை அணைக்கும் பாவனையில் அமைவதுண்டு. ஆனால் இப்படிமம் முற்றிலும் மாறுப்பட்டு நகரத்தார் கலையில் வேறுபட்டுத் திகழ்கிறது.

மாணிக்கவாசகர்

நடராசர் சபையில் காணப்படும் மணிவாசகப்பெருமானது படிமம் தாமரை இருக்கை மீது நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகிறது. அவரது வலக்கை சின் முத்திரைக் காட்டுகிறது. இடக்கை ஏந்தியுள்ள ஏட்டில் 'நமசிவாய' என கிரந்த எழுத்து பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.

மாணிக்கவாசகரது தலை, சுழுத்து, மார்பு, கைகள் ஆகிய இடங்களில் உருத்திராட்சம் அணி செய்கிறது. மேல் தோளிலிருந்து கீழ் வயிறு வரை பூனூல் அணி செய்கிறது. இடையில் இரட்டைக் கொடி கோர்த்த அரை ஞாண் அணிந்து கௌபீணம் தரித்து காலில் தண்டை அணிந்து காணப்படுகிறார். தெய்வீகப் பொலிவோடு விளங்கும் இப்படிமத்தில் அங்கங்கள் சற்று கடினத் தன்மையோடு காணப்படுகிறது.

துவாரபாலகர்

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயில் மகா மண்டப வாயில் இரு மருங்கிலும் இரு துவார பாலகர்களின் செப்புத் திருமேனிகள் அலங்கரிக்கின்றன. இப்படிமங்கள் தாமரை இருக்கை மீது வலது காலை ஊன்றி இடது காலைப் பின் நிறுத்தி நான்கு கரங்களுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல் கைகள் திரிகுலத்தண்டையும், பாசக்கயிற்றையும் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை சூசி முத்திரைக் காட்டியும், இடக்கை சுதாயுத்தின் மீதும் அமைந்துள்ளது. துவார பாலகர்களின் அடி முதல் முடி வரை பல அணிகலன்கள் அழகு செய்கின்றன.

சதுரமான பரந்த முகமும், திலகமிட்ட அகன்ற நெற்றியும், தூக்கிய புருவமும், விரிந்த கண்களும், பருத்த விழிகளும், புடைத்த நாசியும் கடைவாய்ப் பற்களும் கொண்டு சேற்றத்துடன் படைக்கப்பட்டுள்ள இப்படிமத்தின் நிற்கும் நிலை, கைகளில்

ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்கள் ஆடை அணிகலன்கள் யாவும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மற்றொரு புறமுள்ள துவார பாலகரின் மேலிரு கரங்கள் திரிகுலம் - பாசம் பிடித்தும், கீழ் இடக்கை கதாயுதத்தின் மீதும் வலக்கை விஸ்மய முத்திரையிலும் அமைந்துள்ளது. செப்புக்கலவையால் முழுதும் கனமாக வார்க்கப் பட்ட இத்திருமேனிகள் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இப்படிமங்களின் உயரம் 118 செமீ. அகலம் 25 செமீ.

பொதுவாக ஆலய வாயிலைக் காத்து நிற்கும் துவார பாலகர்களின் உருவங்கள் பல்லவர் காலம் முதல் விஜய நகர மன்னர்கள் காலம் வரை கற்சிலையாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் விஜய நகர மன்னர்களுக்குக் கீழ் ஆட்சி புரிந்த நாயக்க மன்னர்கள் தங்களது காலத்தில் திருப்பணி புரிந்த ஆலயங்கள் தோறும் துவார பாலகர்களையும், துவார சக்திகளையும் சிற்பமாக மட்டுமின்றி உலோகச் சிலைகளாகவும் வடித்து மகிழ்ந்துள்ளனர். இத்தகைய உலோகத்தாலான செப்புத் திருமேனிகளை இன்றும் மதுரை, ஸ்ரீரங்கம், திருவாணைக்கா ஆகிய இடங்களில் காணலாம். எனவே இம்மன்னர்களின் மரபைப் பின்பற்றி நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் இரணியூரில் மட்டும் துவார பாலகர்கள் மற்றும் துவார சக்திகளை செய்து மகிழ்ந்துள்ளனர்.

துவார சக்தி

இரணியூர் சிவபுரந்தேவி அம்மன் சன்னிதி அர்த்த மண்டப வாயிலை இரு துவாரசக்திகளின் படிமங்கள் அழகு செய்கின்றன. இப்படிமங்கள் தாமரை இருக்கை மீது வலது காலை நிறுத்தி நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல் கரங்கள் அங்குசத்தையும் - பாசத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழிரு கரங்கள் குறுவாளைப் பற்றியும், கதாயுதத் தண்டின் மீது ஊன்றியும் அமைந்துள்ளது. தலை முதல் பாதம் வரை அழகிய அணிகள் அணிந்து சதுரமான பரந்த முகம், திலகம் தரித்த அகன்ற நெற்றி, தூக்கிய புருவம், விரிந்த கண்கள், சீற்றம் மிகுந்த பருத்த விழிகள், கடைவாயில் கோரைப்பற்கள், பரந்த தோள், விம்மிய மார்பு, வலுவான காவலர்களுக்குரிய உடற்கட்டு கொண்டு துவார சக்திகளின் படிமம் கவனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வெண்கல நிறத்தில் பளப்பளப்பாக அமைந்து காணப்படும் இத்திருமேனிகள் நகரத்தார் கலையாகும். இப்படிமங்களின் உயரம் 1.04 செமீ., அகலம் 21 செமீ.

துவார பிள்ளையார்

இக்கோயிலில் மூன்று பிள்ளையாரின் செப்புப்படிமங்கள் உள்ளன. இரண்டு நின்ற கோலத்திலும், மூன்றாவது நர்த்தனமாடும்

கோலத்திலும் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. நின்ற கோலத்திலுள்ள பிள்ளையாரின் படிமங்களில் உருவில் சிறியது துவார பிள்ளையாரின் வடிவம் ஆகும். இவ்வுருவம் இக்கோயிலின் மகாமண்டபத்துப் புறச்சுவர் மாடத்தில் கீழ்த்திசை நோக்கி அமைந்துள்ளது. சதுரமான பீடத்தின் மேலுள்ள உயர்ந்த தாமரை இருக்கையில் நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேலிரு கரங்கள் அங்குசமும் - பாசமும் கொண்டும், கீழிரு கரங்கள் தந்தம் - மோதகம் கொண்டும் காட்டப்பட்டுள்ளது. துதிக்கை இடம்புரியாக வளைந்து ஆனை முகத்தானை அழகு செய்கிறது. உரிய அணிகலன்கள் முடி முதல் அடி வரை அலங்கரிக்கின்றன. யானை முகத்தில் திருநீறு அணி செய்ய துதிக்கையில் மணி கட்டப்பட்டு விளங்குகிறது. முழுவதும் கனமாக வார்க்கப்பட்ட இத்திருமேனி நகரத்தார் கலையை வெளிக்காட்டி நிற்கிறது. இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 35 செ.மீ. உயரமும், 85 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

துவார கம்பிரமணியர்

மகா மண்டபப் புறச்சுவர் மாடத்தில் கீழ்த்திசையை நோக்கிய வண்ணம், உயர்ந்த தாமரை இருக்கை மீது இரண்டு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் இச்சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கை நீண்ட தண்டத்தைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை தொடை மீது அமைந்துள்ளது. மழுங்கியத் தலையைச் சுற்றிலும் உருத்திராட்ச மாலை, மார்பில் உருத்திராட்சம், காதுகளில் உருத்திராட்ச குண்டலம், இடையிலிருந்து மேல் தொடை வரை முண்டு அணிந்து எளிமையாகக் காட்சியளிக்கும் இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 32 செ.மீ. உயரமும், 7 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

கூத்தாடும் பிள்ளையார்

இக்கோயில் அர்த்த மண்டபத்தின் தென்திசைப் புறச்சுவர் மாடத்தில் இச்சிலை காணப்படுகிறது. உயர்ந்த தாமரை இருக்கையின் மீது வலது காலை ஊன்றி இடது காலை மேலே தூக்கி நான்கு கரங்களுடன் நர்த்தனமாடும் நிலையில் இப்படிமம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல் வலது கை அங்குசத்தைப் பிடித்துள்ளது. இடதுகை பாசம் பற்றியுள்ளது. கீழ் வலக்கை தந்தத்தையும், இடக்கை உருளை வடிவில் சுவடியையும் பற்றியுள்ளது. உரிய அணிகலன்களுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ள இப்பெருமானது தூக்கிய இடது திருவடியின் கீழ் மலர்த்தண்டு காட்டப்பட்டுள்ளது. நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தும் இத்திருமேனி முழுவதும் கனமாக வார்க்கப்பட்டது. இது இக்கோயிலில் உள்ள கூத்தாடும் விநாயகரின் சிற்பதை விட காலத்தாலும் கலையழகாலும் பிற்பட்டதாகக் கருதலாம்.

அண்ணாமலையார்

பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் அடிமுடி காணா அண்ணலாகத் தோன்றும் திருவுருவத்தை சிற்பமாகத் தோற்றுவித்து கருவறையின் மேல் திசை மாடத்தில் அமைப்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இத்தகைய வழக்கினைப் பல்லவர் காலம் முதல் விசய நகர மன்னர்கள் மற்றும் நாயக்க மன்னர்களும் தொடர்ந்துள்ளனர். ஆனால் இக்கோயிலில் புதுமையாக சிற்பத்தை வடிக்கும் வழக்கமான இடத்தில் செப்புச்சிலையாக அண்ணாமலையாரைக் காண்கிறோம். இங்கு ஒளிப்பிழம்பாகத் தோன்றும் சிவபெருமானையும், மேற்புறம் அன்னம், கீழ்ப்புறம் வராகம் ஆகிய உருவங்களை வனப்புடன் வார்த்துள்ளனர். சிவபெருமானின் கரங்கள் இரண்டும் சிற்பத்தில் காணப்படுவது போலவே மழுவும் - மானும் ஏந்தி, அபய - வரதம் அளித்து அருள் பாலிக்கிறது.

சிவபெருமானை சடைமகுடம், மகரக்குழை, ஓலைக்குழை, கண்ட சரம், இரட்டை வட பொற்சரம், தோள்வளை, காப்பு, பூணூல், உதரபந்தம், இடைக்கச்சை ஆகியவை அழகு படுத்துகின்றன. பொதுவாக இப்பெருமானின் அருகில் வராக உருவம் பன்றி முகமாகவும் மானிட உடலாகவும் காட்டப்படுவது வழக்கம். ஆனால் நகரத்ததார் இப்படிமத்தில் முழுவதும் வராகத்தையே காட்டியிருப்பது புதுமையானது. எனவே இத்தகைய செப்புப்படிமத்தை தமிழ்நாட்டில் வேறு எங்கும் காண்பது அரிது. முழுதும் கனமாக வார்க்கப்பட்ட இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 68 செ.மீ. உயரமும், 59 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

நான்முகன்

இக்கோயில் கருவறைப் புறச்சுவர் வடதிசை மாடத்தில் நான்முகனின் செப்புத்திருமேனி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்த தாமரை இருக்கை மீது நான்கு கரங்களுடன் நான்கு முகத்துடனும் காட்சியளிக்கிறது. நான்கு தலைகளிலும் சடை மகுடம், மகர குண்டலங்கள், கண்ட உருத்திராட்சம், இரட்டை வட பொற்சரம், பூணூல், உதரபந்தம், இடைக்கச்சை, மணிகள் கோர்த்த கேயூரம், கைக்காப்பு ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்கின்றன. நான்கு கரங்களில் மேலிரு கரங்கள் அக்கமாலை - கெண்டி, கீழிரு கரங்கள் அபய - ஊரு முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் நான்முகனின் செப்புத் திருமேனிகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன அவற்றில் ஒன்று இரணியூர் நான்முகன் படிமமாகும். இங்கு புதுமையான முறையில் அமைந்துள்ள இப்படிமம் திருவடி முதல் திருமுடி வரை 61 செ.மீ. உயரமும், 15 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

துர்க்கை

அர்த்த மண்டபத்தின் புறச்சுவர் மாடத்தின் வடதிசை புறச்சுவரில் துர்க்கையின் வடிவம் காணப்படுகிறது. சதுரமான பீடத்தின் மேல் தாமரை இருக்கையின் மீது நான்கு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் இப்படிமம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலிரு கரங்கள் சக்கரத்தையும் - சங்கையும் பற்றி நிற்க, கீழ் வலக்கை அபயம் அளிக்கிறது. இடக்கை நீண்டு தொடை மீது ஊரு முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. திருவடி முதல் திருமுடி வரை பல்வேறு அணிகள் அணிந்து அழகுடன் தோன்றும் துர்க்கை நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் தொனியும், சதுரமான முகமும், தூக்கிய புருவமும், மலர்ந்த கண்ணும், எடுப்பான நாசியும், சற்றுப் பிரிந்த இதழ்களும், வனப்பான உடல் வாகும், எடுப்பான மார்பும் கொண்டு வெண்கல நிறத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. சுத்தரி முத்திரையில் துர்க்கையின் கரம் பற்றியுள்ள ஆயுதங்களும், ஆடை அணிகலன்கள், முகப்பொலிவு, முடியமைப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு இதனை நகரத்தார் கலையாகக் கருதலாம். இப்படிமம் திருமுடி முதல் திருவடி வரை 60 செ.மீ. உயரமும், 12 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது.

மேலும் இக்கோயிலில் இரண்டு அஸ்திரதேவர்கள் படிமம் காணப்படுகிறது. ஒன்று பாண்டியர் காலத்தியது. மற்றொன்று நகரத்தார் காலத்தியது. நகரத்தார் காலத்திய அஸ்திரதேவர் உருவில் பெரியது. திருவிழாக்காலங்களில் சோமாஸ்கந்தரைப் புறப்பாடு செய்யும் நாளில் இத்தேவரை முன்னே எழுந்தருளச் செய்வர். மகா மண்டபத்தின் நடுவே உள்ள மேடை மீது நந்திக்கும் - கண்ணாடிக்கும் இடையே உலோகத்தாலான பலிபீடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பலிபீடத்தை உலோகத்தில் அமைக்கும் வழக்கம் நாயக்கர் காலம் இம்மரபு நகரத்தார் காலத்திலும் தொடர்ந்துள்ளது. பலி பீடத்தின் முன்புறம் கல்மேடை மீது உலோகத்தால் ஆன கண்ணாடி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சதுரமான பீடத்தில் செங்குத்தாக உயர்ந்து நிற்கும் உலோகத்தூணின் பலகை மீது கண்ணாடி பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

8. ஓவியங்கள்

ஆட்கொண்ட நாதர் கோயில் இராஜ கோபுரத்தின் முன்னுள்ள இலட்சுமி மண்டபத்தில் பல அழகிய ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த ஓவியங்கள் இரண்டு கால கட்டத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. முதலாவது ஓவியங்கள் இலட்சுமி மண்டபத்தின் சிற்பங்கள் நிறைந்த தூண்கள், மேல் சுவர், விதானம், முழுவதும் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவை 18 - 19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. இரண்டாவது 1944 - ஆம் ஆண்டு நடந்து முடிந்த குடநீராட்டு விழாவை ஒட்டி தீட்டப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள ஓவியங்கள் இரு காலக் கட்டங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. முதலாவது இரணிக்கோயில் நகரத்தார் முதல் திருப்பணியாக இலட்சுமி மண்டபம், இராஜகோபுரக் குடைவரை முதலியவற்றை எழுப்பிய காலத்தில் தீட்டப்பட்டவை.

இரண்டாவது காலக்கட்டத்தைச் சார்ந்த ஓவியங்கள் இரணிக்கோயிலில் 1944 - ஆம் ஆண்டு நடந்து முடிந்த குடநீராட்டு விழாவையொட்டி தீட்டப்பட்டவை. இவை யாவும் 1943 - 44 ஆகிய ஆண்டுகளில் மதுரை சித்திரக்காரர் ரா.ம.முத்தளகிரி நாயுடு அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இந்த ஓவியங்கள் லட்சுமி மண்டபத்தின் வடக்கு, தெற்கு ஆகிய திசைகளில் உள்ள மண்டப விதானங்களில் மற்றும் அதன் பக்கச் சுவர்களிலும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவை 20- ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்தவை. இவை திருச்சி ஓவியர் கோபால்ராஜ் அவர்களால் 1928 - இல் ஆத்தங்குடி சிவன் கோயிலில் தீட்டப்பட்ட. ஓவியங்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை. இவை ஆத்தங்குடி ஓவியத்தை விட காலத்தால் சற்று பிற்பட்டவை.

இவ்வோவியங்களின் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள விளக்கங்கள் வருமாறு,

1. ஸ்ரீ மீனாக்ஷி திக் விஜயம்.
2. துர்வாசர் சாபத்தால் தேவேந்திரனுக்குப் பிரமஹத்தி தோஷமடைந்ததும் இந்திரன் பழி தீர்த்ததும்.
3. துவாத சாந்த என்னும் மதுரை கடம்பவனம் சொக்கலிங்கம்.
4. வெள்ளையானை சாபம் தீர்ந்தது.
5. திருப்பதி ஸ்ரீவேங்கடாஜலபதி சுவாமி.

6. அர்ஜுனனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பகவத்கீதை உபதேசித்தல்.
7. பிரம்ம சாபத்தால் நீங்கியது.
8. தும்புரு.
9. ஊர்த்துவ தாண்டவர்.
10. நாரதர்
11. மலையத்துவஜ பாண்டியன் புத்திர காமேஷ்டி யாகம் செய்தலும் பார்வதி தடாதகைப் பிராட்டியார் என்று மீனாம்பிகை திருவவதரித்தலும்.
12. தும்புருடர்
13. நடனகாளி.
14. சங்கர நாராயணர்.
15. விநாயகர்.
16. அர்த்த நாரீசுவரர்.
17. ரிஷபாருடர்
18. நடராஜர், சிவகாமி அம்மன், முயலகன், காரைக்கால் அம்மை, பதஞ்சலி, வியாக்ர பாதர்.
19. லெக்ஷ்மி - ராஜராஜேஸ்வரி - சரஸ்வதி.
20. பார்வதி திருக்கல்யாணம்.
21. ஸ்ரீ ஜானகி ராமர்
ஸ்ரீராமர் வாக்கின் படி துவாரகையில் கிருஷ்ணர் அவதாரத்தில் ஆஞ்சநேயருக்கு ஸ்ரீராம லெட்சுமண, பரத, சத்துருக்கன, ஜானகி சமேதராய் சேவை தருதல்.
22. பிருந்தாவனம் கிருஷ்ணன்.
23. பகீரதன் கங்கையை வரவழைத்தல்.
24. ரிஷபாருடை
25. சுப்பிரமணியர் கிழருபங்கொண்டு யானையை வரவழைத்து வள்ளியை யணைத்தல்.
26. ஷண்முக சுப்பிரமணியர் வள்ளிக்கு காட்சி தருதல்.

ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

முதற் கால கட்டத்தை சார்ந்த ஓவியங்களை இரணியூர் கோயிலின் பழைய ஓவியங்களாகக் கருதலாம். இங்குள்ள ஓவியங்களின் கீழே அவற்றிற்குரிய பட விளக்கங்களைக் காணலாம்.

1. பத்மநிதி.
2. கெஜலட்சுமி.
3. சங்க நிதி.

4. பரமசிவன் பிட்டுக்கு மண் சுமந்ததும் பாண்டியன் அடித்ததும்.
5. கைலாசத்தில் பரமசிவனிடத்தில் வந்து நாரதர் ஓர் கனியைக் கொண்டு வந்து தரல்.
6. விநாயகரும், சுப்பிரமணியரும் கனியை வேண்ட பூமிப் பிரதட்சணம் செய்து முன் வருபருக்கே இக்கனி உரியது என்று வாக்களித்தல்.
7. விநாயகர் பரமசிவனையே பிரதட்சணம் செய்து கனியை முன்பெறல்.
8. சஹீராப்த நாதர்.
9. காமதேனு - சுற்பக விருட்சம் - சிந்தாமணி.
10. சம்பந்தர் - அப்பர் - சுந்தரர் - மாணிக்க வாசகர்.
11. அம்மன் லிங்க பூஜை செய்தல்.
12. காமதகனர்.
13. தெட்சிணாமூர்த்தி ஜனகாதிகளுக்கு ஞான உபதேசம் செய்தல்.
14. பரமசிவன் வாக்கின்படி சுப்பிரமணியர் பூமிப் பிரதட்சணம் செய்தல்.
15. பூமி பிரதட்சணம் செய்து வந்து கனியைக் கேட்க விநாயகருக்கு நிபந்தனைப்படியே முன்பே கனியைக் கொடுத்ததைத் தெரிவித்தல்.
16. சுப்பிரமணியர் கோபம் கொண்டு பழனி திருவாவினன்குடி வந்து சேருதல்.
17. சூரபத்மனைச் சம்கரிக்க பரமசிவன் சுப்பிரமணியருக்கு சக்திவேல் தருதல்.

இவற்றைக் கொண்டு ஓவியங்களுக்கு கதை விளக்கங்களை புராணங்களின் விபரங்களைத் தொடர்ச்சியாக அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

திருவிளையாடற் புராண ஓவியங்கள்

மதுரை திருவிளையாடற் புராணத்தில் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த பரமசிவனைப் பாண்டிய மன்னன் பிரம்பால் அடித்த முக்கிய நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகிறது. இக்காட்சியில் சிவபெருமான் மண்ணை வெட்டி வைகையாற்றில் போட்டு நிரப்புவதும், மறுபுறம் பாண்டியன் கோபத்துடன் வந்து அவன் முதுகில் பிரம்பால் அடிப்பதும், வந்தி குட்டடுப்பில் பிட்டைச் சுடுவதும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் ஓவியமாகும்.

நவராத்திரியின் ஒன்பது இரவுகளில் 5 - ஆம் நாள் சிவபெருமானை வைகையாற்றில் பிட்டுக்கு மண் சுமக்கும் நிலையிலும், அவரை சவுக்கால் அடிக்கும் நிலையில் பாண்டியனையும், சூட்டடுப்பில் பிட்டு சுட்டு விற்கும் நிலையில் வந்தியையும் அலங்காரம் செய்வது இன்றும் செட்டிநாட்டு சில கோயில்களில் வழக்கமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே இரணியூர் கோயிலிலும் இந்நிகழ்ச்சி முன்பு நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளதை இவ்வோவியம் காட்டுகிறது. எனவே இதனை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒவியமாகக் கருதலாம்.

சிவபுராண ஒவியம்

சிவபுராணத்தில் உள்ள காட்சிகள் சிலவும் இங்கு ஒவியமாக்கப்பட்டுள்ளது. சிவ வடிவங்களில் ஒன்றான காமதகனமூர்த்தி, கைலாயத்தில் சனகாதி முனிவர் நால்வருக்கு தத்துவம் கற்பிக்கும் தட்சிணாமூர்த்தி ஒவியமும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளனர். இவ்வோவியம் இரணியூர் கோயிலில் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தி சிற்பங்களுடன் ஒப்பிடத் தக்கது. தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களில் இரணியூரில் மட்டுமே தட்சிணாமூர்த்தியின் சிற்பம், படிமம், ஒவியம் ஆகியவற்றை ஒருசேர காண முடிகிறது. இது இரணியூரின் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்று.

காமதேனு - கற்பக விருட்சம் - சிந்தாமணி

இங்குள்ள அரிய ஒவியங்களில் காமதேனு, கற்பக விருட்சம், சிந்தாமணி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். காமதேனு பசுவின் உடலையும், பறவையின் இறக்கையையும் மயிலின் தோகையையும், பெண்ணின் தலையையும், ஒருருவமாகப் பெற்று விளங்குகிறது. தலையில் மலர் சூடிப் பின்னிய கூந்தலுடன் நெற்றியில் திலகமும், காதில் தொங்கலும், கழுத்தில் அட்டிகையும், மார்பில் பதக்கமும் அணிந்து மலர்ந்த முகத்தோடு காமதேனு காட்டப்பட்டுள்ளாள். கற்பக விருட்சத்தின் இலைகள் பசுமையாக விரிந்து வனப் பூட்டுகிறது.

காமதேனுவின் பக்கத்தில் வேலைப்பாடு மிக்க மேடமீது வட்ட வடிவில் சிந்தாமணி காட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களில் காமதேனுவின் சிற்பங்கள் பல உள்ளன. ஆனால் காமதேனுவின் ஒவியங்கள் மிகச்சில இடங்களில் மட்டுமே உள்ளன. அவற்றுள் இரணியூர் ஒவியம் அழகாலும், அதன் அமைப்பாலும் சிறப்பினைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

நால்வர் ஒவியங்கள்

தேவாரம் பாடிய நால்வருக்கும் இங்கு ஒவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. சீர்காழியில் தோன்றிய சம்பந்தர் தம் இடது

திருக்கையில் கிண்ணம் ஏந்தியும், வலக்கையால் சுட்டி முத்திரை காட்டும் நிலையில் இளம் பிள்ளையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளார். நாவுக்கரசரான அப்பர் பெருமான் வலது தோளில் உழவாரப்படை ஏந்தி வணங்கிப் போற்றும் நிலையில் ஓவியமாக்கப்பட்டுள்ளார். திருநாவலூரில் தோன்றிய ஆலால சுந்தரரான சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் தலையில் கிரீடம் அணிந்து ராஜ உடையுடன் வலது கையில் மலர்ச் செண்டு ஏந்தி வசிகரத்துடன் தோன்றும் காட்சியும் இங்கு கலை நயத்தோடு தீட்டப்பட்டுள்ளது. திருவாதவூரில் தோன்றிய மாணிக்க வாசகர் கைகளில் ஏட்டுச் சுவடி ஏந்தி, சின் முத்திரைக் காட்டியும், இறைவனைப் போற்றிப் பரவும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளார்.

திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று தேவாரம் பாடி சைவம் வளர்த்த நாயன்மார்களுக்கு வழிவழியாக சைவத்தொண்டு செய்து திருப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் அவர்களுக்கு சிற்பங்கள், படிமங்கள் எடுத்தது போல ஓவியத்திலும் தீட்டி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

ஓவியங்களில் 12 இராசிகள்

லட்சுமி மண்டப விதானத்தின் நடுவே சதுரமான கட்டங்களில் பன்னிரு இராசிகள் ஓவியமாகத் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. ஆடு முதலான விண்மீன்களை கோயில் விதானத்தில் ஓவியமாகத் தீட்டும் வழக்கம் சங்க காலம் தொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. ஆடு முதலான பன்னிரு ராசிகளையும் விண்மீன்களையும் வரைந்தனர் என நெடுநல்வாடை கூறும். சங்க காலத்தில் இருந்த இந்த ஓவிய மரபு சோழர்கள், பாண்டியர், விசயநகரர், நாயக்கர் காலத்திலும் தொடர்ந்து நகரத்தார் காலத்திலும் தொடர்வதைக் காண முடிகிறது.

விநாயகர் கனியைப் பெறும் காட்சி

புராண ஓவியங்களில் கைலாசத்தில் பரமேசுவரரிடம் இருந்து நாரதர் கொடுத்த கனியை மூத்த பிள்ளையான விநாயகப்பெருமான் சிவபெருமானை வலம் வந்து பெறும் காட்சியும், முருகபெருமான் மயில் வாகனத்தில் பூமியைப் பிரதட்சணம் செய்து கனிகிடைக்காமல் கோபத்தில் பழனி திருவாவினன்குடி வந்து சேரும் நிகழ்ச்சி இங்கு தொடர் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

இதில் முதல் காட்சியாக பரமசிவன் தன் தேவி உமையுடனும், தம் இரு குழந்தைகளுடனும் கயிலாயத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளார். இவரது முன்பு நாரதன் ஒரு கனியைக் கொண்டு வந்து தருவதாக காட்சியமைகிறது. இரண்டாவது காட்சியில் விநாயகரும், சுப்பிரமணியரும் இக்கனியை வேண்டி அவர்கள் முன்பு காத்து நிற்கின்றனர். பூமியைப் பிரதட்சணம் செய்து முன் வருபவருக்கே கனியென சிவனும் உமையும் அவர்களுக்கு கூறுகின்றனர்.

மூன்றாவது காட்சியில் விநாயகர் மட்டும் கைகளில் அங்குசம் பாசம் ஏந்தி சிவனையும் உமையையும் பிரதட்சணம் செய்து அக்கனியைப் பெறுகிறார். இக்காட்சியின் எதிரே உள்ள தூணின் மேல் சுவரில் நான்காவது காட்சி ஓவியமாகத் தொடர்கிறது.

இக்காட்சியில் சிவபெருமானின் வாக்கின்படி சுப்பிரமணியர் பூமியைப் பிரதட்சணம் செய்கிறார். மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்து மேகக் கூட்டங்கள் இடையே விண்ணிலே பறந்து வரும் நிலையில் சுப்பிரமணியர் காட்டப்பட்டுள்ளார். இவ்வோவியத்தில் பூமியில் உள்ள கோயிலும், கோபுரமும், சாலைகளும், தெருக்களும், வளம்நிறைந்த வயல்களும், நீர் நிலைகளும், ஏர் உழவர்களும், பாயும் புலியும், பயந்து ஓடும் பசுவும் மிக இயற்கையாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது காட்சியில் பூமியைப் பிரதட்சணம் செய்து வந்த சுப்பிரமணியர் தம் பெற்றோர்களை அடைந்து கனியைக் கேட்கிறார். சிவனும் உமையும் முன்பே விநாயகருக்குக் கனியைக் கொடுத்ததைத் தெரிவிக்கின்றனர். இக்காட்சியில் வச்சிராயுதமும், சக்திப்படையும் மேலிரு கைகளில் பற்றி, ஏனைய இரு முன் கைகளை ஏந்தி நிற்கும் சுப்பிரமணியரை அம்மையப்பர் இருவரும் அருள் பாலித்து ஆசி வழங்குவதாக ஓவியம் அமைகிறது. அருகில் முருகனின் வாகனமான அழகிய மயில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆறாவது காட்சியில் சுப்பிரமணியர் கோபம் கொண்டு மயில் வாகனத்தில் ஏறி பழனி திருவாவினன்குடியை வந்து அடைகிறார். இங்கு மயில் வாகனத்தோடு சுப்பிரமணியர் விண்ணிலே தோன்றி அருள் பாலிக்கும் காட்சியும், பழனிமலை மீது வேல் ஏந்தி அருள் பாலிக்கும் தண்டாயுதபாணியின் உருவமும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியத்தில் பழனி மலையும், மலை ஏறும் படிகளும், அடிவாரத்தில் உள்ள திருவாவினன்குடி கோயிலும், பெரியநாயகி அம்மன் கோயிலும் இயற்கையான சூழலில் அமைந்து விளங்கக் காணலாம்.

இவ்வோவியத்தை ஆறு தொடர் காட்சிகளாகப் பகுத்துத் தீட்டியுள்ளனர். பழனி மலை மேல் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டாயுதபாணியின் மீது நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் கொண்டுள்ள ஈடுபாடும், பக்தியும் தெளிவாகக் காட்டும் வகையில் இவ்வோவியக்காட்சி கயிலாயத்தில் தொடங்கி வைகாசி நாட்டு பழனி மலையில் முடிவடைகிறது.

சுப்பிரமணியர் சக்திவேல் பெறும் காட்சி

அடுத்து குரபத்மனை சம்ஹரிக்க சிவபெருமான் உமை, அன்னையுடன் தோன்றி சுப்பிரமணியருக்கு சக்திவேல் அளிக்கும்

காட்சி அழகிய ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வோவியத்தில் மழுவும் - மானும் ஏந்திய இறைவன் உமையுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி அளித்தலும், எதிரே சக்திப்படையும் - வச்சிரப்படையும் ஏந்தி தோன்றும் முருகப் பெருமானுக்கு சக்திவேல் அளிக்கும் காட்சியும், அவ்வேலை வணக்கத்தோடு முருகப் பெருமான் வாங்கும் காட்சியும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

சங்கநிதி - பத்மநிதி

லட்சுமி மண்டபத்தின் ஓவியங்களில் முன்னோடியாகத் திகழும் சங்கநிதியும் பத்மநிதியும் ஓவியத்தொடரின் தொடக்கமாகக் கருதலாம். இம்மண்டபத்தின் மேல்திசை விதானச்சுவரில் வடபுறம் சங்கநிதியின் ஓவியமும், தென்புறம் பத்மநிதியின் ஓவியமும் எழுதப் பெற்றுள்ளன. இதில் மேற்கைகளில் இரு சங்குகளை ஏந்தி கீழ்க்கைகளால் அபய வரதம் அளிக்கும் பெண் உருவை சங்கநிதியாகவும், அதைச் சுற்றிலும் பதினாறு சங்குகளை வட்டமாக வரைந்துள்ளனர்.

அவ்வாறு மலர்ந்த தாமரையின் நடுவில் பெண் உருவத்தைத் தீட்டி அதன் மேல் கைகளில் தாமரை மலர்களைக் காட்டி கீழ்க்கைகளால் அபய வரதம் அளிக்கும் அணங்காக பத்மநிதியைக் காட்டியுள்ளனர். பெரும்பாலும் தமிழகக் கோயில்களின் முன்புறம் இத்தகைய உருவங்கள் காட்டப்படுவது மரபு. இங்கு ஓவியமாகத் திகழ்வதை இக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பாகக் கருதலாம்.

தவிர இங்குள்ள விதானத்தில் விண்ணிலே பறக்கும் கந்தர்வர்கள், கந்தர்வ பெண்கள், வயலின் வாசிக்கும் கந்தர்வ பெண்கள், பூக்குடலை ஏந்திப் பூச்சொரியும் நிலையில் பறக்கும் கந்தர்வர்கள் ஆகியவர்களையும் இங்கு ஓவியமாகக் காணலாம்.

சிற்ப ஓவியங்கள்

லட்சுமி மண்டபத்தின் எட்டுத் தூண்களை அலங்கரிக்கும் வீரலட்சுமி, சௌபாக்கிய லட்சுமி, தன லட்சுமி, ஆதி லட்சுமி, கெஜ லட்சுமி, விசயலட்சுமி, சந்தான லட்சுமி, தான்ய லட்சுமி ஆகிய அட்ட லட்சுமிகளை ஓவியங்களாகவும் இங்கு தீட்டியுள்ளனர். இங்குள்ள லட்சுமிகளின் உருவ அமைப்பு, முகப்பொலிவு மற்றும் தோற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இந்த வண்ண ஓவியங்கள் திகழ்கின்றன.

இவை அணிந்துள்ள ஆடைகளுக்கும், கைகளில் ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களுக்கும், அணிகள் மற்றும் அணிகலன்கள், முகப்பொலிவு, உருவ அமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு வண்ணங்கள் முறையாகத் தீட்டப்பட்டு இவை பொலிவுடன் திகழ்கின்றன. ஓவியங்களில்

பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு, நீலம், வெள்ளை, கருப்பு ஆகிய வண்ணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சிவன், உமை, திருமகள், வினாயகர், சுப்பிரமணியர், காளி, கந்தர்வர், விண்ணவர், அரசன், அடியார், நாரதர், காமதேனு, சனகாதி முனிவர்கள், தும்புருடர், பணிப்பெண்கள் மட்டுமின்றி காளை, யானை, குதிரை, மயில் ஆகிய வாகனங்களும் தத்தம் வண்ணங்களுடன் மிளிக்கின்றன.

இவ்வாறு திருவிளையாடற் புராணம், சிவபுராணம். கந்த புராணம், தேவாரம், திருவாசகம், இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம், பகவத்கிதை ஆகிய இதிகாச - இலக்கிய - புராணங்கள் யாவும் ஒவியத்தாலும் எழுத்தாலும் லட்சுமி மண்டபத்தின் சுவர் முழுவதும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை நகரத்தாரின் மகத்தான கலைப்பாணிக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

நகரத்தார் கலைப்பாணி

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயிலில் தீட்டப்பட்டுள்ள இவ்வோவியங்கள் நாயக்கர் கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளன. இலுப்பைக்குடி ஒவியங்களைப் போன்றே இரணியூர் ஒவியங்களும் முந்தைய கலைப்பாணியின் தொடர்ச்சிக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சான்று எனலாம். நகரத்தார் கால ஒவியப்பாணி வளர்வதற்கு இரணியூர் ஒவியங்கள் ஒரு அங்கமாக அமைந்து விட்டன எனலாம்.

9. மரச்சிற்பங்கள்

இரணியூரில் சுற்சிற்பங்கள், செப்புப்படிமங்கள், ஓவியங்களை அடுத்து நாம் காணவேண்டிய கலைச்செல்வங்களாக இக்கோயிலுக்குரிய மர வாகனங்களையும், தேர்ச்சிற்பங்களையும் குறிப்பிடலாம். இவை மரத்தாலும், மெல்லிய கிடையாலும் செதுக்கப்பட்டு பண்டையச் சிற்பக் கலைகள் செதுக்கியமைக்குச் சிறந்த சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

மர வாகனங்கள்

இக்கோயிலில் பல மர வாகனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை சுற்றும் குதிரை வாகனமும், சிம்ம வாகனமும், கேடகமும் ஆகும். இவை இரணியூர் நகரப் பெருமக்களால் திருப் பணியை ஒட்டி செய்தளிக்கப்பட்டவை. மரத்தால் செய்யப்பட்ட இவ்வாகனங்கள் வண்ணம் தீட்டப்பட்டு கண்ணாடி பதிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் திருவிழா நாள்களில் பஞ்சலோகப் படிமங்கள் மற்றும் பத்திர காளியம்மன் சிலைகளை அலங்கரித்த இவ்வாகனங்களில் வைத்து திருவீதி வலம் வருவது வழக்கம். இவ்வாகனங்களில் இடப வாகனத்திற்கும், மூஷிக வாகனத்திற்கும் வெள்ளி தகடுகளைப் போர்த்தி வெள்ளி வாகனங்களாக உருவாக்கியுள்ளனர்.

தேர்ச் சிற்பங்கள்

தமிழகத் தேர்கள் உலகப்புகழ் பெற்றவை. சங்க காலத்தில் சிறந்த தேர்களை உருவாக்க வல்ல தச்சர்கள் இருந்துள்ளனர். அத்தேர்களில் அழகிய சிற்பங்களை உருவாக்க வல்ல சிற்பிகளும் இருந்துள்ளனர். இவை அனைத்தும் மரத்தால் செய்யப்பட்ட காரணத்தால் இவை கால வெள்ளத்தில் அழிந்து போயின. ஆதலால் தற்போது விஜயநகர கால அளவில் எஞ்சியுள்ள தேர்களுையே இன்று நாம் பழைய தேர்களாகக் கொள்கிறோம். நாயக்கர் காலத்திலும், அதற்கு பின்னர் செய்யப்பட்ட தேர்களையுமே இன்று நாம் காண முடிகிறது. திருவாரூர், சிதம்பரம், ஸ்ரீரங்கம், மதுரை, காளையார்கோயில், சிவகங்கை, இராமேஸ்வரம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய தேர்களை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

நகர்க்கோயில்கள் ஒன்பதில் ஒன்றான இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயிலுக்கு உரிய தேர் மிகவும் எளிமையான அமைப்பு

உடையது. இத்தேர் ஆண்டு தோறும் சித்திரைத் திங்களில் நடைபெறும் விழாக்களில் பயன் படுத்தப்படுவதால் இதனைச் சித்திரைத்தேர் என அழைத்து வருகின்றனர். இத்தேர் ஆறு சக்கரங்களைக் கொண்டது. இது இலுப்பை மரத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தேர் சக்கரத்தை இணைக்கும் அச்ச உறுதியான மருத மரத்தால் ஆனது. அச்சின் மீது மூன்று அடுக்குகள் அமைந்து விளங்குகின்றன.

கீழ்த்தட்டு

தேரின் கீழ்த்தட்டிலும், நடுத்தட்டிலும் மேல் தட்டிலும் வரிசையாக பாயும் யாளிகளின் சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இந்த யாளிகள் யாவும் பிண்கால்களைப் பீடத்தில் ஊன்றி முன் கால்களை மேலே தூக்கி நீண்ட துதிக்கையைப் பற்றி நிற்கின்றன. இவை அனைத்தும் திறந்த வாயும், கூர்மையான கண்களும் கொண்டு காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு இங்கு சுமார் 100 யாளிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

நடுத்தட்டுச் சிற்பங்கள்

நடுத்தட்டில் நூற்றுக்கும் குறைவான யாளி வரிசைகளைக் காண்கிறோம். இவை முதிர்ந்த யானைகளின் துதிக்கைகளைத் தம் துதிக்கையால் இறுகச் சேர்த்து கோர்த்து நிற்கும் நிலையில் உள்ளன. யானை தன் நான்கு கால்களையும் பீடத்தில் ஊன்றி முன்புறம் சாய்ந்த நிலையில் துதிக்கையை மேலே உயர்த்தி யாளியின் துதிக்கையோடு கோர்த்து நிற்கிறது. இவ்வடுக்கின் மேல் பூக்களின் மதளைகள் வரிசையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இதைப்போன்று மேல் வரிசையிலும் யாளிகளின் உருவங்கள் கீழ்த்தட்டு போன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக விஜய நகரர் மற்றும் நாயக்கர் காலத்தேரில் அளவில் அதிகமான பதுமைகளும், தெய்வ உருவங்களும், பூத கணங்களும், அரசர், அரசியர் மற்றும் மாணிட, முனிவர், காமசிற்பங்கள் ஆகியவை காட்டப்பெறுவது வழக்கம். மாறாக இரணியூர் தேரில் யாளி - யானைகளைத் தவிர வேறு உருவங்கள் ஏதும் காட்டப்படாமல் எளிமையாகத் திகழ்கிறது. இவை இலட்சுமி மண்டபத்தில் காணப்படும் தூண்களிலுள்ள பெரும் யாளிகளோடு ஒப்பிடத்தக்கவை. செட்டிநாட்டு மரத்தச்சர்களின் செழுமைக்கும் கைவினைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இத்தேரினைக் கூறலாம்.

10. வழிபாடு - விழாக்கள்

இரணியூர் கோயிலில் காரணாகம் முறையில் தினமும் ஐந்து காலப் பூசை நடைபெறுகிறது. இங்கு அதிகாலையில் தொடங்கும் திருவனந்தலில் தொடங்கி இரவு பள்ளியறைப் பூசை வரை அனைத்தும் சிவபெருமானுக்கே நடைபெறுகிறது. திருவனந்தல் முன்பு பைரவர் சன்னிதியில் முன் தினம் இரவு அர்த்த சாமத்தின் போது ஒப்படைத்த சாவியையும், மணி, பஞ்சபாத்திரம், உத்தரணி முதலியவற்றைப் பூசை செய்து அவரிடம் இருந்து பெறுவர். காலையில் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடி அம்மனையும் சொக்கரையும் எழுப்பும் போது பால்நிவேதனம் செய்யப்படுகிறது. திருவனந்தல் காலை 5.30 மணிக்குத் தொடங்கி 6.00 மணி வரை நடைபெறுகிறது. பின்னர் திருமஞ்சனம், காலை சந்தி, உச்சிகாலம், சாயரட்சை, அர்த்தசாமம் ஆகிய பூசைகள் நடைபெறுகிறது.

காலை சந்தியின் போது சுவாமி, அம்பாள் ஆகிய பிரதான மூர்த்திகளுக்கு நல்லெண்ணெய், பால் அபிடேகம் செய்து சூரியனில் இருந்து பூசை தொடங்கி எல்லா பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் தயிர் சாதம் நிவேதிக்க காலை சந்தி முடிவடைகிறது. இச்சந்தி காலை 8.30 மணிக்குத் தொடங்கி 9.30 மணி வரை நடைபெறும்.

நண்பகலில் உச்சிக்காலப் பூசை பிரதான தெய்வங்களுக்கும், நடராசர், சோமாஸ்கந்தர், பைரவர், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்கு அலங்கார சாப்பாடு அல்லது புளியோதரை நிவேதனம் செய்து பஞ்ச மூர்த்திகளுக்கும் நகரத்தார் பெயர்களில் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது. இப்பூசை முற்பகல் 11.30 மணி முதல் 12.00 மணி வரை நடக்கிறது.

சாயரட்சைப் பூசை மாலை 5.30 மணிக்குத் தொடங்குகிறது. சுவாமி, அம்மன், பைவருக்கு அபிடேகம் செய்து, எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் சண்டிகேசுவரர் நீங்கலாக பஞ்ச உபசார தீபாராதனையுடன் அன்னம் நிவேதிக்கப்படுகிறது. இச்சந்தி பூசை மாலை 6.30 மணிக்கு முடிவடைகிறது. மாலை சந்தியின் போது அம்மன் சன்னிதியில் பூசை முடிந்ததும் குருக்கள் திருநீறு வழங்கும் போது 'ஒக்கருடையார்' என்று முதலிலும், இரண்டாவதாக 'அயல்கோயில் நகரத்தார்' என்றும், மூன்றாவதாக 'நகரத்தார்' என்றும் அழைத்து வழங்கும் மரபு இருந்து வருகிறது. விசேஷ காலங்களில் அரண்மனையாரையும், நகரத்தாரையும், நாட்டாரையும், ஊராரையும் அழைப்பது உண்டு.

அர்த்த சாமத்தின் போது இறைவன் - இறைவி ஆகிய இருவருக்கும் பால் அபிஷேகம் செய்து சம்பா, வடை நிவேதனம் செய்து சுவாமியை சிவிகையில் எழுந்தருளிவித்து பள்ளியறை முன்பு பல்லக்கை வைத்து சிவபெருமானை ஆடும் மஞ்சத்தில் வைத்து சுண்டல் - பால் நிவேதனம் செய்வர். பின்னர் பள்ளியறைப் பாடல் பாடி திருக்காப்பிடுதல் நடைபெறும். பிறகு பைரவர், சண்டிகேசுவரர் பூசையுடன் அர்த்தசாமப் பூசை முடிவடைகிறது.

திருவிழாக்கள்

ஆவணி மாத சதுர்த்தியின் போது விநாயகப்பெருமானை மூலிக வாகனத்தில் எழுந்தருளச் செய்வர். புரட்டாசி மாதத்தில் நவராத்திரி ஒன்பது நாள்களிலும் பத்திரகாளியம்மனுக்கு சிறப்பு அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டு கொலு மண்டபத்தில் வைக்கப்படுகிறது. கடைசி நாள் நகரத்தார், நாட்டார், ஊராரைகளுக்குத் திருநீறு கொடுத்து காளாஞ்சி வழங்கி மரியாதை செய்வது வழக்கம்.

விஜய தசமி அன்று அம்பிகையை குதிரை வாகனத்தில் எழுந்தருளச் செய்து பெரியவீதி வலம் வந்து அம்பு போடும் மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்வர். அங்கு பூசைகள் முடிந்த பிறகு சிவாச்சாரியார் அம்பு போடுவார். இதற்கு 'மகர்நோன்பு' என்பது பெயர். இதனை 'மானம்பு திருவிழா' என்று வழக்கிலும் கூறுவர்.

இதனை அடுத்து தீபாவளித் திருநாளின் போது கோயிலிலுள்ள அனைத்து தெய்வங்களுக்கும் சிறப்பு அபிஷேகமும், பூசையும் நகரப்பொதுவில் நடத்தப்பட்டுப் புத்தாடை சார்த்தப்படுகிறது.

கார்த்திகை மாதம் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தினத்தன்று முருகப் பெருமான், வள்ளி, தெய்வயானை ஆகிய மூவருக்கும் சிறப்பு அபிஷேகம் அலங்கார ஆராதனை செய்து அவல், பொறி, அப்பம் இவைகளை நிவேதனம் செய்வர்.

மார்கழி நாளில் சிவகாமி சமேதரான நடராசப்பெருமான் மாணிக்க வாசகப்பெருமானுடன் திருவீதி எழுந்தருள்வார். இதனை அறிந்த சுந்தரர் சிவபெருமான் தாசிவீடு சென்றதாக சிவகாமியிடம் கூறியதைக் கேட்ட அம்பிகை இறைவனிடம் ஊடல் கொண்டு கோயிலினுள் சென்று கதவைத் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்வார். இதனை அறிந்த இறைவன் மாணிக்க வாசகரிடம் தேவியின் ஊடலுக்குக் காரணம் வினவ நடராசர் தனித்து எழுந்தருளிய காரணத்தால் உமாதேவியார்க்கு ஊடல் உண்டாகியது என விளக்குகிறார். நடராசப்பெருமான் சிவகாமியின் ஊடலைத் தீர்க்க தம் சொத்துகள் அனைத்தையும் சிவகாமிக்கு பிடியீடாக எழுதிக்கொடுக்க எண்ணி உடனே நாட்டுக் கணக்குப் பிள்ளையை

அழைத்து அனைத்துச் சொத்துக்களையும் சிவகாமி அம்மன் பெயருக்கே பிடியீடாக எழுதிக் கொடுக்கிறார். சிவகாமியிடம் அதன் ஆவணங்களை ஒப்படைக்க அம்பிகை ஊடல் நீங்கி பெருமானை ஆலயத்துள் அழைக்கும் வழக்கம் வினோதமானதாக இருந்தாலும் அதன் அடிப்படை நோக்கம் அறிந்து மகிழக்கூடியது.

இந்நிகழ்வால் இத்திருக்கோயிலுக்கு இருக்கும் நில புலங்கள் எந்த நாட்டில் எந்த கிராமத்தில் எவ்வளவு நிலம் இருந்தது என்பதையும், இக்கோயிலுக்குரிய மானிய கிராமங்கள் எவை என்பதையும், அவை எந்த நாடுகளில் இருந்தன என்பதையும் தற்கால சந்ததிகளும் அறிந்துக் கொள்ள வகை செய்கிறது. இதனால் மேலும் இறைவனுக்கும், இறைவிக்கும் இருந்த ஆடை அணி கலன்கள், ஆபரணங்கள் போன்றவற்றையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தை மாதத்தில் சுற்றியுள்ள கோயில்கள் அனைத்திற்கும் நகரக்கோயில் சார்பாக பொங்கல் பூசை சாமான்களுடன் பொங்கல் பாணை வழங்கப்படுகிறது. தைப்பொங்கல் அன்று காலையில் நகரத்தார்களுக்கும், அறங்காவலர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், குருக்கள், அத்தியானம், மணியம், சுயம்பாகம், மாலைக்கட்டி, நந்தவனம், காவல், பசுமடம், வைராவி, விடுதி, சின்ன மேளம், பெரிய மேளம், பண்டாரம், கொல்லர், தச்சர், நாவிதர், வண்ணார், தலையாரி, தோட்டி முதலிய கோயில் பணியாளர்களுக்குப் பொங்கல் வைப்பதற்கு உரிய பொருட்களோடு பொங்கல் பாணைகளும் சுவாமி சன்னிதி முன்பு வழங்கப்படும்.

சங்கராந்தி அன்று சுவாமி சன்னிதியில் நந்திக்குப் பின்புறம் ஐந்து பாணைகளில் பொங்கல் வைத்து உச்சிக்காலத்தின்போது சிறப்பு வழிபாடு செய்யப்படும். உச்சிக்காலப் பூசை நடந்த பிறகு சுவாமி பாணையை அர்ச்சகர் வீட்டிற்கு கோயில் மரியாதையுடன் கொண்டு செல்வர்.

மாசிமாதம் சிவராத்திரி அன்று சிறப்பாக சுவாமி, அம்மன் மற்றும் உள்ள தெய்வங்களுக்கு அபிஷேகம் ஆராதனை நடைபெறுகிறது. சிவராத்திரி அன்று நான்கு காலப் பூசையுடன் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இதைத்தவிர ஒவ்வொரு மாதமும் பிரதோஷம் அன்று நந்திக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன.

11. அணிகலன்கள் - பரிகலன்கள்

இரணியூர் கோயிலின் இறைவன், இறைவி மற்றும் பஞ்ச பேரங்களுக்கும் பொன்னாலும், வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்ட பல அணிகலன்கள், அங்கிகள் மற்றும் பரிகலன்களைக் காணலாம். இவற்றைத் திருவிழாக் காலங்களிலும், ஏனைய விழா நாட்களிலும் அணிவித்து மகிழ்ந்துள்ளனர்.

சித்திரைத் திங்களில் நடக்கும் சித்திரைத் திருவிழாவிலும், வைகாசி மாதத்தில் விசாகத்திலும், ஆனித் திருமஞ்சனத்திலும், ஆடிப்பூர விழாவிலும், நவராத்திரி நாட்களிலும், கார்த்திகை நாட்களிலும், மார்கழி மாதத்திலும் மற்றுமுள்ள மங்கல நாட்களிலும் தெய்வங்களுக்குப் பலவகை ஆடைகளையும், அணிகளையும் அணிவித்து திருவீதி எழுந்தருளச் செய்வது வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

பொன் அணிகள்

தெய்வங்களுக்கு அணிவிக்கும் அணிகள் சிற்பச் செறிவுடனும், நுணுக்கத்துடனும் பொன்னாலும், வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்டு பல்வகை உயர்ந்த கண்ணாடிக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டு எழிலுடன் விளங்குகின்றன. பல முத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்டன. தெய்வத் திருமேனியின் அணிவிக்கப்படும் பாதசரம், கொலுசு, தண்டை, ஒட்டியாணம், திருமாங்கல்யம், இராக்கொடி, கொட்டை, கல்பதித்த பொட்டு, சந்திரபிறை, சூரியபிறை, தாழம்பூ, சடைநாகம், திருகுவில்லை ஆகிய அணிகள் பொன்னால் ஆனவை.

இவை தவிர தங்கத்தட்டால் போர்த்தப்பட்ட வலம்புரிச் சங்கும் இவ்வாலயத்தில் உள்ளது. கீழ்ச்சிவல் பட்டி நா.சொ. சொக்கலிங்கம் செட்டியார் அவர்களால் சிவபுரந்தேவி அம்மனுக்கு திருக்கவசம் உபயமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கவசம் இன்றும் அம்மையாருக்கு சார்த்தப்படுகிறது.

வெள்ளி அணிகள்

தங்க அணிகளைப் போன்று வெள்ளியாலும் அணிகளை நகர்த்தார்கள் தெய்வ உருவங்களுக்கு அணிவித்து மகிழ்ந்துள்ளனர். பாதம், வெள்ளி முலாம் பூசிய பாதம், பாதசரம், தண்டை, வெள்ளி இடுப்புப் பட்டை, கண்டாபரணம், சந்திரசேகர அங்கி, பிரதோஷ

நாயக அங்கி, வெள்ளி அங்கி இவையனைத்தும், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரால் பல்வேறு கால கட்டங்களில் இக்கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. கொத்தமங்கலம் சி.வெ.சி. சின்ன கருப்பன் செட்டியார் அவர்கள் வெள்ளியாலான நாகாபரணம் - குவளையும் இக்கோயிலுக்குச் செய்தளித்துள்ளார். மேலும் நீலமேகப் பெருமாள் கோயிலுக்கு வெள்ளி அங்கி ஒன்றைக் காரைக்குடி ஆவுடையான் செட்டியார் குடும்பத்தினர் செய்தளித்துள்ளனர் என்பதையும் அறிகிறோம்.

திருவிழாக்காலங்களில் இறைவன் ஏந்தும் பல்வகை ஆயுதங்களையும் இங்கு காணமுடிகிறது. அவை, அங்குவெட்டி (அங்குசம்) அம்பு, வில், கத்தி, கேடயம், சாமரம், ஜமுதாடு, ஸ்பியர் என்னும் கத்தி ஆகிய ஆயுதங்களையும் வெள்ளியால் செய்துள்ளனர்.

விளக்குகள்

தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களில் பல்வகை வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்ட விளக்குகள் ஆலயங்களில் காணலாம். பண்டைய நாளில் கல்லாலும், மண்ணாலும், உலோகத்தாலும் விளக்குகள் அமைக்கப்பட்டன.

இவை பண்டைய நாளில் அகல்விளக்கு, அன்ன விளக்கு, அலங்கார விளக்கு, காளா விளக்கு, குத்து விளக்கு, கை விளக்கு, குதிரை விளக்கு, சிம்ம விளக்கு, தூண்டா விளக்கு எனப் பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் தனித்தன்மையான விளக்குகள் பல நகரக் கோயில்களிலும், ஏனைய கோயில்களிலும் காணப்படுகிறது. இக்கோயிலில் 15 வகை விளக்குகள் உள்ளன. அவை, அலங்கார விளக்கு, ஐந்தடுக்கு விளக்கு, கை விளக்கு, குத்து விளக்கு, தூக்கு விளக்கு, தூண்டாமணி விளக்கு, தூப விளக்கு, தொங்கு விளக்கு, சர விளக்கு, சதுர் விளக்கு, நந்தி விளக்கு, நட்சத்திர விளக்கு, புருடாமிருக விளக்கு, ஒருமுக விளக்கு, தீபத்தட்டு விளக்கு, சோடச உபசார விளக்கு என பித்தளையால் வார்க்கப்பட்ட பல பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது.

விளக்குப் பதுமை

செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் இறந்தோரின் நினைவாக கோயிலுக்கு விளக்குப் பதுமையைக் கொடையாகக் கொடுக்கும் பழக்கம் பன்னெடுங்காலமாக இருந்துள்ளது. செட்டிநாட்டுக் கோயில்களில் கையில் விளக்கு ஏந்திய நிலையில் நிற்கும் பல பெண் உருவங்களைக் காணலாம். இதனை விளக்குப் பதுமை என்றும், பெண் பதுமை என்றும் பாவை விளக்கு என்றும், அகண்ட தீபம் என்றும் அழைப்பர்.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் குடும்பங்களில் அறுபது வயது நிறையும் காலங்களில் மனைவியில்லாமல் சஷ்டியப்த பூர்த்தி செய்பவர்கள் கையில் விளக்கு ஏந்தும் நிலையில் பெண் உருவைச் செய்து வைப்பது செட்டிநாட்டு பண்டைய வழக்கம். சாந்திக் கல்யாணம் அன்று மனைவிக்கு கொடுக்கும் மரியாதையை அந்த பெண் பதுமைக்குக் கொடுத்து தீர்த்தம் ஆடி தாய் வீட்டிலிருந்து வரும் மாங்கலியத்தை அப்பெண் பதுமைக்கு சார்த்தி மரியாதை செய்து குடும்பத்தார் அனைவரும் பதுமையை ஊர்க்கோயிலில் கொண்டு சேர்ப்பது வழக்கம். இம்மரபு சாக்கோட்டை, கொத்த மங்கலம், ராயவரம் போன்ற செட்டிநாட்டு ஊர்களில் இன்றும் காணலாம்.

சோடசோபசார அங்கங்கள்

ஆலய வழிபாட்டில் ஒன்று சோடசோபசாரம் ஆகும். இது 16 வகை வழிபாடு முறைகளுடன் விளங்குகிறது. இரணியூர்க் கோயிலில் அனைத்தையும் வெள்ளியால் செய்து வைத்து பூசை முறைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவை குடை, கொடி, விகிறி, கண்ணாடி, சுருட்டி, அக்ஷபாத்திரம், அப்த்தாகிரி (ஆலவட்டம்) சாமரம், கைத்தட்டு, கைவிளக்கு, ஒருமுக சூடத்தட்டு, தீபக்கால், தூபக்கால், நாகதீபம், அலங்கார தீபம், கிளிதீபம், புருடாமிருக தீபம், நட்சத்திர தீபம், ஏழுமுகிசை சுற்பூர தீபம் ஆகும் மேலும் இவ்வாலயத்தில் நித்திய வழிபாட்டிற்காக செம்பாலும், பித்தளையாலும், வெள்ளியாலும் ஆன பாத்திர பரிகலன்கள் பல உள்ளன. இவை விழாக்காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவையாவன, அரிக்கவட்டை, உத்தரிணி, கரண்டி, காளஞ்சி, சந்தனப்பேளா, நீருசம் (கெண்டி), பஞ்சபாத்திரம், பள்ளியறை தாம்பாளம், பால்கும்பா, வெள்ளித்தட்டு, வெள்ளிக்குழல் ஆகும். இவைகளைத்தும் இத்திருக்கோயிலுக்கு இரணியூர் நகரத்தார்களால் பல்வகை கால கட்டங்களில் செய்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. அருணி விநாயகர் கோயில்

இரணியூரில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் முதல் திருப்பணி தொடங்கிய காலத்தில் இவ்விநாயகர் கோயில் கட்டப்பட்டது. இவ்வகையில் இரணியூர் பிள்ளையார்கோயில் தொன்மைச் சிறப்பு பெறுகிறது. கோயில் கல்லாருணியின் வடபுறம் அமைந்துள்ளது. கோயில் சன்னிதி கீழ்த்திசை நோக்கியது. கோயில் கருவறை, முன்மண்டபம், திருச்சுற்று மண்டபம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

விநாயகர் வீற்றிருக்கும் கருவறை சதுர வடிவமானது. கருவறை சுவரையொட்டி நீண்டமேடையில் விநாயகரின் திருவுருவம் காட்சியளிக்கிறது. தாமரைப் பீடத்தின் மீது இடது காலை மடக்கி வலது காலைக் குத்திட்டு நான்கு கரங்களுடன் வீற்றிருக்கிறார்.

கருவறை மற்றும் முன்மண்டபச் சுவரின் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திசைகளில் தேவகோட்ட மாடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாடங்கள் யாவும் தெய்வ உருவங்களைப் பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் இல்லாமல் கீழ்மேலாக நீண்டு அமைந்துள்ளன. தேவகோட்டத்தின் பக்கங்களில் உள்ள அரைத்தூண்கள் யாவும் அழகாக அமைந்துள்ளன.

இந்த அரைத்தூண்களின் கீழேயுள்ள சதுரப்பட்டைகளில் மயில் வாகனன், மூஷிக வாகனன், லிங்கத்தை வழிபடும் அடியார், மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து தவம் செய்யும் முனிவர், தாமரை ஏந்தி நிற்கும் பெண் தெய்வம், சங்கு - சக்கரம் ஏந்தி அருள் பாலிக்கும் துர்க்கை, அல்லி மலர் ஏந்தி நிற்கும் திருமகள் ஆகிய மிகச் சிறிய சிற்பங்களைக் காணலாம்.

கபோதகச் சிற்பங்கள்

கருவறைச் சுவரின் மேல் விளங்கும் கபோதகப் பகுதியில் நாசிக்கூடுகள் அமைந்து இடையிடையே கண்ணனின் பல்வேறு வடிவங்கள் விளங்குகின்றன.

விமானச் சிற்பங்கள்

விநாயகர் சன்னிதியை இருதள விமானம் அலங்கரிக்கிறது. இவ்விமான தளத்தை கர்ண கூடுகள், சாலைகள், பஞ்சரம் ஆகிய

அங்கங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இடையிடையே விநாயகப் பெருமானின் அழகிய சதைச் சிற்பங்கள் அழகு செய்கின்றன. இதன் விமானம் அதிட்டானம் முதல் கூரை வரை வெள்ளைக்கல்லைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. சிவன் கோயில் விமானத்தை விட இவ்விமானம் காலத்தால் பழைமை மிக்கது.

முகமண்டபம்

விநாயகர் கோயில் முகமண்டபத்தை நான்கு கல் தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. இவையாவும் சித்திரக்கால் வகையைச் சார்ந்தது. இத்தூண்களின் சதுரப்பட்டையில் பல அழகிய சிற்பங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அங்குசம் - பாசம் ஏந்தி நடனமாடும் விநாயகர், சிம்ம வாகனத்தின் மீது பத்துக் கைகளுடன், ஐந்து தலை கொண்ட அமர்ந்த கோல ஹேரம்ம விநாயகர், இடது தொடையில் தேவியைக் கொண்டு பத்து கைகளுடன் வீற்றிருக்கும் வல்லபை விநாயகர், மூஷிக வாகனத்தின் முன்பு நின்ற கோலத்தில், ஆறு கரங்களுடன் தோன்றும் விநாயகர், பீடத்தின் மீது இருந்த கோலத்தில் தோன்றும் பன்னிரு கைகள் கொண்ட விநாயகர், தாமரை ஏந்திய வல்லபையை இடது தொடையில் அமர்த்தி அணைத்து அருள் பாலிக்கும் விநாயகர், எழுத்தாணியும், ஏடும் தாங்கி எழிலோடு தோன்றும் விநாயகர் என சிற்பங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பன்னிரு கரங்களுடன் தோன்றும் விநாயகரின் மேலிரு கரங்கள் அம்பையும் வில்லையும் பற்றிக் காட்சியளிப்பதும் மற்றொரு விநாயகர், ஏடும் எழுத்தாணியும் ஏந்திக் காட்சியளிப்பதும் நேரில் கண்டு களிக்கத் தக்கது.

இவ்வாறு முகமண்டபத் தூண்களிலும், ஏனைய திருச்சுற்று மண்டபத் தூணிலும் விநாயகரின் பல்வேறு வடிவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. விநாயகரைத் தவிர மாதொரு பாகன், ஆடவல்லான், ரிஷபாருடர், உடுக்கை வாசிப்பார், கணபதி, மாரியம்மன், மூஷிக வாகனன், சிம்ம வாகனன், ஹேரம்ப கணபதி, சாமரை வீசும் பணிப் பெண்கள், விண் மகளிர் ஆகிய சிற்பங்கள் உள்ளன. இரணியூர் நகரத்தார் திருப்பணியின் போது இக்கோயிலும் திருப்பணிப் பெற்றுள்ளது.

13. நீலமேகப்பெருமாள் கோயில்

இரணியூர் ஆட்கொண்ட நாதர் கோயிலுக்கு மேற்கே நீலமேகப் பெருமாள் என்ற பெயரில் பாண்டியர் காலத்து கோயில் ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டு புகழோடு விளங்கி வந்துள்ளது. இங்கிருக்கும் வரலாற்றுச் சுவடுகளைக் கொண்டு இக்கோயில் 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாக அறிய முடிகிறது. கால வெள்ளத்தில் பழைய கோயில் சிதைந்து விடவே நகரத்தார்கள் திருப்பணியின் போது இக்கோயிலைப் புதுப்பித்து பழைய திருமால் - ஸ்ரீதேவி - பூதேவி சிலைகளை இங்கு பிரதிட்டை செய்துள்ளனர்.

கருவறை

இக்கோயில் கீழ்த்திசை நோக்கியது. கருவறை, அர்த்த மண்டபம், முக மண்டபம், கனகவல்லித் தாயார் சன்னிதி, ஆண்டாள் சன்னிதி, கருடாழ்வார் சன்னிதி, அனுமன் சன்னிதி, பலிபீடம், திருச்சுற்று மேல்பத்தி, திருச்சுற்றுப் பிரகாரம், விமானம், கோபுர வாயில், திருக்குளம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

கருவறை சதுர வடிவமானது. இதன் மேல் இருதள விமானம் வனப்போடு காட்சியளிக்கிறது. கருவறை நடுவே திருமால், ஸ்ரீதேவி - பூதேவி சமேதராகக் காட்சியளிக்கிறார். கருவறையில் காணப்படும் சிற்பங்கள் நகரத்தார் காலத்தது. இக்கோயிலுக்குரிய பழைய சிற்பங்களை இக்கோயிலின் மேற்குப் பிரகாரத்தில் காணலாம்.

அர்த்த மண்டபம்

இக்கோயில் கருவறையின் முன் உள்ள அர்த்த மண்டபம் கீழ் மேலாக நீண்டுள்ளது. நீள் சதுர வடிவில் அமைந்துள்ள இந்த அர்த்த மண்டபம் தூண்கள் இன்றி எளிமையான தோற்றமுடையது. அர்த்த மண்டபத்தில் வாயிலைக் காத்து நிற்கும் பெரிய துவார பாலகர்கள் சிற்பங்கள் காணப்படவில்லை, ஆனால் வாயிலின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள அரைத்தூண்களின் கீழ் இரு துவார பாலகர்கள் புடைச்சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் கைகளில் சங்கு சக்கரம், கதாயுதம் ஏந்தி வாயிலைக் காத்து நிற்கின்றனர். வாயிலின் மேல் முகப்பை திருமண், சங்கு , சக்கரம், பெரிய திருவடி, சிறிய திருவடி ஆகிய உருவங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. உச்சி முகப்பில் தாமரையின் மீது அமர்ந்து அருள் பாலிக்கும் திருமகளின் சிற்பம் காணப்படுகிறது.

கருவறையின் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய மூன்று திசைகளிலும் தேவகோட்ட மாடங்கள் அணி செய்கின்றன. கருவறையின் புறச்சுவர்களை நாயக்கர்காலக் கலை அமைதியுடன் அமைந்தத் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இதன் கால் பட்டைகளில் ஏராளமான வைணவச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

பாண்டியர் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பெருமாள் சிற்பம் திருவடியில் ஏற்பட்ட சிதைவின் காரணமாக நகரத்தார் மேல் சுற்றுப் பிரகாரத்தில் வைத்துள்ளனர். நீலமேகப்பெருமாள் என்னும் பெயர் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருமால் தன் மேலிரு கைகளில் ஆழியும் சங்கமும் கொண்டு, கீழ் வலக்கரத்தால் அபயம் அளித்து இடக்கரத்தைத் தொடை மீது ஊரு முத்திரையில் கொண்டு அருள் பாலிக்கிறார். திருமாலின் திருமுடியை உயர்ந்த கிரீடமகுடம் அலங்கரிக்க, வலது மார்பில் ஸ்ரீ வத்சம் காட்டப்பட்டுள்ளது. சதுர வடிவில் பரந்த முகம், விரிந்த நுதல், வில்போல் வளைந்த புருவம், நீண்ட கண்கள், அருள் பாலிக்கும் பார்வை, எடுப்பான நாசி, மெல்லத் திறந்த இதழ்கள், அகன்ற மார்பு, அளவான அங்கங்கள் யாவும் கொண்டு திருமால் நீலமேனி நெடியோனாக நிமிர்ந்து நிற்கிறார்.

திருமாலின் இடப்பாகம் அமைந்த திருமகள் இடது காலைப் பீடத்தில் ஊன்றி வலது காலைச் சற்று முன்வைத்து இடையை இடப்புறம் ஒடித்து நிற்கிறாள். திருமகளின் வலக்கரம் நீலோற்பல மலரைப் பிடித்தும், இடக்கரம் தாழ்கரமாகவும் உள்ளது. திருமகளின் மார்பில் கச்சை காட்டப்படவில்லை. திருமாலின் வலப்பாகம் அமைந்த நிலமகள் இடையை ஒடித்து திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறாள். நிலமகளை அடையாளம் காண காதுகளில் உள்ள வட்டமான குழைகளும், மார்பை அலங்கரிக்கும் கச்சையும், இடக்கரம் ஏந்தியுள்ள தாமரை மலரும் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். நிலமகளின் வலக்கரம் நீண்டு தாழ்கரமாக விளங்குகிறது.

இளமையான பருவ எழிலும் அழகிய அங்கங்களும், நீண்டு மெலிந்த உடல்வாகும் கொண்டு இளமையான தோற்றத்தில் தோன்றும் நிலமகளின் கோலம் எழிலுடன் விளங்குகிறது. இவை கி..பி. 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையாகக் கணிக்கப் படுகின்றன. இவ்வூரில் சிவாலயம், பத்திரக்காளி அம்மன் கோயில், அய்யனார்கோயில் ஆகியவை தோற்றுவிக்கப்பட்ட காலத்திலேயே நீலமேகப் பெருமாள் கோயிலும் தோற்றியிருக்க வேண்டும் என்ற வரலாற்று உண்மைக்குச் சரன்றாக இம்மூன்று சிற்பங்களும் துணை புரிகின்றன.

கனகவல்லித்தாயார் சன்னிதி

இது கீழ்த்திசையை நோக்கி அமைந்துள்ளது. கோயில் கருவறை சதுர வடிவமானது. கருவறையின் நடுவே உயர்ந்த பீடத்தின்

மீது இரு கால்களையும் மடித்து பத்மாசனத்தில் கொண்டு நான்கு திருக்கரங்களுடன் தாயாரின் திருக்கோலம் காட்சியளிக்கிறது. தேவியின் மேற்கரங்கள் இரண்டும் தாமரை மலரைப் பிடித்துள்ளது. கீழ்க்கைகள் அபய வரதம் அளித்து அருள் பாலிக்கிறது. தாயாரின் சன்னிதி அடி முதல் கபோதகம் வரை வெள்ளைக்கல்லைக் கொண்டு சுட்டப்பட்டுள்ளது. கருவறையின் மேலுள்ள விமானம் ஏகதள விமானமாக அமைந்துள்ளது.

ஆண்டாள் சன்னிதி

மேல்குற்றுப் பிரகாரத்தில் வடமேற்கு முலையில் கீழ்த்திசை நோக்கி அமைந்துள்ளது குடிக்கொடுத்த சுடர்கொடியின் சன்னிதி. சதுரமான கருவறை நடுவே வட்டமான இருக்கையில் இடது காலை ஊன்றி வலது காலை முன் வைத்து இடையை இடப்புறம் ஒடித்து ஒயிலாக நின்ற கோலத்தில் ஆண்டாளின் திருவுருவம் காட்சியளிக்கிறது. இச்சன்னிதியும் தாயார் சன்னிதி போல வெள்ளைக்கல் கொண்டுத் திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது.

கருடாழ்வார் சன்னிதி

பெருமானின் சன்னிதி எதிரே பெரிய திருவடியான கருடாழ்வார் சன்னிதி அமைந்துள்ளது. சன்னிதியில் கருடன் இரு கரங்களிலும் மலர்களைப் பற்றி, மார்போடு அணைந்து பணிந்த நிலையில், பக்கத்தோள்களின் இரு புறமும் இரு இறக்கைகள் கொண்டு காணப்படுகிறார்.

பறவையின் முகமும், மானிட உடலும் கொண்டு விளங்கும் பெரிய திருவடியின் உருவம் காலத்தால் பழைமையுடன் காணப்படுகிறது. கி.பி. 12 - 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பாண்டியர் காலத்தது.

கோயில் பிரகாரத்தையொட்டி நாற்புறமும் திருமதில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமதில் இடையிடையே சித்திரக்கால் தூண்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. பிரகாரத்தின் தென்கிழக்கு முலையில் மடைப்பள்ளி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வடகிழக்குத் திசையில் உள்ள உற்சவ மண்டபத்தில் திருவிழாக்காலங்களில் சுவாமியை அலங்காரம் செய்து எழுந்தருள் செய்வர். திருமதிலின் வடக்குத் திசையில் சொர்க்க வாசல் கதவும், கீழ்த்திசையில் கோபுர வாயிலும் உள்ளது. செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள் சைவ ஆலயத்திற்கு எத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்தனரோ அதே முக்கியத்துவத்துடன் வைணவ ஆலயத்தையும் பேதம் இல்லாமல் செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

14. கிரணியூர் - சீறு தெய்வங்கள்

இரணியூரில் சிவபெருமானுக்கும் - திருமாலுக்கும் பெரிய அளவில் கோயில்கள் எடுத்து வழிபட்ட போதிலும் கிராமத்தைக் காக்கும் சிறு தெய்வங்களுக்கும் கோயில்கள் எடுத்து முறையாக வழிபாடு நடந்துள்ளது. இவ்வூரில் பத்திரக்காளி அம்மன் கோயில், கழுவன் கோயில், காமன் கோயில், சந்தி வீரன் கோயில், செவிட்டு ஐயனார் கோயில், சேறிய கூத்த ஐயனார் கோயில், காடப் பிள்ளை ஐயனார் கோயில் முதலிய கிராம தெய்வங்களுக்கும் கோயில்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் கழுவன் கோயிலும், காமன் கோயிலும் கூரையின்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பத்திரக்காளி அம்மன் கோயில்

இவ்வூர் பத்திரக்காளி அம்மன் கோயிலும் காடப்பிள்ளை ஐயனார் கோயிலும் சுமார் 700 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மை மிக்கது. பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தது. காலவெள்ளத்தில் கோயில்கள் சிதைந்து மறைய இதன் மூலச்சிலைகள் மட்டும் கருவறையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு புதிய கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் பத்திரக்காளி அம்மன் கோயில் வீர பாண்டியன் காலத்தது. 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இக்கோயிலுக்கு அந்தராயம், காணியாட்சி, கடமை, பஞ்சபீலி, சந்திவிக்கிரகம் ஆகிய வரிகளை நீக்கி நிலம் அளித்ததைக் கோயிலின் முன்னுள்ள கல்வெட்டு குறிக்கிறது.

கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் கல்வாசல் நாட்டு இளையாத்தங்குடியான குலசேகர புரத்து திருவேட்புருடையார்கள் என்னும் நகரத்தார்கள் இக்கோயிலைத் திருப்பணி செய்ததை இரணியூர் சிவன் கோயில் கல்வெட்டு ஒன்று உறுதிப்படுத்துகிறது. இத்திருப்பணியின் போது பத்திரக்காளி அம்மன் கோயில் முழுமையாக விரிவு படுத்தப்பட்டு மூல தெய்வம் வீற்றிருக்கும் கருவறையும் சீர் செய்யப்பட்டு அதில் பத்திரக்காளி அம்மனை புதியதாக பிரதிட்டை செய்ததையும், கோயிலின் முன் நல்ல தண்ணீர் ஊருணியை முன்னாள் திருவேட்புருடையார்கள் தோற்றுவித்ததையும் கல்வெட்டு விரிவாகக் கூறுகிறது. இக்கோயில் திருச்சுற்றில் பைரவர், கருப்பர், வேதாளம் ஆகிய பரிவார தெய்வங்களின் உருவங்கள் உள்ளன. கோயிலின் வாயிலை ஆண்,

பெண் ஆகிய பூதகணங்கள் காக்கும் நிலையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இவ்வூரார் முதல் குழந்தை பிறந்தவுடன் நேர்த்திக் கடனாக அம்மனுக்குக் கருவளையல், காது ஓலை சார்த்திய பின்னரே தம் குழந்தைகளுக்குக் கைவளையல்கள் பூட்டுவது இன்றும் மரபாக இருந்து வருகிறது.

ஐயனார் கோயில்

காடப்பிள்ளை ஐயனார் இரணியூருக்குரிய கிராமக் கோயிலாகும். ஆனால் செண்பகம் பேட்டை, முத்துவடுக நாதபுரம், நாகலிங்கம் பட்டி, அம்மாபட்டி, அயனிப்பட்டி, நாகப்பன் பட்டி ஆகிய ஏழு ஊர் மக்களும் இதனைப் பொதுவில் வழிபடுகின்றனர். இக்கோயில் கருவறை, முகமண்டபம், பலிபீடம், திருச்சுற்று மதில் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டது. இக்கோயில், விமானம் ஒரு தளத்தை உடையது. இக்கோயிலுக்குச் செண்பகம் பேட்டை ஒன்பது கரை வேளாளர்களும் முறைப்பூசை செய்து வருகின்றனர். தவிர இரணியூரின் வழனிக் கண்மாயில் செவிட்டு ஐயனார் கோயிலும், நாகப்பன்பட்டி கண்மாய்கரையில் சேறிய கூத்த ஐயனார் கோயிலும், செண்பகம்பேட்டை மேற்கண்மாய்க்குத் தென்திசையில் பனிச்சாருடைய ஐயனார் கோயிலும் புகழ் பெற்றவை.

இக்கோயிலில் ஐயனார், பூரணி, புஷ்கலை, அரண்மனைப் புரவிகள், துவார பாலகர்கள், காமதேனு, மூலமலையாண்டி, கன்னிமார் எழுவர், மாணாக்கர் அறுவர், குலால ரிஷிகள், பெரிய கருப்பர் ஆகிய கிராம தெய்வங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. பிறபரிவார தெய்வங்களாக வீரபத்திரர், சங்கிலி கருப்பர், துந்துபி, பேச்சி, ராக்காயி, சின்னக்கருப்பர், நல்ல தங்காள், முத்துக்கருப்பர், முனியன் ஆகிய கற்சிலைகளும் வழிபாட்டில் உள்ளன. இவை அனைத்தும் சுடுமண் சிற்பங்களே. எனினும் இவை பண்டைய கிராமப்புற கலையை வெளிப்படுத்துவதுடன் இவ்வூர் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வங்களாகவும் போற்றப்படுகின்றன.

15. ஊருணிகள்

இரணியூரின் இயற்கை வளத்திற்கு எழில் சேர்க்கும் வகையில் இங்கு முன்று ஊருணிகள் அமைந்துள்ளன. இவை அம்மன்சேங்கை எனப்படும் திருவேட்பூருடையார் ஊருணி, பெருமாள் கோயில் ஊருணி மற்றும் கல்லூருணி ஆகும். இவை ஊரின் வடதிசையிலும், மேந்திசையிலும், கீழ்த்திசையிலும் அமைந்து விளங்குகின்றன.

இவற்றில் திருவேட்பூருடையார் ஊருணி பத்திரக்காளி அம்மன் கோயிலுக்காகவும், கல்லூருணி ஆட்கொண்டநாதர் கோயிலுக்காகவும், பெருமாள் ஊருணி நிலமேகப்பெருமாள் கோயிலுக்காகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இதில் அம்மன்சேங்கை ஊருணிக்கு வடக்கு புஞ்சைக் காட்டிலிருந்தும், பெருமாள் கோயில் ஊருணிக்கும், சிவன் கோயில் கல்லூருணிக்கும் வழனிக்கண்மாய் கால்வாயிலிருந்தும் நீர் வரத்து வருகிறது.

இவற்றில் அம்மன் சேங்கை ஊருணியை கி.பி. 1501 ஆம் ஆண்டு கல்வாசல் நாட்டைச் சேர்ந்த இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்து திருவேட்பூருடையார் என்னும் நகரப்பிரிவினர் இவ்வுருணியை உருவாக்கினர் என்பதை இரணியூர் சாசனம் குறிக்கிறது. எனவே இவ்வுருணி பண்டைய நாளில் “திருவேட்பூருடையார் ஊருணி” என அழைக்கப்பட்டது.

சிவன் கோயில் ஊருணி கல்லூருணி என்ற பெயரில் வழங்கி வருகிறது. இது கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டில் இரணியூர் நகரத்தாரால் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. பெருமாள் கோயில் ஊருணி முழுதும் செம்புராங்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வுருணிகள் நகரத்தார் காலத்திய திட்டமிட்ட கட்டடக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றன.

16. செப்பேடுகள்

இரணியூரில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க செப்பேடுகள் மூன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் முதல் செப்பேடு விஜய நகரப் பேரரசு மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்குகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1775 - எனக் குறிக்கப்படுவதால் அரசன் பெயர் குறிக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீமகாமண்டலீசுவரன் எனத் தொடங்கும் இச்செப்பேடு சிவபரமிம்பம் என முடிகிறது. இச்செப்பேடு இரண்டு பக்கங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் முதல் பக்கத்தில் 37 வரிகளும், இரண்டாம் பக்கத்தில் 32 வரிகளுமாக மொத்தம் 69 வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. இது 24 செ.மீ. நீளமும், 16.5 செ.மீ அகலமும் கொண்டது. இப்பட்டயத்தில் குறிக்கப்படும் காலம் சாலிவாகன சகாப்தம் 1697, இதன் ஆங்கில ஆண்டு கி.பி. 1775, தமிழ் ஆண்டு மன்மத வருடம் ஐப்பசி மாதம் 19 - ஆம் தேதி.

இதில் காணப்படும் செய்தியானது, கி.பி. 1775 - இல் கல்வாசல் நாட்டில் குலசேகரபுரமான இளையாத்தங்குடியில் நான்கு வகை வேளாளரும், ஊரவரும் அறவிலை பிரமாணமாக மேற்படியூரில் நிலம் விடுவதைப் பட்டயம் கூறுகிறது. இளையாத்தங்குடி ஆவுடையார் கோயில் உபகிராமத்தாரும், நயகுடி நாலாயிரமும், மணலூருடையாரும், ஏழு நகரமும் கூடியிருந்து கரைச்சீட்டு போட்டு ஆறு வகை கருமார் படை முதலிகளுக்கு நிலம் விடுகின்றனர். இந்நிலத்தின் எல்லை செப்பேட்டில் விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலம்விட்ட இடம் இரணியூர் செம்பகம் பேட்டையாகும். இப்பட்டயம் ஆட்கொண்டயீசுவரன் கோயிலில் உள்ள ரிஷபத்தடியில் கல்வெட்டாகவும் வெட்டப்பட்டுள்ளது எனச் செப்பேடு குறிக்கிறது. பட்டயத்தில், வேளார் தானம் செய்வதும் கருமார் படை தானம் பெறுவதும் பார்க்கிறோம். பட்டயத்தில் தொழிலாளி என்னும் சொல்லாட்சி காணப்படுகிறது. அறுபடை மூவேந்த வேளார் பொய் சொல்லா மெய்யன் என்ற நாட்டுக்கணக்கரின் உத்தரவுப்படிக்கு இப்பட்டயத்தினைச் சிதம்பர பத்தர் வெட்டியுள்ளார்.

இப்பட்டயத்தில் இரணி வேளார், செம்பக வேளார், ஆக்கொண்ட வேளார், கணபதி வேளார் ஆகிய நாலுவகை வேளார்களும், கருமாரு படை மன்னர் முதலிகாடப்பிள்ளை உள்ளிட்டார், சுந்தராண்டியப்பன் உள்ளிட்டார், காளியளகப்பன்

உள்ளிட்டார், கள்ளமுளி பெரியளகன் உள்ளிட்டார், ஆக் கொண்டான் புள்ளான் உள்ளிட்டார், நயினானங்காடன் உள்ளிட்டார் ஆகிய ஆறுவகைப்படையினரும், இளையாத்தங்குடி, மாத்தூர், வைரவன் கோயில், நேமம், இலுப்பைக்குடி, குரைக்குடி, வேலங்குடி என்ற ஏழு நகரத்தாரும், மாத்தூர் நகரத்தாரின் ஒரு பிரிவான மணலாருடையாரும் நயக்குடி நாலாயிரமும் குறிக்கப் படுகின்றன. எனவே இரணியூரும், பிள்ளையார் பட்டியும் பின்னர் பிரிந்த நகரமாகக் கருத வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறெனின் இச்செப்பேடு பொறிக்கப்பட்ட கி.பி. 1775 வரை ஏழு நகரம் என்னும் வழக்கே இருந்து வந்துள்ளது என்பது புலனாகிறது.

நாடும் ஊரும்

செப்பேடு கல்வாசல் நாடு என்னும் நாட்டுப்பிரிவைக் குறிக்கிறது. இது பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படும் கல்வாய் நாடு ஆகும். மேலும் இப்பட்டயத்தில் இப்பகுதியைச் சுற்றியுள்ள இளையாத்தங்குடி, இரணியூர், செம்பகம்பேட்டை, காவேரிப்பட்டி, நாகப்பன்பட்டி, ஆவுடையார் கோயில், அம்மாபட்டி, காமினிப்பட்டி, களத்தூர் எனப்பட ஊர்களின் பெயர்களும் குறிக்கப்படுகின்றன.

இரணியூர் செப்பேடு

(முதல் பக்கம்)

1. ஸ்ரீ மகா மண்டல்லீசுபரன் அரியதள [வி]
2. பாடன் பாசைக்கித் திப்புமுவரயர் கண்ட ந
3. ாடு கொண்டு கொண்டநாடு குடாதான் பாண்
4. டி மண்டலத்தாபனா [சானனா]ச்சாரியான் தே
5. சாள மண்டலப் பிறதேஷனாச்சாரியான் தெ
6. ாண்ட மண்டலப் பிறதேச்ச னனாச்சாரியா
7. ன யீளமும் கபளமும் யாற்பாணமும் மங்கினை
8. ச வேட்டை கொண்டருளிய ராசாதிராச
9. ன் ராசமாத்தாண்டன் ராசகெம்பீரன் ராச
10. பயங்கரன் ராசாக்கள் தம்பிரான் சம்மட்டி நா
11. றாயிணன் வங்கி நாராயிணன் மல்லிகா ச்சி
12. ணராயர் மகாராயர் வீமராயர் விசைய ரா
13. யர் விருப்பாச்சிராயர் ஆனனகொந்தி ராயர் குறு
14. ம்பராயர் அசுபதி கெஷபதி நரபதி தெச்சிணாச்

15. தி சிறிது ராச்சியபாரம் பண்ணி அருளாயி நி
16. ன்ற சாலீகவாக (னஸா) காத்தம்
17. ச்செல்லாயி நின்றென மன்மதனு அற்ப்ப
18. சி மீ யகூஉ கானாடு படை பத்துக் கல்வாசல் ந
19. டட்டில் குலசேகரபுரம் யிருணி வேளார் செம்பக
20. வேளார் ஆக்கொண்டவேளார் கணபதி வே
21. வளார் நாலுவகை வேளாற்கு களு ஊரா
22. மயந்த ஊர்வர்களும் அறவிலைப்பிறமா
23. ணம்மாகக் கொண்டது ஷெயூரில் லிருக்கு
24. ம் கருமாரு படை மண்ணர் முதலி காடப்பிள்
25. னை உள்ளிட்டாரும் கந்தன்னாண்டியப்பன் ,
26. னுள்ளிட்டாரும் காளியள கப்பன் னுள்ளிட்டாரு
27. ம் கள்ளமுளி பெரியளகன் னுள்ளிட்டாரும்
28. ஆக்கொண்டான் புள்ளான் னுள்ளிட்டாரு
29. ம் நயினானங் காடன் னுள்ளிட்டாரும் யிந்த ஆ
30. றுவகை கருமாரு படை மன்னருக்கும் குலசே
31. கரபுரம் யினையாத்தங்குடியில் ஆவுடையா
32. ர் கோவில் யிருபத்து நாலு கிறாமத்தாரும் நய
33. குடி நாலாயிரமும் மனல்லாருடையார் ஏளு நக
34. ரமும் கூடியிருந்து கரைச்சீட்டுப் போட்ட படிக்கி
35. ஆறுவகைப் படை மன்னருக்கும் கரைச் சீட்டா
36. னது யிரணியூர் செம்புகம் பொட்டைக்கி எல்
37. லையாவது வடபாற்கெல்லை...

(இரண்டாம் பக்கம்)

38. படிக்க கணக்கன் னும்பளக் கொல்லை எல்லைக்கு
39. பயப்பன் வயல் களவில் புள்ளடி கல்லுக்கு தெ
- 40.ற்கு காவேரிப்பட்டி கண்யிக்கி புள்ளடி கல்லு
41. ப்பாறைக்கு தடிப்பாறைக் கல்லுப்புள்ளடி
- 42.க்கி மேற்கு கவுதாரி முடுக்கு புள்ளடிக் கல்லு
- 43.க்கும் நாகப்பன்பட்டி எல்லுக்கும் அம்மாபட்டி

44. எல்லைக்கல்லுக்கும் உலகியா குண்ணு புள்ள
45. க்கல்லுக்கும் காமனிப்பட்டி எல்லைக் கல்லை
46. க்கும் வடக்கு மேய்பாற்க்கெல்லை களத்தா
47. ராண்டவன் கோயிலுக்கு கிளக்கு அடிகல்
48. லுக்கும் உடைகுளத்துக்கும் காரளன் நத்த
49. துக்கும் கிளக்கு யிந்த நான்ங் கெல்லைக்கு
50. ள்ப்பட யிரணியூர் செம்புகம் பொட்டை பட
51. ல் மண்ணு மலை நஞ்சை கோவில்க் குளம் தி
52. ட்டு தித்திடல் மாவடை மரவடை பாசிபாட்
53. டம் அம்பலம் உம்பளம் சகலமும் பல தொளில்
54. லாளியளும் பள்ளுப்பறை ஷே யூரிலே எட்டு டெ
55. வுறுகரை கரைச்சீட்டுப் படிக்கி யிருவத்து ந
56. லு ஊராரும் நயக்குடி நாலாயிரமும் ஏளு
57. நகரமும் ஆக்கொண்ட யீசுபரன் கோவில் ரிசபத்தடியில்
கல்லும் வெட்டி பட்டை
58. யமும் தந்து குடுத்தபடிக்கி கல்லுலுங் காடு
59. வரி புல்லுமி சந்திராதித்தன் சூரியாதித்தன்
60. னுள்ளவரைக்கும் வேண்டும் தானதற்றம் ப
61. ண்ணிவித்து விலைச்செயிது சீத
62. னம் சீராட்டுக் குடுத்து யிந்த ஆறுவகைக்
கருமாருபடை மன்னரும் ஆண்டுனுப[அ]விக்கவு
63. ம் யிப்படிக்கு ஷே யூரில்லிருக்கும் நாட்டுக்
64. கனக்கு அறுவுடை மூவேந்திர வேளா
65. ா பெளய் சொல்லா மெய்யன் சொல்படி
66. க்கு சிதம்பரபத்தர் திருத்து ஷே சிவபர
67. ம்பம் துனை உ

இரணியூர் செப்பேடு - 2

(முதல் பக்கம்)

1. உ கானாடாகிய கல்வாசல் நாடு குலசேக
2. ரபுரம் யிளையாத்தாகுடி யிரணியமாக

3. ரணியூர் செம்புகம் பொட்டை நெய்வாசல்
4. யிருவத்து நாலு நத்ததுக்கு மங்லக் குடியி
5. ரணிய மாகாளியூர் செம்புகம்பொட்டைக்கி
6. எட்டு நகர[த்]துக்கும் பெருநாங்கு எல்லைக்கி வி
7. பாடிகளம் பிறமாண்டி கீள்பாற்க்கெல்லைத் த
8. டிப்பாறைப் புள்ளடி யிதின் சறுக்கடிப்பாை
9. ற யிதின் கல்லடி பாறை எளுகுளிப்பாறை
10. யிதினடி னங்கொல்லி பள்ளத்தில் யிதி
11. ன் அரிபுரம் குசவன் வயல் கீள்புறம் களி
12. வில்க் கல்லு கணநாதர் கோவில் மேல் பு
13. றம் கல்லு யிதின் நத்ததில்க் கல்லு யிதின்
14. பாடலக் கோவில்க் கல்லு யிதின் நெடுமரம்
15. கண்மமாயி நீர்ப்புடியில்க் கல்லு ஷ வயல்க்
16. களிவில்க் கல்லு காரளன் நத்த(து) தில்க் கல்லு யி
17. தின் ஆறொடிப் பள்ளத்தில் கல்லு நல்லூர் பொ
18. ட்ட ஏந்தல்க்கல்லு களத்தூர் வயலில் கல்லு
19. யிதின் ஓடையி கல்லு மாற்கண்டன் படியில்
20. க்கல்லு யிதின் நத்தப் பிஞ்சையில்ல்க் கல்லு
21. யிதின் ஓட்டன் கண்மமாயில்க் கல்லு கலி
- 22.ங்கி ஓனையில் கல்லு புலமருதன் வயலி
23. ல்கல்லு விளாம்பிஞ்சையில் கல்லு வள
24. னிவயல் மேல் களவில்க்கல்லு செம்பொட்
25. டல்க் கல்லு யிதின் குரங்குப்பொட்டை கல்
26. லு யிதின் ஓடையில்க் குத்துக்கல்லு யிதி
27. ன் எட்டு மாவடியிசெய்க் கல்லு யிதின் பா
28. றைக் கல்லில்க்குலம் குலசேகரபுர நத்த
29. ப்பிஞ்சையில்ல்க் கல்லு பயப்பாவ... களி
30. வில்க் கல்லு வெள்ளருவம் பிஞ்சையி
31. ல்க் கல்லு காவேரி ஏந்தல் முந்தலில்

(இரண்டாம் பக்கம்)

32. கல்லு பஞ்சம்ந் தாங்கும் செய்க் கினத்தில்
33. கல்லு யிரனியம் மாகாளுயூர் செம்புகம்பொ
34. ட்டை பெருநாங்கு ஓளுரு நஞ்சை விரை
35. யடி தளய்பிஞ்சை விரையடி 4730
36. பெரிய ஏரி சித்தேந்தல் யிருவத்து எ
37. ட்டு யீசுபரம் கோவில் ரெண்டு பெருய
38. காவில் ரெண்டு அய்யனார் 3 பிடாரி யர்
- 39.1 புள்ளையாரு யீசுபரன் கோவில் தே
40. வாரம் கலாபத்தில்க் கொள்ளை போன்
41. துபோக யிருக்குற தேவாரம் பிறப்போ
42. க்கு களை ப்போக்கு ஒண்ணு தேவாரம் படி
43. உ திருவாசி 9 அய்யனார் சிலை 3 அம்ம
44. ன்சிலை 1 மெய்காவல் விய முத்திரி படைத்தல
45. வரில் கந்தன் காத்தான் ஊரது புரவுக்கும்
46. அம்பலம் 8 படைத்தலவர் கரை 7 யிடைய
47. ர்கரை எட்டு அம்பலத்துக்கும் உம்பளம்
48. குளி 1500 பிஞ்சையில் யிருகல விரைய
49. டி மந்தைக்கட்டில் பிஞ்சையில் உம்பளம்
50. நஞ்சை சம்மதித்த நிலத்தில் உம்பளம் பறை
51. யன் கரை ரெண்டு பள்ளர் வகுப்பு 4 கொல்
52. லன் வகுப்பு 1 தச்சன் வகுப்பு 1 நம்பிய
53. ஈர் வகை 2 வன்னாவகுப்பு 1 நாவிதன் வன
54. க் 2 குவசன் வகுப்பு 1 படிக்கி நாங்கு உ
55. ஓளுகுப் பட்டையம் கனக்கு மூவேந்திரவேள
56. க்கி சிதம்பரபத்தர் தீர்ந்தது ஆக் கொண்ட
57. யீசுபரன் துணை.

குணை நூற்பட்டியல்

1. தன வைசியராகிய நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சரித்திரம், தஞ்சாவூர் சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர் - முதல் பதிப்பு 1894, இரண்டாம் பதிப்பு 1904.
2. சிவகோத்திர வைசியவிருத்தி, முதல் பாகம் - ப.சொ. ஆண்டியப்பன், 1924.
3. தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள் - சு. நவரத்தினம், 1941.
4. தமிழகம் ஊரும் - பேரும் - ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, 1946.
5. நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் வரலாறு - பண்டிதமணி முகதிரசேசச் செட்டியார், 1953.
6. பிள்ளையார் பட்டி தலவரலாறு - சா. கணேசன், முதற் பதிப்பு - 1955, மூன்றாம் பதிப்பு - 1988.
7. ஆலய விக்கிரக நிர்மாண ஆயாதி சிற்ப ரகசியம் - ஸ்தபதி டி.பி. கணேச மூர்த்தி, 1960.
8. சிற்பரத்தினம் - ஸ்ரீ குமாரர் - தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் வெளியீடு எண். 90, 1966.
9. சோழர் கலைப்பாணி - எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், 1966.
10. சிற்பச் செந்நூல் - வை. கணபதி ஸ்தபதி, 1978.
11. தமிழகக் கோயிற்கலைகள் - டாக்டர். இரா. நாகசாமி, மா.சந்திரமூர்த்தி, 1973.
12. இலுப்பைக்குடிக் கோயில் - மா.சந்திரமூர்த்தி, 1988.
13. மாத்தூர் கோயில் - மா.சந்திரமூர்த்தி, 1988.
14. பிள்ளையார்பட்டி - மா.சந்திரமூர்த்தி, 1998.
15. இளையாத்தங்குடி - மா.சந்திரமூர்த்தி, 2004.
16. சிவநேசன் - செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு, பலவான் குடி, மார்ச், 1936.
17. கொங்கு - திங்கள் வெளியீடு, சென்னை, ஆகஸ்ட், 1974.
18. திருப்பரங்குன்றம் கோயில் வேற்கோட்டம் - நாகப்பா நாச்சியப்பன், 1989.

நூலாசிரியர் மா. சந்திரமூர்த்தி படைப்புகள்

- ❖ தமிழகக் கோயிற்கலைகள் (1973)
- ❖ பூம்புகார் (1973)
- ❖ ஆய்வுக் கொத்து (1973)
- ❖ ஆய்வுத் தேன் (1974)
- ❖ வரலாற்றில் வெற்றிலை (1977)
- ❖ வரலாற்றில் ஓமலூர்க் கோட்டை (1978)
- ❖ இராசராசன் வரலாற்றுக்கூட்டம் (1988)
- ❖ இலுப்பைக்குடிக் கோயில் (1988)
- ❖ மாத்தூர் கோயில் (1988)
- ❖ தில்லையும் திருநடனமும் (1990)
- ❖ இரணியூர்க் கோயில் (1990) (தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக பரிகப் பெற்றது)
- ❖ நேமம் கோயில் (1991) (பாண்டித்துரைத் தேவர் நினைவுப் பரிகப் பெற்றது)
- ❖ பிள்ளையார்ப்பட்டி (1992)
- ❖ கும்பகோணமும் மகாமகப் பெருவிழாவும் (1992)
- ❖ குந்தவையின் கலைக்கோயில்கள் (1992) (தமிழக அரசு பரிகப் பெற்றது)
- ❖ இராசேந்திரசோழன் அகழ்வைப்பகம் (1993)
- ❖ குரக்குடிக் கோயில் (1994)
- ❖ எசாலம் வரலாற்றுப் புதையல் (1995)
- ❖ வயிரவன் கோயில் (1996) (தமிழக அரசு பரிகப் பெற்றது)
- ❖ கடும்பாடி அம்மன் கோயில் தலவரலாறு (1999)
- ❖ கீழ்க்கட்டளைக் கோயில்கள் வரலாறு (1999)
- ❖ கெங்கபுரம் வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் வரலாறு (2000)
- ❖ சின்னதாராபுரம் ஸ்ரீ முனிமுக்கீசுவரர் கோயில் வரலாறு (2002)
- ❖ பராக்கிரம பாண்டியபுரம் (2002) (தமிழ்நாடு அரசு பரிகப் பெற்றது)
- ❖ வேலங்குடிக் கோயில் (2003)
- ❖ இளையாத்தங்குடிக் கோயில் (2004) (பொற்கிழிப் பரிகப் பெற்றது)
- ❖ தமிழ்நாட்டுச் சிவாலயங்கள் - முதல் தொகுதி (2003)
- ❖ தமிழ்நாட்டுச் சிவாலயங்கள் - இரண்டாம் தொகுதி (2004)
- ❖ பண்டைத் தடயம் (2005)
- ❖ சமணத் தடயம் (2005)
- ❖ கங்கை கொண்ட சோழபுரம் - கையேடு (2005)
- ❖ அயன்புரம் ஸ்ரீ பரசுராம லிங்கேசுவரர் கோயில் (2006)
- ❖ பொன்பரப்பின வாணகோவரையன் (2006)
- ❖ வேலூர் மாவட்டத் தடயங்கள் (2006)
- ❖ நகரத்தார் மரபும் பண்பாடும் (2006)